

پت رهبر

(خوب دي رښتيا كړه)

وائل محمد نيل
هدايت الله هميم

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ
جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾

د الطلاق سورت ۳ ایت

"او هغه څوک چې په الله **جَلَّالَهُ** توکل وکړي، نو همدی د ده
لپاره بس (او کافي) دی، یقیناً الله **جَلَّالَهُ** د هر شي لپاره یوه
اندازه مقرره کړې ده."

منځپانگه

- سريزه (پټ رهبر).....
- ۱- خپل شتون ډاډمن کړه (خپله موخه وټاکه).....
- موخې طبيعي او ترلاسه کېدونکي څيزونه دي.....
- ايا له هدف پرته ژوند کولی شې.....
- موخې او زموږ پر ژوند يې اغېز.....
- په ځان کې هيله او لوړ همت پيدا کړه.....
- زموږ د ژوند د لارې روڼتيا.....
- خپل ځان حس کول.....
- خپل هدف کې بايد دا شيان موجود وي:.....
- ريښتینولي.....
 - زموږ د ننه خوټېدونکي څيز.....
 - تطابق (ارزښتونه، عادتونه خدای ورکړه، امکانات)....
- پر خپل هدف باور لرل.....
- د ماموریت ستراتيژي.....
- خپله وسله مشخصه کړه.....
- د هدفونو کړنلارې.....
- د بريا د زینې معادله.....
- ۲- ژمنه وکړه، ژمن اوسه او دوام ورکړه.....
- الف: ژمن پاتې کېدل.....
- ب: د انگيزې لپاره دوام.....
- د ادامې تقويه کول:.....
- ۱- ټينگار.....
- ۲- پر هدف باور لرل.....
- ۳- د مبارزې خوند.....

۴- صبر .

۵- د انگيزې قوت

۳- د رسېدو وړ

الف: مثبت تفکیر .

ب: خپل فکر نوی کړه .

ج: خپل مثبت قوت پیاوړی کړه .

د: خوببینی .

ه: پرېکړه کول:

- د پرېکړې کولو معادله

- د پرېکړې کولو پر وړاندې خنډونه .

و: پر ځان باور .

۴- تنظیم او ترتیب

الف: د افکارو تنظیمول

ب: وخت (وشو- پرېښودل شو)

له وخته د سمې گټې اخیستو فهم .

۵- له ناکامۍ مه وپرېره

ناکامۍ نړۍ رڼا کړه!

ایا مخکې یوه شي کې پاتې راغلی یې!؟

علمي ناکامی او درس کې ناکامی

۶- خلاق اوسه

ایا ابداع د ابتکار په معنا دی!؟

د عقل یادښت .

- د تورو حاشیه

- د لاسته راوړنو کتاب

- حیاتي سپارښتنې .

- نفس هم حق لري .

خپل باورونه بدل کړه

علمي بڼه ورکړه

- د ژوند شعار
- ۷- په نېکو عادتونو ځان روږدی کړه
- د عادت ماتول
- بل اړخ.
- له بد عادت ځان خلاصول
- ۸- د زمانې کڅوړه
- ماضي.....
- حال (حاضر).....
- راتلونکې
- د زمانې د کڅوړې معادله
- ۹- د ستونزو حل
- تینگار، هوډ، ستونزه، تفکیر او حل
- ستونزې چې وي بڼې دي
- د ستونزې د حل پړاوونه:
- ۱- د ستونزې مشخصول
- ۲- د ستونزې د لامل پېژندل
- ۳- حل وړاندې کول
- ۴- غوره حل لارې ټاکل
- ۵- د هغه حل تصور چې عملاً گټور وي
- ۶- عملي کول
- ۷- له ستونزې د گټې اخیستو څرنگوالی.....
- د ستونزو حل کې سپارښتنې
- ۱- ارامي.....
- ۲- پر ټولو اړخونو پوهېدل
- ۳- وضعیت لا مه پېچلی کوه
- ۴- بېرته مه کوه
- ۵- په حل لارو کې مشخصه کړی مه ټاکه
- له لاندې شیانو ډډه وکړه:.....

الف: غمونه

ب: اندېښنه

۱۰- د خوب مخ ته درېدل

نیمه لار

خپل ځان تحریک کړه

باید ځان وننگوې

۱۱- ته د خوب خښتن یې

له خدای سره اوسه

هدف ستا هدف دی

خپل ځان له بل چا سره مه پرتله کوه

پرمختگ وکړه

د خپل ژوند شرایط مه ملامتوه

ځان قوي کړه چې ووايې (نه)

خندول

پر طالع تکیه مه کوه

د نورو له مننې پرته خپل کار نه کوې؟!

د کلمو اصلي معنا مه وژنه

خپلې لاسته راوړنې ولیکه

شکایت او د خپل ځان په اړه خبرې کمې کړه

څو ثانیې فکر وکړه، بیرته مه کوه

خپلې روغتیا ته پام کوه

هڅه وکړه چې دوام ورکړې

متناقض اوسه او مه وپرېره

له دې ځان وساته:

- اندېښنه

- نیت بدې

- زړه نازړه توب

- تردید

- ژور خپګان
- شک
- شرم.....
- خنډول
- فشار
- وسوسه.....
- د نورو ملامتول

۱۲- ستا موخې او ستا له رواني حالت سره يې تړاو

- الف: موسکي شه
- ب: د ژوند بنسټ پر ناکامه تجربه مه ږده
- ج: متواضع اوسه

۱۳- ستا موخې او له نورو سره يې تړاو (ټولنيزې اړيکې) ..

- نور خلک مه ملامتوه
- مسوول اوسه
- انسان اوسه
- د هېچا خبره مه غوڅوه
- د مرستې لاس
- د اغېز هنر

۱۴- نور يې چې ناشوني بولي

- هغه ځوان چې يو ميليون ډالر هېڅ ورته ښکارېدل
- کمزوری بدن او لوړه څوکه
- له اس کښولو يې ډډه وکړه، خو لوکس گاډي يې جوړ کړل.....

۱۵- تش ټکي

سريزه

پټ رهبر

دې کتاب ته مې د دغه نوم غوره کولو لامل دا و چې زما په پوره باور زموږ د هر يوه د ننه داسې څه شته چې ښې او يا بدې خوا ته مو کشوي، خپلو موخو ته مو نژدې کوي او يا مو ترې ليرې کوي، بايد ټول ډاډمن شو هغه بريالي کسان چې خپلو موخو او د خوبونو ريښتيا کېدو ته په رسېدو کې بريالي شوي، زموږ په څېر پټ اسرار يې درلودل او بس، خو له دغو پټو رازونو يې د خپلو خوځنده اسرارو په خدمت کې گټه اخيستي ده، موږ هر يو دا پټ رازونه لرو، خو ځينې ښه پرې پوهېږي او گټه ترې اخلي، همدا په ژوند کې د برياليتوب او د نورو خلکو پرتله د امتياز لامل گرځي، خو ځينې نور بيا گټه نه شي ترې اخيستي او تل مړاوي وي، نو د بريا پټ راز بل راز نه لري، پرته له دې چې ځان پخپله بريالی ونه بولو.

پټ رهبر... له هغه غږ پرته نور څه نه اورېدل دي چې زموږ د ننه انگازې کوي او مخته مو بيايي. ارجنټايني ليکوال البرټو مانگوبل وايي: "لوستل د ژوند لپاره د سا ايستلو په شان ضروري دي". زما له خوا هم دا غوښتنه ده چې د دې کتاب په درشل کې ژوره سا واخلو او د سا ايستلو هوا مو د هر هغه ناوړه عادت ختمول وي چې زموږ په ژوند کې مزاحمت کوي.

په دې کتاب کې به تر وينتابه پورې د ځان رسولو گامونه تعقيبوو او د واقعيت پر ځمکه پر درېدو به يې پيلوو او خپل هغه پټ رازونه به برېښوو چې زموږ ډېر ترې ناخبره دي؛ په دې سره موږ ناشوني شفر ماتولي شو، نو راضي پخپلو نفسونو کې د ښکمرغه ژوند د لارې موندلو لپاره په گډه مټې راوښکاروو.

1

خپل شتون ډاډمن کړه (خپله موخه وټاکه)

"هدفمن کسان بريالي کېږي؛ ځکه پوهیږي چېرې
روان دي".

اېرل نایتنگل

موخې طبيعې او ترلاسه کېدونکې څيزونه دي

ايا له هدف پرته ژوند کولی شي؟

په ماشومتوب کې زموږ ډېری دا ډول احساس څومره د خدا وړ و، د ټولو هيله دا وه چې ډاکټران، انجنيران او يا پوليس شو؛ ان يوه به يې راته ويل: "څه فکر کوې چې د ښوونځي مدير شي؟" ښايي دا خبره به زموږ د ژړا لامل هم کېده، خو اوس چې زه هماغه احساس رايادوم د تېر په څېر خدا نه راځي، خو پوه يم چې زموږ په ژوند د هدفونو موجوديت د اوبو، خوړو او څښاک په شان اساسي اړتياوې دي، په ماشومتوب کې د ماشومتوب پر اصولو ولاړ لريدي هدفونه مو لرل، ښايي هغه وخت به ما غوښتل پوليس شم؛ غوښتل مې د پوليسو په شان جامې ولرم، خو کله چې لوی شوم رښتيا هم زما دا خوب بدل شو او کله چې د پخوالي پړاو ته ورسېدم بايد دا خوب بيا بدل شوی وای، دا کوم عيب نه دی، بلکې امتياز دی، خو په پوره معنا امتياز هم نه دی..

عيب په دې نه دی چې - زموږ د اوسنيو اړتياوو له اړخه- موږ د هر پړاو لپاره هدفونه ټاکلي، چې ښايي ځينې يې پر سم بنسټ نه وي ولاړ، خو دا راته بس ده چې زموږ پخپل ذات کې موخو ته د رسېدو لپاره د ځان پوهولو کلتور ټينگ کړو، نه د يوه پوره امتياز په بڼه؛ بايد هدف ولرو او ځان ورته ورسوو، نه يوازې د ژوند د يوه پړاو لپاره هدف، چې بيا هېر شي، بلکې د تلپاتې موخې لپاره ژوند، په هر حال، د ماشومتوب له خواږه پړاوه تېرېږو، چې زموږ د موخو سريزه پکې وه، د دې موضوع له سريزې هم تېرېږو او بل پړاو ته ځو.

کله مې چې له يوه وپوښتل: "په ژوند کې څه هدفونه لري؟" راته وپې ويل: "غواړم د خپل رب رضا ترلاسه کړم او له يوې نېکې ښځې سره واده وکړم، ارام کور ولرم، هيله لرم چېشم او....".

ما ورته وويل: "دا خو يوازې ستا هدفونه نه دي، بلکې زموږ ټولو دي، موږ ټول همدا شی غواړو، خو ستا شخصي هدف څه دی؟" نو د سترگو تور يې تنگ شول او په حيرانۍ يې راته وکتل، لکه دا خبره چې د لومړي ځل لپاره اوري، وويل: "زما هدف؟!" هڅه يې وکړه خپله خبره بيا تکرار کړي، ما ورته وويل: "بايد لږ تم شي، ځواب مازې

یوه شېبه فکر کول نه دي، باید ښه سوچ وکړې او له خپل ځانه وپوښتې (څه غواړې؟)

موږ هر یو په خپل ژوند کې د خپل رب له عبادت وروسته یو کار لرو، ځکه موږ داسې جسمونه نه یو چې یوازې پر ځمکه روان دي او نه هم یوازې د ژوند لپاره پیدا شوي یو، هدف که کوچنی وي یا لوی، په دواړو حالتو کې لوی دی، د هدف اندازه مهمه نه ده، بلکې هدف ته په رسېدو کې ستا ځلېدل، مینه ورسره لرل مهم دي؛ ځکه همدا کار ستا هدف رښتیا هم لویوي، د فوټبال مشهور لوبغاړی پر لوبو د فوټبال له مشهور لوبغاړي سره توپیر نه لري، ځکه په دواړو حالتو کې یو کمال لرونکی کس شته، چې مینه ورسره لري، دا کمال یوازې په هلو ځلو او ستومانی نه راځي؛ ځکه چې دا شیان ثابت دي، ځینې نور شیان هم شته، چې مهم یې هغه څه ته مناسبوالی دی چې ته یې کوې، هسې نه چې هڅه مو ضایع شي او دا ستوماني په دې و ارزې که خدای ﷻ کول څه چې غواړې ورسپړې، خپل وخت په داسې شیانو مه ضایع کوه چې ستا له مهارت سره مناسب نه وي او ښایي دا به د افسوس خبره وي چې درته ووايم په دې حالت کې دا عبارت ډېر تکرارېږي، چې خدای ﷻ هرڅوک خپل کار لره پیدا کړي، ته داسې یوه کار ته نه یې جوړ چې زه ورته جوړ یم، حال دا چې یو بل کس دا کار کولی شي، خو ته یو بل څه لرې، چې د بل شي د کولو قوي ملاتړ ته اړتیا لري او ته پکې ښه ماهر یې، بل شی تا ته چيغې وهي، چې باید دغې چيغې ته لږیک ووايې، نو له خپل ټول توان نه گټه واخلو او د (متمیز هدف) لپاره سرې کرنې وکارو او په دې لار کې د قناعت له پیلامې دغه هدف ته روان شو.

"بریا له هدفونو سره برابره ده او نور ټول اضافي شیان دي" .. براین تریسي همدا خبره کړې ده، چې زه تل ورسره موافق یم؛ ځکه چې بریا په خپله په ټوله معنا هدف دی، کله چې یو شی د هدف په توگه درته ټاکي، همدا ددې بسنه کوي چې رسېدو ته یې قوت هم درکوي.

دا کوم عیب نه دی چې یو کار وکړې، خو دا عیب دی چې ولاړ یې او هېڅ نه کوې، ځان ته داسې هدف وټاکه چې گټه درته ورسوي، مازې هدف یې ځان ته مه ټاکه، باید د خپل طاقت له باد سره خپل تگلوری غوره کړې نه برعکس، ځکه که برعکس ولاړ شي نو مقاومت به کوې او مقاومت به کوې، خو نه به رسېږي؛ ځکه چې په ساده ټکو د باد برعکس روان یې، په غوراوي کې له خپل ځان سره ریښتیني اوسه، زړور اوسه، چې خپل هدف ته ورسېږي، تر ټولو لنډه او غوره لار غوره کړه.

که ستا خوب دا وي چې انځورگر شي، خو د ټولنيزې انگيزې له کبله د انجنيرۍ پوهنځي محصل يې، نو ته د ميليونونو انجنيرانو منځ کې يو انجنير يې، خو له رسامۍ سره ستا مينه تا له ميليونونو رسامانو سره يوځای کوي، نو له خپل هدف سره ستا ټوکېدونکې مينه رښتيا هم له تا يو ځانگړی کس جوړوي.

هنشوس وايي: "ټول خلک په خپل داخل کې د ستاينې او درناوي وړ انگيزه لري، خو دوی يې په کيسه کې نه دي".

ډاډه اوسه که باور پرې ولرې نو ته به مبتکر يې؛ ځکه چې دا باور په ټول توان تاسې د خپل هدف لوري ته بيايي، د هغه چا چې خپل هدف ته رسېدلی وي او بل ترمنځ توپير د خپل خوب د رښتيا کولو لپاره د خپلو ځانگړو وړتياوو او وس ابتيکاري اړخونو بربنډولو پر توان ولاړ دی؛ نو بايد له خپل خوب او رښتینو هدفونو سره پاتې شئ؛ په دې معنا بايد ووينئ چې دا هدف ستا له وروستي توان سره مناسب دی او که ته مازې غواړې چې د خپل ځان د رضایت پخاطر هدف ته ورسېږې! نو دغه توان بايد په سم ځای کې د ځان په گټه وکاروې.

د اېل شرکت څښتن ستيو جابز وايي: "ډېر رانه پوښتي (غواړم شرکت جوړ کړم، نو څه وکړم؟)" او تل زما لومړۍ پوښتنه ترې دا وي: "څه شي ته تمایل لري؟ غواړې په خپل شرکت کې کوم کارونه وکړې؟" د ډېری ځواب دا و: "نه پوهېږم!" دلته دوی ته زما سپارښتنه دا ده چې: "په يوه خوړنځي کې تر هغو لوبښي ومينځه چې پوه شي څه غواړې، ځکه چې د شرکت پرانيستل ډېر گران کار دی، که له خپلې نظريې سره مينه ونه لرې او پرې ميين نه يې، نو شا ته ځي".

دا سمه خبره ده، خو زه له تا نه غواړم چې لوبښي ووينځې، بلکې له تا مې هيله دا ده چې ټول افکار دې ومينځې او ډېر يې ښه وځلوې، ښه فکر پکې وکړې ځکه ژر به ومومې چې دا ستا خوب دی، خپل ځان ته يې هدف وټاکه او له خپل لياقته په سم ځای کې گټه واخله؛ چې لوړې څوکې ته دې ورسوي.

دا د اهدافو بل ډول دی چې پرمختيايي هدفونه ورته وايي، په دې معنا چې يوه شي ته خپل رسېدن پياوړي کول غواړې، ددې پرځای چې انجنير يې، غواړې يو مدير انجنير شي، دغو هدفونو ته زه د تگلوري بشپړانده اهداف واييم؛ ځکه چې له هيلې او لوړ همت سره تړل شوي هدفونه دي.

غوره دا ده چې اوس خپل هدفونه درېيو برخو ته ووېشې: (د کار په کچه هدفونه – شخصي هدفونه او نور هدفونه).. دا ټول هدفونه دي... نو عناصر يې د ډول پربنسټ

نه وپشل کېږي، هدف يو مسمی دی؛ نو ټول د يوشان عناصرو تابع دي که خدای
جَلَّ كَوْل هر يو به روښانه كړو.

موخې او زموږ پر ژوند يې اغېز

د موخو اهميت يوازې د يوه هدف پر موجوديت پورې نه دی تړلی، رسېدل ورته اړين دي، خو دا اهميت غځېږي چې زموږ د ژوند ټول اړخونه پکې شاملېږي، زموږ پر كړو وړو اغېز كوي او د ورځني ژوند د ستونزو او كړاوونو په تړاو زموږ پر دريځ تأثير كوي، همداشان د ژوند ښكلو شېبو كې هم مؤثر تمامېږي، چې يو څه اهميت يې دلته په ډاگه كوو.

په ځان كې هيله او لوړ همت پيدا كول

هدفونه يوازې هغه جمله نه ده چې موږ ور رسېدل غواړو او يا دا چې موږ ته په تمه وي، خو حقيقت دا دی چې دا كلمه ستاسې په نفس كې ډېرې لويې ماناوې لري. لکه: د هوډ ژوندي كول، هيله، خوشکتنه (خوشبيني)، مبارزه، هدفی ټکي ته د رسېدو لپاره زموږ بيا بيا هڅې.. تاسو به ووينئ چې د خپلو ټولو ښکونکو صفاتو لپاره ور وټكوی او هغه صفات وينس كړئ چې ستا د ژوند په ټولو اړخونو كې ستا ځايناستی شي.

زموږ د ژوند د لارې روڼتيا

كله چې گهيځ راوينېږي او پوهېږي چې كوم لوري ته به ځي، نو ځان منظموي، ښه پلان نيسي، هيله من او لوړ هوډ لري، د خپل وخت پر اهميت دې ښه سر خلاص وي، هره ورځ ځان ته پلان جوړوي ان تر دې چې د خپل ژوند په هره برخه كې يې د ځان عادت گرځوي، دا نه يوازې خوشبيني ده، بلكې د خوشحالی خبره هم ده، چې درته وايم ورځ تر بلې ته نويو برياوو ته لار مومي.

خپل ځان حس كول

كله كله له ځينو اورو چې وايي: "په دې شي كې مې خپل ځان وموند".. مانا يې دا نه ده چې گني هغه خپل ځان ورك كړی، هېڅوك هم داسې نه شته، بلكې مانا يې دا ده

چې ځان ته درناوی یې ورک کړی، چې ځان ته دا تقدیر یې د یوه شي په ترلاسه کولو کې وموند، خو هدف ته د رسېدو د مرحلې په سفر کې د ځان درناوی د خپل ځان تر ټولو لوی درناوی گڼم، ځکه ته خپل ټول قوي احساسات اړوې را اړوې او خپل هدف ته د رسېدو لپاره یې کوي، هغه وخت د خپل ژوند پر اهمیت پوهېږي چې د یوه شي لپاره ثابت گامونه واخلي، دا څومره قوي احساس او ډېره نېکبختي ده، چې خپل هدف ته ورسېږي او د خپل ځان د احساس ارزښت درته مالوم شي.

په ډېرو ساده ټکو، زموږ په ژوند کې د هدفونو اهمیت هومره مهم دی لکه هر گهيځ یې چې ته له کبله راوینسېږي، چې پوه شي چېرته ځي او زموږ په ژوند کې د هدفونو اهمیت په دې کې نغښتی چې د ژوند له ځینو سختیو سره د مخامخېدو لپاره خپلې مثبتې پیاوړتیا ته یوڅه اړتیا ومومو او په دې کې د خپل ځان په اهمیت د پوهېدو کچه نغښتی ده، د عالمونو د رب له عبادت وروسته دویم ماموریت د خپلو اهدافو په اهمیت پوهېدل دي.

خپل هدف کې باید دا شیان موجود وي

په خپل هدف کې باید ځینې شیان وي چې ځان پرې لوړې پورې ته ورسوي..

ریښتینولي: دا تصور څومره ښکلی دی او دا خوبونه څومره ښایسته دي، تصور او تخیل دوه ډوله وېشل کېدای شي؛ لومړی هغه شی چې هیله یې کېدای شي او پر واقعیت (ریښتینولي) اوښتی شي او دویم داسې شی چې هیله یې کېدای شي او یوازې قاموس کې یې معنا موندل شي، طبیعي ده 'ځینې' کسان په تخیل کې د ژوند کولو عاشقان دي، چې په حقیقت کې دوی 'ځینې' کسان نه دي، بلکې موږ ټول غواړو تخیل کې و اوسو، خو د یوې پوښتنې په ځوابولو واټن ډېرېږي، ایا دویمې نړۍ ته له واقعیته په تېښته په تخیل کې اوسېدل غواړي؟! او که په هاغه نړۍ کې د څو شېبو لپاره اوسېدن غواړي چې یوڅو ښکلې شېبې یې بولي، خو لاهم د واقعیت پرځمکه ولاړ یې؟ همدا د اهدافو حال دی، ته خوښمن یې چې د رسېدو وړ واقعیت رویا د هدفونو ترمنځ واوسي او یا بلې داسې نړۍ ته بېوونکی هدف وټاکي چې یوازې ته یې ویني، خو کله چې په خود شي بیا نو پښېماني گټه نه کوي.

کله چې ځان ته هدفونه ټاکي، نور لرلید په پام کې ونیسه او د واقعي تصور لپاره نژدې حد مه ټاکه، دا لېونتوب نه دی چې د یوې اسمان څکې ودانۍ د لرلو تمه ولري خو پیسې درسره نه وي، دا ښه هدف دی چې مخ پر وړاندې تللو ته دې اړباسي، خو دا لېونتوب دی چې د ښار په منځ کې د یوه لوی غره لرلو تمه ولري او دا هم لېونتوب دی چې ودرېږي او د اسمان څکو ودانیو په اړه سوچ وکړي، دا په ساده ژبه ځینې توري دي.. ځان ته داسې رویا وټاکه چې پر حقیقت اړول یې ممکن وي؛ ځکه چې هدف ته د رسېدو پټ راز د علاء الدین د خراغ ترلاسه کول او یا د بخت د ټیکټ راوتل نه دي.

زموږ د ننه خوټېدونکي څيز: ځینې هدفونه هغه مهال پیدا کېږي چې موږ له یوه شي سره مخامخ شو، له یوه چا نه د بل چا د غچ اخیستو او یا یوه شي د اثبات په پار، د خپل یوه ملگري بېلگه به درته ووايم چې په لېسه کې راسره و، دا سړی تر یوه حده چاغ و، له نجلۍ سره یې مینه وه، خو نه پوهېده چې هغې ته د رسېدو لار په څه کې ده، یو ماښام ما ته خوشاله راغی، ډېر خوشاله و، پر ما یې راچيغې کړل چې تر اوسه مې هغه خبره نه هېرېږي: "حل مې وموند، حل مې وموند" .. حل په لاندې ډول و:

زما ملگري د خپلې رویا ملگري د والیبال په حالت کې گوري، هغې ته له ده سره د رسېدو ممکنه حل دا و که څه هم دی چاغ و او دا لوبه یې مخکې هېڅ کړې نه ده، خو دا لوبه باید د هغې پخاطر زدکړي، چې همداسې یې وکړل، پوره یوه میاشت یې لوبه زدکړه، چې بالاخره تر یوه حده یې وکړای شو د هغې پام ځان ته ور واړوي، خو له بده مرغه هېڅ بدل نه شول، ما ته یې په رډو رډو کتل، ما ورته وویل: "کله چې یو څوک مینه درسره لري، ضرور نه ده داسې عمل وکړي چې د خپلې مینې اظهار ورته ثابت کړي".

په دې کیسه کې وینئ چې هغه یو لوی هدف لري، (د خپلې رویا نجلۍ ته رسېدل) او پر دغه لوی هدف پورې نور کوچني هدفونه تړلي، دا کوچني هدفونه د لوی هدف د تقویې او ملاتړ لپاره دي، خو دا هدفونه د سموالي له اړخه بېلابېل دي، باید داسې کوم کار ونه کړي چې پیلامه او لومړۍ موخه ترې نور څه وي؛ ځکه ته په دې حالت کې دا کار په سمه توګه نه شي کولی او کله چې مخته ګام اخلې، ځان داسې بویه چې له مطلوب کس نه د غچ اخیستو او یا خپل ځان اتل ثابتولو کې یو ګام اخلې او د

هغه مطلوب کس په نشتوالي کې ستا هدف هم په نشت حسابېږي، باید درته ووايم چې ژوند د دا ډول کارونو ضايع کولو پرتله ډېر کوچنی دی، خپل لومړيتوب پر هغه څه ترلاسه کولو ورتول کړه چې لېوالتيا ورسره لرې، بيا وروسته ستونزه نه شته چې پر نورو د برترۍ اړوند انگيزه په ډاگه کړې، هغه وخت د مخ پر وړاندې هر گام لپاره ځان سيال گڼي.

تطابق (ارزبستونه - عادتونه - خدای ورکړه - امکانات):

باید هدف نه يوازې د ټولني له دود او دستور سره همغږی وي، بلکې ستا له ارزبستونو او شخصي عادتونو سره هم يوشان وي او بيا يې له خپلې خدایي ورکړې سره د همغږيتوب ملا وټړه، خو د امکاناتو په اړه موخه مادي امکانات نه دي او نه ملموس هغه، بلکې ځانگړي عقلي امکانات او توانايي ده، د امکاناتو حقيقت کوم خنډ نه دی، که خپل هدف ته دې کوم قوي خيز انگيزه وي، نو امکانات ورته رامنځ ته کولی او ان ايجادولی هم شي.

پر خپل هدف باور لرل

کله چې پر خپل هدف باور ولرې، پرې ډاډمن يې، نو پر لوري يې ثابت گامونه اخيستی شي، له شک پرته په لار کې له خنډونو سره مخامخېدنه طبيعي خبره ده، خو باید پر وړاندې يې تم نه شي، بلکې د خپل نفس په مخ کې ودرېږه او خپل هدف دې ورته ياد کړه او د خپلې وړتيا کچه دې ورته ووايه او دا چې ته پر الله ﷻ ايمان لرې او ستا هوډ تر دې ټولو قوي دی، نو په دې وخت کې داسې انگېرې چې دا خنډونه څومره کوچني دي او څومره ژر پرې بريالی کېدی شي، ځينې وخت ورته تسليمېدل څومره خداوړه وي او په ځينو کسانو کې منفي کېدل هم ډېر د افسوس وړ وي.

"د روح لپاره د چرگ بنوروا" .. دا د هغه کتاب سرليک دی چې د ۱۴۴ متخصصو خپرندويو اړخونو يې له خپرولو ډډه وکړه، د کتاب ليکوال په اوسني امريکايي ټولنه کې د بشري پرمختيا هغه رټل شوی امريکايي 'جاک کانفېلډ' دی، له ده سره يې همدومره اوڅار 'مشهور' ملگری 'ويکتور هانسن' هم دی، دې کتاب د لويانو او مشهورو کسانو د بريا کيسې راوړې، د دومره ډېر شمېر خپرندويانو له خوا يې د

ردېدو لامل دا و چې دا کتاب تر بریاونه رسېد؛ ځکه تر ټولو ډېر د خرڅلاو وړ کتابونه د مینې د کیسو، تصور او داسې نور دي، خو دغو دوو ملگرو یو بېل نظر درلود، چې وایي: "ولې (د روح لپاره د چرگ ښوروا) ولې وراضافه نه شو؟"، کله چې دواړو د کتاب د چاپولو هوډ وکړ، دوی ډاډه او باوري وو چې ښکلی هدف لري، ان تر دې چې د خپرندویانو له خوا ردېدو یې پر خپلو هدفونو ټینګار لا زیات کړ، چې بالاخره په پای کې داسې څوک وموندل شو د دواړو هدفونه د رڼا پر لوري بوځي، خپرندوی یې وموند، کتاب خپور شو، همدا د خپل هدف لپاره د دواړو د مبارزې ثمره وه، لکه اټکل چې شوی و.. ځکه چې "خدای ﷻ د هغه چا اجر نه ضایع کوي چې ښه عمل یې کړی وي"، همدا وو چې "د روح لپاره د چرگ ښوروا" کتاب د "نیویارک ټایمز" پر مخ تر ټولو ډېرو پېرل شویو کتابونو کې راغی، چې بیا وروسته "د عملي ژوند لپاره د چرگ ښوروا – د زلمیانو لپاره د چرگ ښوروا- او داسې نور" اوه نور کتابونه چاپ شول.

دا وروستي هم د بریا تر دې کچې ورسېدل، ښایي تاسو به هک پک شئ هغه ۱۴۴ خپرندویان چې د کتاب له چاپولو یې ډډه کړې وه هم هک پک شول چې "د چرک ښوروا" د دې لړۍ څه باندې سل میلیون ټوکه وپلورل شول.

د خپل هدف ملا وتره، قوت ورکړه، چې بل څوک دې هدف ته په رسېدو کې د خدای ﷻ په مرسته لاس درکړي، دا پټ راز ساده دی، لوی هم دی، ساده په دې دی چې په خپل نفس کې دې پر هدف باور ټینګوي او که خدای ﷻ کول رسېدو ته پکې ژمن پاتېږي او لوی په دې دی چې پایلې یې حیرانوونکې دي او اوس مې چې د "روح لپاره د چرگ ښوروا" کیسه درته وکړه، د بلې "چرگ ښوروا" رامنځ ته کولو ته دې رابولم، خو په دې شرط چې پر خپل هدف بشپړ باور ولرې.

د ماموریت ستراتیژي

"معمولاً بریا د هغه چا به برخه کېږي چې په لټون یې ډېر بوخت وي".

هېنري ډوبېډ

(ستراتیژیک پلان) د ابتکاري تفکیر برخې ته له مخکې تلو دا له مهمو وظیفوي دندو ده، حقیقت څومره خوندوره عملیه ده؛ ځکه چې خپل مشخص هدف ته د رسېدو لپاره په واقعي لیدلوري سره د راتلونکې لپاره فرضیې پرې ټاکې او د هر بنسټ د تگلوري په مشخصولو کې یوه مهمه چاره ګڼل کېږي، باوري یم چې تا ته به هم خامخا

دا طریقه گټه ورسوي او تل به اړتیا ورته ولرې، باید د هغه ځای د لیدو لپاره تم شې چې ته قرار پکې لرې او د سبا لپاره خپل لید وویښې چې باید څه کول غواړې، ځان ته خپله لار او بدیل وټاکه، کله چې د یو کار لپاره لارڅخه ټاکې، د تنفیذولو لپاره یې هم ستراتیژي وټاکه؛ په دې حالت کې هغه خنډونه مشخصولی شې چې باید ځان ترې وساتې او قوي ټکي تقویه کولی شې، هرڅه چې په لاره په ذهن کې درځي، یاداشت یې کړه، دا به په رښتیا درته روښانه شي چې څنگه دا طریقه مرسته درسره کوي او له کومې ستونزې پرته به د خپلې لارې نښې درته اسانه کړي، خپل هدف ته وده ورکړه، د ځان ملگری یې کړه او ورته رسېدل د ځان مسوولیت وبوله، چې له کبله یې برتری او ابتکار ته ځان ورسوي، خو ځان ډاډمن کړه چې خوب او تخیل دې لاهم تر هغه ژوندی دی چې ورته د رسېدو په څرنگوالي کې په جدیت سوچ وکړي. همدلته د پلان اهمیت په ډاگه کېږي، هغه که د لویو کارونو لپاره وي یا د کوچنیو چارو لپاره، څه فکر کوي که سر له اوسه خپل هدف ته پلان پیل کړې؟! خپل هدف ته د رسېدو د لارې په اړه له ځانه وپوښته، همدا کوچنی ثبتونې یې پیلامه ده.

خپله وسله مشخصه کړه

رښتیا هم خپل هدف ته په رسېدو کې وسلې او وسیلې ته اړتیا لرې، بزگر کروندې ته له خپل تبر او بېل سره ځي او ډاکټر د ناروغانو کتلو لپاره خپله د فشار الیه ورسره اخلي، ډاکټر خپل ازموینځي ته له تبر او بېل سره نه شي تللی او نه هم له بزگر سره خپلې کروندې ته د ډاکټر د فشار د الې وړل کومه گټه لري، همدا واقعیت دی. موږ هر یو ځان ته ځانگړې وسیلې لرو چې خامخا یې د خپل هدف په لار کې راسره ولرو، ته هم باید خپل هدف ته پر لار ځانگړې وسیلې درسره ولرې، دا مهمې وسیلې: "هوډ - نیت - مقابله - ټینگار - هڅه - په مخکنیو تجربو ځان خبرول او د نورو د تجربو پلټل او گټه ترې اخیستل" دي.

د هدفونو کړنلارې

کله مو چې هدفونو ته د رسېدو اساسات سره یوځای کړل، راحی د جوړښت پړاو ته یې ورشو، د جوړښت ځینې اسباب شته چې موږ ورته اړ یو، موږ کړنلارو ته اړتیا لرو، سور قلم او بل نیلي رنگ، پنسل، پنسل پاک او خطکش او اوس یوازې د جوړښت پلان

رسمول پاتې، بايد د خپلو موخو نوملړ جوړ کړې او د کولو لپاره يې اټکلي موده هم وټاکې، مه وپېرېره پر وخت د يوه کار کولو احساس او انگيزه په ځان کې پيدا کړه چې هدف ته په رسېدو کې مرسته درسه کوي، هره ورځ د سلنې په کچه خپل هدف ته رسېدل وارزوه، ژمنه درسه کوم چې دا کار به مخ پر وړاندې تللو کې يوه قوي انگيزه درکړي چې ورځ تر بلې به خپل هدف ته په نژدې کېدو کې مرسته درسه وکړي، بايد ووايم چې له دې کتابه چې اوس ستا په لاس کې دی، زما يو هغه هدف و چې د هدفونو له ثبت نه مې دويمې برخې ته ولېږداوه، چې هغه د لاسته راوړنو يادښتونه وو، په تېره بيا کله به مې چې څنگ ته "وشو" توري وليکه ډېر د خوشالۍ احساس به مې کاوه. بايد همدا طريقه تجربه کړې، رښتيا هم زموږ د هدفونو پر لور دا څومره خوږ سفر دی.

د بريا د زينې معادله

دا د بريا د زينې هغه معادله ده چې ما خپله ليدلې:

هدف او مفکوره – د مفکورې لوستل او تثبيت – لومړيتوب ټاکل – ځان هڅول – له امکاناتو گټه اخيستل – د تنفيذ پيل – دوام – زيار ايستل – له تجربو گټه اخيستل – ملموس هدف – د خداى ﷻ شکر.

او اوس بايد د خپل ځان مخ کې يو څو پوښتنې کېږدې، چې زما په اند ځوابونه به يې ډېره مرسته درسه وکړي، که ځوابونه دې ورکړل شوي، ډاډه شه چې هدف ته په رسېدو کې نژدې شوي يې، ځکه ستا د هدف ټاکلو توان هدف ته د رسېدو په لار کې د مخ پورته زينو پيلامه ده، دلته ته په خپل ټول زور سره مخ پر وړاندې ځې، دا به هم درته روښانه شي چې په تنفيذ کې يې ستا قوي لېوالتيا په هماغه قوت تاسو مخ پر وړاندې کسوي.

هغه څه دي چې رښتيا هم زه په کې د خپل نوبت له اړخه نوبتگر يم؟ په ژوند کې زما هدف څه دی؟

ايا دا هدف زما له مهارتونو او توان سره مناسب دی او رښتيا زما د قناعت وړ دی؟

له ځانه نورې پوښتنې هم وکړه چې په اند دې مرسته درسه کولى شي (!؟)

اوس مو په خپل دنياکۍ کې پرېږدم، ژر به په خاورو کې زر ومومئ، ډاډه اوسه هغه
پټ رازونه چې د هر چا په زړه کې دي په ډېر څه ارزي، نو تاسو هم دغه پټ رازونه
مه ناگاروئ چې پر لږ راضي شئ.

2

ژمنه وکړه، ژمن اوسه او دوام

ورکړه

"که په کافي وخت کې ژمن واوسو، هرڅه کولی شو".

هیلېن کېلر

خپل خوب دلته ثبت کړه (ستا لپاره ځانگړی هدف)

په پیل کې غواړم خپل هغه هدف ته د رسېدو مبارکي درکړم چې په لټه کې یې وې، د دې مبارکي هم درکوم چې د ژوند لپاره د خپل لید او پیاوړتیا په کچه راووتلې، کله دې چې وسپنکښ ځان ته ورکش کړې د خپل هدف لوري ته هر څه له خپل نفس نه رايستلی شي او اوس راځئ لږ نورې خبرې وکړو.

ايا باوري يې چې ټول لوی افکار همداسې لوی زیږېدلي؟!

طبيعي ده چې نه .. دا کوچني زیږېدلي بیا یې وده کړې، زما په اند، هر گران پړاو پای ته د رسېدو څرنګوالی نه دی، خو د پیل د ټکي ټاکل دي، کله چې د خپل ژوند د هدف پر لوري وخوځېږې او هوډ وکړې، دا کار مو واقعیت ته رسوي، وروسته لیدلی شي چې څنګه مو چارې په تدریجي ډول مخته ځي.

او اوس مو کله چې (ځانگړی هدف) وټاکه، ورو ورو د رويا يا خوب له کلمې په لرې کېدو یو؛ نو راځئ د واقعیت پر ځمکه ودرېږو، دلته لومړی گام پیلېږي، چې دا هغه هدف ته ژمن پاتې کېدل دي.

بنیایي دا کلمه ساده درته وبرېښي، خو ډېرې داسې ماناوې لري که ښه پرې پوه شي، نو ډاډه اوسه که خدای عزوجل کول یوه ورځ به پر یوه ځانگړي ځای کې یاست.

الف: ژمن پاتې کېدل

له ژمنتیا موخه پر سپینو پاڼو د خپل هدف ثبتول نه دي یا دا چې په جیب کې یې درسره وگرځوې او وایې چې زه دې کار ته ژمن یم، مطلب دا هم نه دی چې ځینې کلمې دې وویل شي، بلکې د یوه دريځ خپلول دي، نو باید پوه شي چې لویو هدفونو ته رسېدل لیرې نه دي او نه هم گران دي، طبیعي ده چې په لار کې به یې ځینې لوړې ژورې وي، خو دا طبیعي نه ده چې ودرېږې او حالات ملامت کړې او خپل (ځانگړی هدف) هېر کړې، دا هم غیر طبیعي ده چې د خنډ په هر تمځي کې ودرېږې او د پاتې راتلو احساس وکړې، باید له نیمې لارې یې د بل تمځي لپاره یوه نوې پیلامه وگڼې، نه! بلکې ځان ته یې داسې یو پړاو وبولې چې د دوام لپاره تا ته توبنه برابره کړي، له دې خنډ نه د ټوپ اچولو گټه واخله چې راتلونکي پړاو کې گټه ترې واخلي.

په یاد ولره چې د خپل ژوند د ماموریت پر لاره یې، دا چې تا د ژمن پاتې کېدو تړون کړی؛ ډاډه اوسه چې ددغې ژمنتیا دښمن هم شته، چې (نهیلی) باله شي، دا احساس هغو کمزورو نفسونو ته د ننوتلو لار مومي چې په مخ کې د لارښو د لیدو توان نه لري، بلکې د ډوبېدو لوخړه ویني، دا چې دغه احساس د خوب رښتیا کېدو په لار کې خنډ دی، نو موږ یې په اړه ډېر نه غږېږو؛ ځکه ستا ددې تورو لوستلو ته ډېر اهمیت ورکول مخ پر وړاندې ستا د تلو د قوي لېوالتیا قوي دلیل دی، خو که له دغه ډول دښمن سره مخامخ شوې، زما سپارښتنه دا ده چې خپلې قوي ارادې ته هرڅه پرېږده چې ویې وژني، همدا ته یې چې د کلمو معناوې دې په لاس کې دي، همدا ته هیله بښونکې معنا ورکوې، ته یې په نېک پالی- نیسې، تل په یاد ولره چې په مخ کې د بریا بیرغ لرې او ډاډه اوسه چې د خدای ﷻ په خوښه به خپل هدف ته رسېږې، ته د خپل ایمان له کبله قوي یې، خپلو اهدافو ته په رسېدو قادر یې، ستا د خوب په لار کې هېڅ شی نه شي درېدلی.

ځینې کلمې شته چې نه یې پېژنې: (نهیلی - ماته - ناکامي - بد بینی - او داسې نورې)...

ځینې نورې کلمې شته چې باور نه شي ورباندې کولی: (ته نه رسېږې - ته پاتې یې - زه ملنډې درباندي وهم - ایا دوی غوندې کېدی شي؟!).

تل په لوړ غږ په بشپړ باور دا تکراروه چې: "د خدای ﷻ په خوښه زه دا کولی شم..."

ب: د انگیزې لپاره دوام

"هر ماشوم هنرمند دی.. خو کله چې لوی شي د هنرمند پاتېدو څرنگوالی یې ستونزه

ده" .. [پابلو پیکاسو]

دوام د هغه څه ریښتینې ژباړه ده چې موږ یې د کولو مینه لرو او زموږ د مخ پر وړاندې تلو د انگیزې د پیاوړتیا اثبات دی، ځینې خلک په دې اند دي چې قوي پیلامه د دوام دلیل دی، خو ضروري نه ده چې - د تجربې له مخې- درته ووایم تر ځینو خبرو او یا غبرگون وروسته ثابته پیلامه - نه عجولانه پیل د ادامې لپاره سمه پیلامه ده؛ ځکه چې په دې حالت کې تا له خپل عقل نه په سمه توګه ګټه اخیستې ده.

خو ځينې شته چې خوبونه يې د وخت په تېرېدو تری تم شوي، خو داسې کسان هم شته چې نن د خپلو خوبونو حقيقت کې دي، ځکه چې دوی په سادگۍ دغه خوب ته غېږه پرانيستې او ساتلې يې دی؛ نو بايد خپل طاقت او د هوډ پياوړتيا لنډمهاله ونه گرځوې چې د وخت په تېرېدو له ناکامۍ سره مخامخ شې.

خپل هدف ځان ته مسووليت وټاکه او باور پرې ولره، ټينگار پرې وکړه او د خپلې بريا د مېوې په خوړلو کې بېرته مه کوه، له مبارزې خوند واخله، په زغم او صبر ځان وپسوله، همدا د ادامې يو پټ راز دی، چې د هرې کلمې لويه مانا پکې پرته ده، که ريښتيا يې درک کړې نو که خدای ﷻ کول دوام ورکولی شې.

تاريخ د هغو کسانو نومونه زمور غوږونو ته راولي چې په اورېدو يې وياړو، دوی همداسې نه دي زېږېدلي، بلکې د يوې لارې په لټه کې وو چې يوه ورځ د تاريخ په حافظه کې د اتلانو ځای ونيسي او د نړۍ د هرې نخچې په زړه کې يې نومونه تر دې شعار لاندې وليکل شي، چې: "دوی حرکت وکړ، خدای ﷻ برکت ورکړ". خو څوک چې نهيلي شوي نومونه يې يوازې د ناکامۍ پر قبر ليکل شوي او ان داسې څوک هم نه شې موندلی چې پر دوی ملنډې ووهي، دا د همدې کلمې ژباړه ده چې بل چا ته يې د درناوي په پار وايو: "ډېره حوصله لري" ... هو؛ يعنې هغه د دې توان لري چې له درېدو پرته پر خپل مسير مخته ولاړ شي، خو که درېږي يوازې د هوساينې او د خپلو گامونو د ترتيبولو لپاره درېږي، چې خپل يون په لا ډېرو چټکو گامونو سره بشپړ کړي، نو ادامې ته بايد ژمن شې چې پرمختگ ستا خوا ته لار در لنډه کړي.

"زه ورو ځم، خو شا ته هېڅکله نه ځم" ..

"ته نه ناکامېږې، مگر چې شا ته شې" ..

دا توري زما په نظر هغه سړي ته دي چې د نړۍ لپاره يې يوه نوې نظريه ثابته کړې ده چې هغه "هوډ او ناشونتيا دواړه په يوه ځای کې نه شي سره يوځای کېدی"، ابراهام لينکلن په هوډ کې گردې نړۍ ته پند ورکړ او د ټولو نسلونو لپاره د پياوړي هوډ يوه نښه پاتې شوه.

کله چې ابراهام د خپل عمر درېيمې لسيزې ته ورسېد، په ۱۸۳۱ کال په خپلو ازادو کارونو کې پاتې راغی، بيا يې خپل کار ته دوام ورکړ په ۱۸۳۴ کال بيا پاتې راغی، په ۱۸۳۵ کال يې مېرمن ومړه؛ همدا وو چې په ۱۸۳۶ کال يې له کبله عصبي ټکان وخوړ او په ۱۸۳۸ کال د کانگرس په ټاکنو کې پاتې راغی، د عمر په څلورمه لسيزه ۱۸۴۶ کال بيا د کانگرس په ټاکنو کې ناکام شو، د درېيم ځل لپاره په ۱۸۴۷ کال هم، بيا يې

د عمر په پنځمه لسيزه کې په ۱۸۵۵ کال د پارلمان په ټاکنو کې ماتې وخوړه او په ۱۸۵۴ کال د ولسمشر مرستيالی کې هم پاتې راغی، په ۱۸۴۸ کال بيا د پارلمان ټاکنو کې ناکام شو، بالاخره د خپل عمر په شپږمه لسيزه کې ابراهام لينکن د امريکا دوولسم ولسمشر شو.

دا د غلامانو ازادوونکي ابراهام لينکن کيسه ده، هغه سپری چې خپل هوډ يې له ځواک سره گډ کړ، همدا وو چې مبارزه يې پيل کړه، له معمول سره سم يې مبارزې رنګ راوړ او تر بریا ورسېد.

همدا د خپل هدف پر لوري ستا د دوام قوت هم دی، داسې ترلاسه شوی قوت چې تا قناعت ورباندې کړی او هدف ته په رسېدو کې دې خپل پوره هوډ او لېوالتيا کارولې ده، پر دې لار تر پایه ولاړ شه، کله چې ورسېدې رښتيا هم د ستړيا په خوند پوهېږې، د خپل خوب رښتيا کېده يې خوند لا پسې زياتوي، بنايي په پيل کې به داسې انگېرنه وه چې دا به ډېر گران کار وي، رښتيا هم ستوماني لري، خو بدمرغي ستا په لنډه سا کې ده، که د لارې منځ کې ودرېږي، نو هغه وخت به ډېر وخت ضايع کړې، خپل ځان به ملامتوي او وايې به چې: "ولې مې دا کار پيل کړ؟!"، خو خوښمن يې چې يو بل څه هم ووايې، داسې چې: "ښه .. د خداى شکر دی ټولې چارې مې بشپړې کړې".

① د ادامې تقويه کوونکي

د دې لپاره چې يو کار په لېوالتيا، مينه او زغم وکړای شې، ځينې کارونه شته چې انگيزې او تقويه کوونکي گڼل کېږي، خو رښتيا هم دا شيان د ادامې د توان ملا تړي، چې په لاندې توگه دي:

① **ټينگار:** د رامخې ته کېدونکو خنډونو پروړاندې کينه کېن اوسه او هېڅ مه ورته تسليمېږه، ځان ته اخطار ورکړه چې هدف ته به رسېږي.

② **پر هدف باور لرل:** کله چې پر خپل هدف باور ولرې او خپل يې وبولې، ډاډمن شه چې دا باور بسنه کوي چې مخ پر وړاندې تللو ته يې اړباسي.

③ **د مبارزې خوند:** هرکله چې د خپل هدف لپاره مبارزه کوې او هره ورځ خپلې مبارزې ته دوام ورکوې، لا ډېر خوند ترې اخلې، هرکله چې د خپلو هيلو لپاره خپل

ټول امکانات وکاروې، په خپل ژوند کې د ارزښت د رضایت خوند دې لا پسې ډېر شي.

4 صبر: پایلو ته بیرته مه کوه، دا باور هم مه کوه چې هره ورځ به سپری هدف او بریا ته رسېږي، بلکې لا ډېرې هڅې، زغم او تعقل ته اړتیا لري.

5 د انگیزې قوت: د خپل هدف په لار کې، دغه هدف ته د رسېدو د ادامې لپاره د خپلې اړتیا تقویه کولو ته ضرورت لري، کارگر کری ورځ کار کوي چې د ورځې پای کې مزدوري ترلاسه کړي، ته هم په خپل ژوند کې هدف ته د رسېدو لپاره کار کوې.

د دې برخې په پیل کې مې د خپل خوب ثبتولو تش ځای درته پرېښی، یوه بله تشه هم شته چې هلته مو د اتل ابراهام لینکن نوم لیکلی، هغه لومړی د خدای جَلَّ په مرسته او بیا د خپل خوب رښتیا کولو د هوډ پیاوړتیا تر هدفه ورساوه، ددې کتاب په پای کې به یوځل بیا تش ځای درته پرېږدم.

خو ته به وایې چې ته خو دلته یوازې د یوې کلمې لیکلو تمه لرې.....
تل پر دې بروسه اوسه چې **﴿بیشکه الله جَلَّ د هغه چا اجر نه ضایع کوي چې ښه عمل یې کړی دی﴾** ..

3

د رسېدو وړ

"زموږ ژوند زموږ فکرونه جوړوي".

مارکاس اوریلیوس

د انسان ۲٪ بدن، دا کوچنی خیز چې له هغه او دې ځایه زموږ ژوند سمبالوي، زموږ د ژوند د فکرونو او تگلوري ټاکلو سرچینه ده، دا د فکر هغه تگلاره ده چې موږ تر لوړو څوکو رسوي، همدارنگه موږ پخپلو غمونو او وېره کې هم اچولی شي، په همدې طریقه موږ د خپل خوب پر لوري د پلان جوړولو ته اړباسي او یا داسې چې یوازې ورته گورو.

وروسته تر هغه چې خپل هغه خوب وټاکې چې د خپلې وړتیا وروستي حد ته پرې ورسېدلی شي او خپل خلاقیت اړخونه مشخص کړې او ژمنه وکړې چې د خپل (ځانگړي هدف) پر لور به مخ پر وړاندې تللو ته دوام ورکوي، بیا عملي پړاو راځي، له دې ځایه کیسه پیلېږي، همدا د رسېدو لومړی پټ راز دی، قوي خیز مو انگیزه کېږي، چې هغه ستا باور او د فکر طرز دی.

زما په اند، د یوه بریالي شخصیت معادله په لاندې توگه ده:

قوي شخصیت (بریالی) = پر ځان باور + خوببیني + مثبت توب..

دلته قوي شخصیت د پرېکړې ملا تړلې او ژمن ورته پاتې کېدی شي او خپل هدف ته د رسېدو لپاره سم لوري ته تگ یې تضمینوي.

الف: مثبت تفکیر

"عقل ددې توان لري چې دوزخ پر جنت بدل کړي او جنت په دوزخ واړوي" ..

جان ملټون

سټیفن کوفي وايي: "هر شی دوه ځله جوړېږي، لومړی جوړښت یې فکري جوړښت دی، دویم جوړښت یې مادي دی".

په هر حالت کې موږ له فکر کولو څخه عقل نه شو درولی، هغه که زموږ د شخصي گټو په باب فکر وي او یا برعکس؛ ځکه دا یو ثابت حقیقت دی چې بدلون نه مومي، هغه که قصدي فکر وي او یا لا ارادي تفکیر، تفکیر زموږ د ژوند د جوړښت یوه مهمه برخه ده؛ نو یوڅوک که غواړي په ژوند کې بریالی شي، هغه که په مسلکي ډگر کې وي یا شخصي برخه کې، باید ددې کار پر قوت ځان پوه کړي او په سمه توگه گټه ترې واخلي.

ځينې وخت يو څوک وينو چې څو له څو کلونه وروسته هم د يو چا مرگ نه هېروي، دا کار دده له وسه پورته دی، ځکه چې په واک کې يې نه دی او يا دا چې د مړه شوي کس په شان بل کس نه مومي، حقيقت دا دی چې دغه کس خپل باطن عقل داسې عيار کړی چې همدا اشاره ورکوي، همدغه اشارې يې په عقل کې پر کړنو منعکسې دي او عقل يې نيولی، نو په دې حالت کې رښتيا هم تر هغو چې باطني عقل ته يې دا منفي اشارې رسېږي، دی يې نه شي هېرولی، همدا د هغه د باورونو د ماشين په شان دی.

بايد تل په مثبتو اړخونو فکر وکړې، خپل عقل ته د منفي فکرونو د ننوتلو مخه ونيسه، لوړې پورې ته د رسېدو تمه ولرله، د حالاتو په ملامتولو خپل وخت مه ضايع کوه، چې ستونزه څنگه رامنځ ته شوه، بلکې خپل فکر د حل لوري ته سوق کړه، داسې يوې لارې ته يې سم کړه چې چارې دې پرې بدلې شي، د ځلانده راتلونکې خوا ته ودرومه، پرون ته مه گوره، مگر چې گټه ترې واخلي، بايد پوره قانع شې چې تېره زمانه راتلونکې نه ده، له ستونزې د تېښتې لپاره ځان د منفي تگلوري پلمه مه لټوه يا داسې ووايې چې گني د نورو په شان يې، چې دوی هم ناتوانه دي، که دغه احساس ته د ځان د تسليمولو اجازه ورکړې، ډاډه اوسه چې د نهيلی، منفي گرايې او تيت پرک کېدو په څېر ډېرو منفي احساساتو ته ځان تسليموي، چې دا ټول ستا د تگلوري په مخ کې خندا گرځي.

د بېلگې په توگه، که د سگرتو له عادت ځان خلاصول غواړې، نو هېڅ سوچ پکې مه کوه، بلکې په دې کې فکر وکړه چې دغه چاکلېټ څومره خوږ دی، نو پر ځان باوري کېږې چې سگرت به پرېږدې؛ ځکه چې ستا هوډ قوي دی، مگر يوازې چاکلېټ ته ځان هڅول درته ضرور دي، ځکه چې خوندور دی او همدا گټه او مرسته درسه کوي.

له منفي ټکو ځان خلاص کړه: (نه شم کولی - ناشونی دی - امکان نه لري - که داسې شوي وای - دا کار زه نه شم کولی) .. پر ځای يې مثبت توري ذهن کې ونيسه (تر خپله وسه به هڅه کوم - که په ښه توگه کار وکړم، پوهېږم چې خدای جَلَّ به مرسته راسره وکړي - بيا به فکر وکړم او ډاډه يم چې حل شته) .. دا باور مه کوه چې ددغو تورو اغېز د تورو په شمېر کې دی، يا دا چې هڅوونکې خبرې دي بلکې رښتیني تاثير يې رواني حالت جوړول ثبات رامنځ ته کول دي، که له دې تورو

معناوې واخيستل شي د نورو تورو په شان کېږي، نو معنا او مفهوم او زموږ د ننه مثبتو احساساتو ته يې پام وکړه.

"د روح لپاره د چرگ ښوروا" کتاب ليکوال مارک ويکتور هانسن وايي، په بشري پرمختيا کې د ډېر خپاره شوي کتاب له ليکوال توني روبنز سره مخامخ شو، ترې وېې پوښتل: "له هغه راهيسې چې زما کتاب خپور شوی، د خرڅلاو او روزنيزو پروگرامونو له برکته مې يې کابو يو ميليون ډالر گټلي، باوري يم چې دا وروستی کچه نه ده، خو ما اورېدلي چې ته هر کال نژدې ۱۵۶ ميليون ډالر گټې، ايا رښتيا ده؟" توني روبنز ځواب ورکړ چې: "هو، دا رښتيا ده"، هانسن ترې وپوښتل: "ايا داسې لار راښودلې شې چې ستا غوندې لاسته راوړنه ولرم؟" توني روبنز ورته وويل: "ته وايې باور لرې چې يو ميليون وروستی حد دی .. خپل دا باور بدل کړه نو هغه څه ته به ورسېږې چې زه ورته رسېدلی يم، د ميليون سوچ پرېږده د ميليارډ په فکر کې شه" .. هانسن ورته وويل: "خو ما په کتاب کې هېڅ هم بدل نه کړل، نه مې هم خپل روزنيز پروگرامونه بدل کړل، نو څه شی بايد بدل کړم چې دومره پيسې وگټلی شم؟" روبنز ورته وويل:

"خپل فکر بدل کړه!!"

ستا باور ستا پر کړنو ډېر اغېز کوي، بلکې د مهارولو امکان يې درته برابر وي، که باور لرې چې نه به بريالی کېږې نو دا کار دې ناکامی ته کشوي؛ ځکه ته پوره هڅه نه کوې چې بريالی شې، خو په بريا باور دې بيا له خپلو ټولو امکاناتو گټې اخيستو ته اړباسي، د مخ پر وړاندې تلو د شوق او غيرت روح درکې پو کوي چې خپل کار بشپړ کړې او کاميابی ته ورسېږې.

د ځان بدلولو شونتيا برابرولو لپاره، بايد خپل فکر بدل کړې، بايد په نوې طريقه فکر وکړې، څيزونو ته په نوې بڼه وگوره، په "خلاق نظر" ورته وگوره، د خپل تصور رسی پرېږده او د پای ټکی مه ورته کاره، دا هغه فکر او هوډ دی چې له تا څخه د بريا كيسه جوړوي او دوی ته ورته نور ستا پرځای درېږي، ښايي يو کوچنی فکر درسره پيدا شي، خو ستا په خلاقيت به هغه لوی وي که خپل پام پرې ورتول کړې، په ساده سترگه مه ورته گوره، بلکې په داسې نظر ورته وگوره چې يوه ورځ به لويېږي، ځکه د هرې ونې پيل زړی وي.

دا ناسم فکر دی چې تل يو دريځ ولرو او دا يوه عامه قاعده وگڼو او ځان په داسې يوه بن بست کې واچوو چې خوښ مو نه وي، که د خپل ژوند يوه تجربه کې پاتې راغلې، دا باور مه کوه چې دا تجربه، دوې يا درې تجربې عامه قاعده ده، که خپل ملگري ته

ناسم اختیار ورکړې یا د خپل کار ځای په ناسم ډول وټاکې، دا دريځ یوه عامه قاعده نه ده، بلکې عادي حالت دی چې پر هر چا ورځي، عامه قاعده دا ده چې هوښیار، منطقي او مثبت فکر لرونکي کسان گټه ترې اخلي او تر حد زیات اهمیت ورکول یې نه تېرباسي.

تل دا توري په یاد ولره، د خپل ذهن په لومړیتوب کې یې وساته: (ښايي ستا د ژوند ناوړه حالت له ځینو ناسمو حالاتو سره تا مخامخ کړي، ښايي پښې مو وښویږي، تېروځی، ښايي لږ ناوخته شی، هرڅه چې پاتې دي، امکان لري یو څه پېښ شي، خو ډاډه اوسه کوم شی چې درنه پاتې دي، ته نه ورته تسلیمېږې، شا ته نه ځې، نه تمېږې، په خپل ټول هوډ سره د خپل خوب ریښتیا کولو په لار کې مخ پر وړاندې ځې، ستړیا زغمې چې پر خدای ﷻ باور لرې او د خپل قوي ایمان او هوډ په برکت خپل هدف ته ورسېږې، د خپل هدف پر لوري سفر ته دوام ورکړه او له یوه شي پرته بل څه مه وینه ... هدف) .. دا توري د خپل ژوند په کتاب کې ولیکه او دا سرلیک ورته وټاکه: "د خدای ﷻ په حکم به زه یم".

پوره ډاډه اوسه چې د کمزورۍ وختونو کې هم گټه شته، کله چې د کمزورۍ وخت درباندي درشي، سم لاسي قلم او پاڼه راواخله، خپل احساسات او عیبونه ولیکه او ډاډه شه چې همدا ترې د خلاصون لومړی گام دی.

"راسکین" څومره ساده جمله ویلې ده: "ستا افکار له بهره کت مټ هغه قوت درکوي چې ستا په نفس کې هم زېرمه شوی".

ب: خپل فکر نوی کړه

په نوې طریقه فکر وکړه، بېلابېلې پوښتنې وکړه، ډېر وروڼه وټکوه، ښايي دې ته (بې عادتو تفکیر) نوم ورکړې، پایلې ته تر پیلامې مخکې وگوره، دودیز ټولونه (میزانونه) سرچپه کړه، له عادت سره سم مخې ته دې هر راتلونکی نوی شی ولیکه او باوري اوسه چې ډېر نور څه به کشف کړې، ښايي داسې یو فکر وي چې ته یې لیرې بولې، خو ستا له بلې زاویې ورته کتل مو دې ته اړباسي چې ووايې څنگه لیرې وه؟ په دې موده کې مې ولې سوچ نه پرې کاوه؟!

انتوني روبنز په (پټه قوه دې وینه کړه) کتاب کې لیکي: "د هغو کسانو چې په هر ډگر کې بريالي شوي او هغو خلکو چې دا بریا یې نه ده په برخه شوې، ترمخ اصلي

توپیر دا دی چې بریالی کسانو لا ښې پوښتنې کړې، همدا ده چې غوره ځوابونو ته رسېدلي، دوی ته یې دا قوت ورکړی هغه څه چې باید ویې پېژني، پېژندلي دي".

ج: خپل مثبت قوت پیاوړی کړئ

د مثبت قوت له پیاوړتیا هدف ملاتړ او په اوښتون کې یې ساتل دي، ځینې کسان وینې چې له (هوایي کسانو) پرته بل نوم زه نه ورته لرم، کله چې د هغوی کوم منفي صفت ورته ووايي ان که دا صفت پکې موجود هم نه وي، داسې چلند پیل کړي لکه عملاً چې دا صفت پکې موجود وي، مثلاً که ورته ووايي چې روغ نه ښکاري، په دې حالت کې د هغه باطن عقل ته منفي اشارې استول کېږي، وهم ورسره پیدا کېږي او د خپلې روغتیا په اړه یې سوچ واخلي، ځان ناروغ ورته ښکاره شي، دلته باید موږ پر ځان باور ولرو او له وهم نه د ځان لیرې ساتلو لپاره له خپل مثبت قوت نه گټه واخلو او واقعیت ته پام وکړو او دا ډول منفي اشارو ته هېڅ غاړه کېنه ږدو، په یوه موټر کې سپرېږې، څنگ ته دې دوه کسان سپاره دي، کله چې هر یو غواړي خپل مقصود منزل ته د رسېدو وخت ورته مالوم شي، یو درنه پوښتي، موږ څومره سفر وکړ، بل درنه پوښتي څومره واټن پاتې دی، دلته لید او نظر فرق کا، یو شا ته گوري چې څومره واټن یې وهلی، هغه بل مخ ته گوري چې څومره مسافه پاتې ده، د دواړو ترمنځ لید فرق لري، په دې حالت کې ته د خپل مثبت قوت ملا وتړه او خپل نظر دې وساته، په دې سره ته په خپل ژوند کې ډېر نور دې ته ورته شیان ساتلی شې، بلکې ډېر شیان ترلاسه کولی شې، سر له اوسه همدې ته ځان ژمن کړه.

د: خوښیښي

﴿د الله له رحمت نه مه ناامیده کېږئ، بېشکه د الله له رحمت نه ناامیده کېږي مگر کافر قوم﴾ (د یوسف سورت ۸۷ ایت)

"خیر ته خوښیښه اوسئ، وبه یې مومئ".

ایا ته به هم داسې وکړې؟

۱خ - زه نه شم کولی .. نو ولې ځان ستړی کړم؟

۲خ - ښایي دا به گران کار وي خو زه به خپل وس کړم، زما خدای ﷻ به مرسته راسره وکړي او ډاډه یم که الله ﷻ دا کار راته وغواړي کولی یې شم.

ستا په باور، د دواړو ځوابونو ترمنځ څه فرق دی او د دغه توپیر پر بنسټ کومې پایلې رامنځ ته کېدای شي؟!

په دواړو جملو کې پېښه یوه ده، خو ترمنځ یې توپیر ښکاره دی، په لومړي ځواب کې د انسان نفس ته د ننوتونکې ناهیلۍ او ناکامۍ احساس وینئ، ان که دا کار ممکن هم وي، ناممکن کوي یې او په دویم ځواب کې له خدایه مرسته، هوډ او د خیر لوري ته خوښبيني وینئ، له شک پرته دا د سمې لارې پر لوري قوي انگیزه ده. ولې؟!

دا خوښبيني ده .. داسې قوي سحر چې د تیارو ماتولو انگیزه راکوي چې بالاخره پای کې به رڼا مومو.

داسې خوښبيني .. چې په نشتوالي کې یې موږ ډېر څه له لاسه ورکوو، په نشتوالي یې باور او هیله له لاسه ورکوو، فعالیت او همیت مو ورسره کمېږي، د خنډونو او ستونزو پروړاندې مو منفي نظر ډېرېږي او سبا ته مو نهیلي کوي.

مثبت نظر او خوښبيني د یوې سکې دوه مخونه دي او د ځان هڅونې د قوت لویه برخه جوړوي، کله چې د مثبت قوت او خوښبيني ترمنځ تړاو رامنځ ته کېږي، نو د خپل هدف پر لوري دې یوه لویه خزانه ومونده، د بريالي کس لپاره خپل هدف ته د رسېدو په هېڅ پړاو کې د خوښبيني له رول نه هېڅ انکار نه شي کېدی، په پیل کې یوه مفکوره وي، چې وروسته ملموسه عملي بڼه غوره کوي، خوښبيني د نېکبختۍ له پټو رازونو څخه هم گڼل کېږي، داسې چې نهیلي ته زموږ تسلیمېدل د بدبيني په نامه په تور کتاب کې د نورو مفکورو زیږېدو لامل گرځي، لکه: نهیلي او زړه ماتی کېدل، دلته باید وویل شي چې نه یوازې خوښبيني زموږ د خوب رښتیا کېدو یوه برخه ده، بلکې زموږ د طبیعي ژوند د دوام ډېرې نورې خبرې پکې نغښتې دي، ځکه چې خوښبيني د یوه کس د شخصیت د نښو مالومولو برخه هم جوړوي، نه یوازې دا، بلکې تر دې هاخوا هم ډېر څه لري چې زموږ پر روغتیا اغېز کوي..

ډاکټر لیونېل تیجر په خپل (خوښبيني د هیلې بیولوجي) کتاب کې وايي: "زموږ جسمونه د داخلي درملتون په نامه یو څه لري، کله چې زموږ تمې او فکرونه مثبت وي، زموږ د معافیتي سیستم وړتیا ورسره لوړېږي او بدن مو داخلي آراموونکي مواد وپشي، لکه (Endorphin) یا داخلي نشه او (Enkephalin) چې د رواني نارامۍ او

درد کمولو کې مرسته کوي، همدارنگه ان د ډېر فشار په حالت کې د بدن طاقت زیاتولو هڅونه کې مرسته کوي".

ښايي دا درته مازې خبرې ښکاره شي او ځينو ته د منلو وړ نه وي، خو ښايي ته به په حقه يې، نو راحۍ ويې گورو.

ايا کومه ورځ له خوبه راويښ شوی يې او داسې احساس دې کړی چې دا به يوه ډېره سخته ورځ وي؛ ځکه چې ډېر زيات کارونه په مخ کې لري.. د څه شي فکر دې کړی؟ ايا دا فکر دې کړی چې نن به ډېره سخته او سترې ورځ وي؟! او که په دې سوچ کې وې چې ځينې کارونه ډېره هڅه او زيار درنه غواړي؛ نو ته په ژوندي زړه راويښ شوی يې چې سرته يې ورسوي؟!

باوري يم چې له خوبه د راويښېدو پرمهال به - کله چې لومړی ډول احساس ولرې- ستاسې په تېنده کې ۳ کړنې وي، له کوره راووتې چې موټر کې سپور شې، داسې احساس درته پيدا شو چې ټول گاډي چلوونکي موټر نه شي چلولی؛ ځکه دوی غواړي چې ستا له موټر سره خپل موټر ټکر کړي؛ نو سم لاسي چيغې کړې، پوهېږې چې ته په بېره کې يې او ښايي ته به تېروتي هم يې.

د دويم احساس پرمهال، راويښېږې او وايې چې: "پر خدای مې باور دی" او بيا خپل دفتر ته په پوره آرامۍ ځې، فکر دې مثبت لوري ته مایل دی چې د خپل رب د رضا لپاره دې ټول کارونه سرته ورسوي او په دې سره د خپل مشر باور ترلاسه کړې او ته هم د خپل نفس پروړاندې باور پياوړی کړې.

ښايي توپير به درته روښانه وي، چې خوشبيني دې د کړو وړو او تفکیر طريقه جوړه کړه، چې په نشتوالي يې که هدف ته نژدې هم يې تیت پرک کېږې او څنگه انگېږې چې د ډاډ احساس لرې، پوره ډاډمن اوسه بدبيني هغه څه دي چې د انسان نفس ته نهيلي ترې راوځي چې خپل ټول تصور او د خوب رښتيا کېده يې خراب کړي، د ناروغۍ له نازلېدو مخکې خوشبيني او هيله مندي د ځان لپاره درمل وگرځوه، زموږ خوږ پيغمبر ﷺ فرمايلي: "اساني وکړئ سختي مه کوئ".. ولې خپل ژوند په لوی لاس سختوې او پېچلی کوې؟ ولې تر ټولو گران غوراوی اختياروې؟ حال دا چې هېڅ گټه نه درته رسوي، ولې دا ردوې چې خپل نفس دې ښکلې هيله دروښي؟ ولې له خوشبيني ډډه کوې او د ژوند ستونزې په لوی لاس ځان ته ډېروې، حال دا چې حل شته، خوشبيني اوسه چې فکرونه دې لا ښه وځلېږي، نن خوشبين شه چې سبا او بله ورځ پرې عادت شې، خوشبين اوسه چې سم او سالم ژوند ولرې، خوشبين اوسه او د

خپل رب شکر وباسه، بيا له ځانه مننه وکړه چې څومره ښه احساس لري، رآه نو خوشبين شه.

برتراند راسل وايي: "ښه خوشبيني له ډېرې زياتې نهيلۍ زيرې".

رښتيا هم زه پر دې خبره تر نورو ډېر باوري يم، رښتيا هم ښه خبره ده، خوشبين ليد د نهيلۍ تيارې ماتوې او د قوي هوډ او لويو هيلو څښتن ان په دغه ليد سره د نهيلۍ له ژورو راوتلی شي، د نهيلۍ احساس زموږ د ويجاړۍ لامل گرځي، که موږ وغواړو له ځانه يې ليرې کولی شو.

خو بايد (د خوشبيني واقعيت) هېر نه کړو، له پنځم پوره په دې گومان ټوپ مه اچوه چې گني ته خوشبين يې او هېڅ به نه درباندي کېږي، دلته بايد په سمه توگه له چارو سره خپل نېک چلند هېر نه کړو او د خپل ژوند په اداره کولو کې د عقل رول هم هېر نه کړو، ځکه چې دا ټولې انگيزې او احساسات پر عقل پورې ټينگ نښتي دي چې جلا کول يې ممکن نه دي. نو خپله خوشبيني واقعيت ته نژدې کړه، له واقعيتته خوشبيني پيل کړه، له خپل حکيمانه ليد نه، زما ملگريه! خوشبيني ستا په ژوند کې ستا لويه وسله ده، زما سپارښتنه درته دا ده چې د ژوند د اوښتون پرمهال د مبارزې او دفاعي توکو په توگه گټه ترې واخلي.

زما په شخصي نظر، د خوشبين او بدبين انسان ترمنځ توپير دا دی چې:

- خوشبين کس خپل خوب او هيلې د سترگو په مخ کې گوري، خو ورته د رسېدو تر ټولو غوره لار لټوي.

- بدبين کس چې کله خپل هدف ته د رسېدو او ځان ترمنځ کوچنی پل وويني، له دغه پله په تېرېدو وېرېږي؛ ځکه تل وايي چې: "ښايي دا د رسېدو خوندي لار نه وي .. نو امکان لري چې ونه رسېږم".

خوشبيني او بدبيني د رواني جوړښت يوه برخه ده، يوه يې له ژوند سره مينې لرلو ته څيزونه ورمخې ته کوي او بله يې ټول ژوند تباه کوي ..

اوس ته خوشمن يې چې له ځانه کوم ډول شخصيت جوړول غواړي، ته د هيلې د شمې رڼا ډېرولو واک هم لري، يا دا چې د خپلې لارې مشال دې مړ کړي، باور نه کوم چې ته دې هېڅکله ناسمه لار غوره کړي..

هـ . پرېکړه کول

"پرېکړې د قوت يوازېنې لار ده، انسان اوسېدو ته زيرپدلی اوسېدنې چمتووالي ته نه" ..

بوريس پاسترناک

پرېکړه: هغه مشخص نظر چې د ژمنې د عملي کولو لپاره راڅرگند شوی وي، هغه که د خپل ځان د پرمختيا لپاره وي يا د راتلونکې او ټولنيز تگلوري ټاکلو پخاطر .. يا ان د يوې ستونزې د حل لپاره.

د پرېکړې کولو معادله: د موقف په باب فکر کول - تفکیر - نظرونه يوځای

کول - د نورو نظر غوښتل (د برخليک ټاکونکو پرېکړو او د ستونزو د حل لپاره) - ټول نظرونه او افکار راغونډول - شننه يې - غوراوی - له راتلونکو اټکليزو پايلو غوره کولو ډاډمنېدل - استخاره - پرېکړه کول او د اجرا لپاره يې مخه کول.

د پرېکړې کولو پروړاندې خنډونه: زړه نازړه توب - بېړه- په بشپړ ډول د وضعیت

نه درک کول - په نفس کې ناکافي باور نشتوالی - رواني فشار - د عواطفو تر شا تلل او د عقل او منطق رول کم گڼل.

پرېکړې هغه څيزونه دي چې په ژوند کې کابو هره ورځ پېښېږي، هغه که ساده وي يا لوی، هغه که د ژوند د دوام لپاره وي يا زموږ د راتلونکې د جوړښت برخليک ټاکونکی، نو دا منل شوې ده چې موږ په خپل ژوند کې پرېکړې کمې نه شو بللی او له اهميت يې هم انکار نه شو کولی.

د پرېکړو لپاره قوت له ډېرو عواملو رامنځ ته کېږي چې د شخصيت پر قوت اغېز کوي، زړه نا زړه کس سمې پرېکړې نه شي کولی، همدارنگه د شخصيت د کمزورۍ دليل او پر ځان بې باوري يې بل لامل دی، نو د پرېکړو کولو پياوړتيا دې د خپل پټ قوت د ازمويلو په شان کړه، همدا اوس يې تجربه کړه، خپلې ځينې ځنډمنې پرېکړې وکړه، يا هغه چې ترې وېرېږي، زه نه درته وایم چې ژمن ورته پاتې شه، بلکې خامخا دې خپله ژمنتيا ورته وښيه چې د خپلې پرېکړې پرمهال پر خنډونو بريالی شې، ډاډه اوسه چې پر خپلې پرېکړې د باور لرلو د قوت په اندازه ورته د ژمن پاتې کېدو قوت درکې پيدا کېږي، که په خپل ژوند کې د سالمو او سمو پرېکړو وس ولرې او ژمن ورته پاتې شې، نو هغه کس درنه جوړېږي چې پر ځان باور کولی شي، له سختيو نه وېرېږي، قوي شخصيت لري، چې د بريالي کس ډېرې نښې پکې موندل کېږي، د پرېکړې کولو قوت دې د سمې پرېکړې او په سم وخت کې د پرېکړې ملاتړ کوي،

همدارنگه پر خپلو پرېکړو د باور قوت درکوي، نو ته هوايي شخص نه گرځې، ځکه چې ستا د پرېکړې يو تقويه کوونکی ستا بشپړ ايمان دی.

غواړم، هيله لرم، دغه خبرې ښايي په دې دلالت وکړي چې گني کومه تېروتنه ستا پر پرېکړې اغېز کوي، امکان لري زړه نازړه توب وي، ځنډ وي، د بشپړ قناعت نشتوالی وي، په دې حالت کې ته پرېکړه نه شې کولې، که دا کار وکړې نو له بده مرغه درته ویلی شم چې دا يوه ناسمه پرېکړه ده؛ ځکه چې ته په خپله پرې باور او بشپړ قناعت نه لرې، ښايي دا کار دې مازې د پرېکړې کولو لپاره کړی وي او بس.

مور به مې راته ويل: "که پوځي وای نو جنرال شوی به وې او که راهب وای نو پاپ شوی به وې.. خو زه رسام شوم او پیکاسو شوم" .. [پیکاسو]

ځينې وخت هغه کسان زموږ د ژوند د برخليک ټاکلو پرېکړې کوي، چې زموږ کارونو ته پام کوي، ښکاره ده چې دوی ته زموږ چارې مهمې دي، نو ځکه زموږ لپاره د پرېکړو کولو جوگه کېږي، خو دوی زموږ لپاره بشپړه پرېکړه نه کوي؛ ځکه په دې حالت کې کله چې دوی زموږ په اړوند تصميم نيسي، هغه څه ته گوري چې موږ يې غواړو، نه هغه څه ته چې موږ خپل ځانونه پکې ووينو، که نه نو دوی به زموږ په شان تمه نه لرله، د دې لپاره يوه عامه او ډېره تکرارېدونکې بېلگه شته، کله چې يو زدکوونکی له ثانوي درسونو خلاص شي، د هغه د برخليک په اړه ډېر زيات نظرونه موجود وي، خو موږ د هغه په اړه دده له نژدې کس څخه (لکه پلار يا ورور) يوازې يو اجباري نظر مومو چې د ده برخليک ټاکي، په لېسه دوره کې د ۹۸ سلنه نومرو گټل په دې معنا دي پرته له دې چې د زدکوونکي خوښې يا خلاقيت ته وکتل شي، بايد په طب پوهنځي کې څوکۍ خپله کړي؛ دا د نورو د خوشالولو لپاره زموږ د سترېا په مانا ده، ما ته په خپله دا ډول ډېرې زياتې بېلگې مالومې دي، لکه: يو زدکوونکی له ۱۲م ټولگي په ممتازو نومرو فارغېږي، چې طب پوهنځي ته د تللو جوگه کېږي، خو هلته يو بل شی شته، د ده هيله او لوړ ارمان.. پلار يې اړباسي چې طب ووايي، چې له بده مرغه دی بېل نظر لري، همدا ده چې د خپلې خوښې پوهنځي ته يې زړه نه کېږي او دوه پرله پسې کلونه ناکامېږي، په دې معنا چې دی ددې غوراوي خلاف دی..

په حقيقت کې کله چې د يوه چا لپاره بشپړه پرېکړه کوو – نه دا چې يو نظر ورکړو – په اصل کې له هغه نه د پرېکړې کولو توان اخلو او دې ته يې اړباسو چې لږترلږه پر خپل ځان باور وبايلي، تل د نورو ملاتړ ته په تمه وي، دا کس په خپل نظر کې زړه

نازړه وي، زما خدايه .. دا څومره بد عادت دی چې پر نورو زموږ باور پر خپل ځان باور کموي، له بده مرغه باید ووایم چې په دې حالت کې ارزوگانې گډوډېږي. د پرېکړې کولو پرمهال د نورو له تجربو نه گټه واخله، د پرېکړې د موضوع په اړه تر خپله وسه ډېر معلومات راغونډ کړه، خپل او د نورو نظرونه هم پرې وراضافه کړه، ځان ډاډمن کړه چې پرېکړه دې له اهدافو سره توافقی ولري، ویې لیکه او بیا اټکلي پایلې ترې راوباسه، خپله پرېکړه په سالم ډول تر هغو تحلیل کړه چې ډاډه شې د خدای په امر به له دې ازموینې بریالی وځي.

ښه سوچ وکړه او بیا پرېکړه وکړه، بیا پلان جوړ کړه، ورپسې وروستی پرېکړه وکړه او په پوره هوډ پیل وکړه، ذهن مغشوشوونکې کلمې مه پرېږده، د دغو دوو جملو ترمنځ ډېر لوی توپیر دی: (غواړم دا کار وکړم، هوډ 'پرېکړه' مې کړې دا کار وکړم)، دا د هغه هوډ توپیر دی چې تا رهبري کوي، خپله پرېکړه په پوره هوډ سره بډایه کړه؛ ځکه چې دا یوازې له څو تورو جوړه کلمه نه ده، بلکې داسې پرېکړه ده چې له کبله یې ته په بېل وضعیت کې قرار لرلی شې، همدا اوس یې پیل کړه.

و – پر ځان باور

"پر ځان باور د لویو کارونو لومړنۍ غوښتنه ده" ..

'ساموېل جانسن'

زړه نازړه توب – شرم – ځان ته رجوع پالنه .. دا ټول پر ځان د باور بایللو پایله ده، ښایي پر ځان د باور لاملونه له ماشومتوبه ټولنیزو عواملو ته وروگرځي، پر نورو ډېره نیوکه کول، یوه حیاتي ستونزه لکه په یوه معین دریځ یا مسله کې پاتې راتلل، د نورو پر لاسته راوړنو او بریاوو تمرکز کول پرته له دې چې توجیه په پام کې ونیول شي او گټه ترې واخیستل شي او یا ښایي یوڅوک په خپله او له کومې توجیه پرته ښکاره لامل وي، زه په دې اند یم چې پر ځان باور یوځل بیا د دغه باور د نشتوالي د سبب درک کول دي، نو راضي پر ځان د باور په اړه لږ وغږېږو.

پر ځان باور د بریا مهم قوی عنصر دی، پر ځان باور د یوه شي په اړه زموږ پر توان باور او امکان زیاتوي، باید خپل ځان ومنې او د ځان قدر کول قوي کړې، چې په دې سره د خپل ځان د درناوی احساس پیاوړی کړې، چې له همدې نه تا ته د نورو خلکو درناوی هم زیږېږي، ددې لپاره چې مخکښ و اوسې، باید پر ځان پوره باور ولرې، که

غواړې چې خلاق و اوسې باید پر ځان پوره باور ولري، له هر شي نه له وېرې د ازادېدو لپاره باید پر ځان باور ولري.

پر ځان باور نه يوازې د ننه احساس دی، بلکې داسې داخلي احساس دی چې د ټولني پر وړاندې زموږ بهرنۍ کړنې هم منعکسوي، پر ځان باور له نورو سره د ملگرتيا او خواله توان راکوي، د وينا ډاگيزولو سپک راکوي، د پرېکړو کولو امکان راکوي، د ژوند د ستونزو د حل قدرت راکوي، له سودا او اندېښنې مو خلاصوي، د تېر له کړاوونو مو ليرې ساتي، د خپل ذات پر وړاندې مو ريښتيني گرځوي، له نورو سره مو اړيکې فعالې ساتي او توازن راپکې پيدا کوي.

په ياد ولره چې پر ځان باور د شخصيت جوړونې له مهمو برخو گڼل کېږي، ددې لپاره چې لوی ارزښت لرونکی شي، بايد ځان ته لوی ارزښت ورکړې، شخصاً زه پر ځان د باور لپاره د خپل پلار له دې خبرې ډېر سپک اخلم او په ذهن کې مې يې ژور ځای نيولی، چې يوه ورځ يې راته وويل "د ژوند اوښتو راوښتو کې قوي اوسه، بايد هېڅ شی دې مات نه کړي". هغه وخت پر دې باوري شوم چې د ژوند اوښتون مو د کمزوري کولو پرځای بايد قوي کړي، بايد ټول ترې قوت واخلو.

په باور جوړونه کې موږ ته د خپل باطن عقل له خوا استول کېدونکې ستونزې مهم رول لري.. دا جملې تکراره او پر معنا يې ځان پوهوه او له خپل داخلي احساس نه استنباط کوه: "زه ناکام انسان يم او خپلو هدفونو ته نه شم رسېدلی - زه بريالی انسان يم او ډاډه يم په خپله هڅه به که خدای جَلَّ جَلَلُهُ کول هدف ته رسېږم" .. دا جملې ستا له خولې راوځي، عقل ته ورځي، سترگې دې ټولو چارو ته د منطق له تفکيره گوري، نو ښايي دا به مو ريښتيني ناکامۍ او يا وياړلې بريا ته ورسوي.

زما يو ملگري په خبرو کې ډېر تکړه و او ډېر کله به ما د هغه له خبرو خوند اخيست، يوه ورځ مې ورته وويل چې خپله دا خدايي ورکړه په خپله خونه کې دفن نه کړي او د خپل ابتکار دا پوله يې د دېوالونو ترمنځ ايساره پاتې نه شي، هغه ورځ مې هېڅ نه هېرېږې، چې ځواب يې په ژبه نه و، مخ او غوږونه يې تک سره واوښتل، زه هم ورته حيران شوم، ځکه داسې مې نه انگېرله چې گني زما دا خبره چې "خپل خلاقيت وښيه" به يې د خلکو منځ کې تر دا ډول احساسه ورسوي، ما يوازې همدا خبره ورته وکړه، په دې شېبه کې مې پرېښود چې تر لاپايښت پورې په خپلو افکارو کې وچورلېږي، په دويمه ورځ مې بيا وليد، ما ته يې وويل ريښتيني هوډ يې کړی چې د خپلو ملگرو او بيا د نورو خلکو منځ کې خپله وينا وکړي، ما ورته کړل: "بايد لا گران

کار وکړې چې د دې کار د لویوالي احساس ونه کړې، اسمان ته گوره او خلکو ته خبرې کوه، امکان لري دا هېر کړې چې د خلکو مخ کې غږېږې، خو که د خپلو ملگرو مخ کې خبرې پیل کړې نو پر خپل ځان د بې باورۍ احساس به وکړې، هغه وخت به ان د هېندارې مخې ته هم ښايي دا کار ونه شې کړی، "زه نه پوهېدم چې زما دې خبرو څومره قوت درلود، مگر پر دویمه ورځ مې ولید چې د ښوونځي زدکوونکو په مخ کې یې پر پاڼه لیکل شوې خبرې په ښه قوت او لوړ غږ کولې، چې بیا وروسته یې راته وویل په خپل نفس کې یې د کمزورۍ غږ اورېده، هرکله به چې په نفس کې غږ پورته شو له خولې به یې هم غږ جگېده..

زه نه درته وایم چې ته پر ځان د باور له لوی ارزښت نه خبر نه یې، خو ښايي پر قوي معنا یې پوره پوه شوی نه یې مگر هغه وخت چې پلې یې کړې او گټه ترې واخلې او په خپل ټول ژوند کې یې د خپلې پیلامې اساس ونه گرځوې، پر ځان باور هماغومره تا تقویه کوي لکه د نورو منفي کړه وړه چې پر تا اغېز کوي، ددې پرځای چې له هغوی نه ناسم عادت زدکړې، دوی ته یو بل مثبت عادت ور اضافه کوي، همدا ستا د قوي شخصیت ښې ټاکي، همدا تا په خپل کار کې لا ډېر ځلوي؛ ځکه چې ته پر خپلو وړتیاوو باوري یې، دا څومره ښه ده چې پر ځان باوري یو څوک دې له دا ډول ځانگړنو سره ژوند کړي او دا معتدل باور څومره مثمر دی.. نو سر له اوسه پر ځان باور ورو ورو ډېروه، همدا د خپل نوي ژوند د تولید ماشین وگرځوه، پر مثبتو شیانو پام ډېر کړه، سمونگره نیوکه ومنه او یوازې ښه شیان ترې واخله، پر خپلو وړتیاوو او مهارتونو باور ولره او تل یې د پیاوړي کولو او ودې لپاره کار وکړه، خپل هدف او رویا ته وگوره، چې دواړه د نورو له هدف او خوب رښتیا هم ډېر توپیر لري.

خو دا مه هېروه چې په نا منطقي ډول له دې باوره گټه اخیستلو کې افراط د لویو لاسته راوړنو په لار کې تا ته منفي پایله لري.. نو باید پر ځان د باور او د غرور د سرې کرښې ترمنځ توپیر وکړې، تر خپله وسه هڅه وکړه چې ځان ته خانتما نه شې، ځکه چې په دې حالت کې ستا ټول ژوند بربادېدلی شي، ځان ته ځانگړې تگلاره غوره کړه. رسول الله ﷺ فرمایي: "جنت ته هغه څوک نه ننوځي چې په زړه کې یې د مثقال په اندازه کبر وي" .. مه بې باوره کېږه، خو مغروره کېږه هم مه، ترمنځ یې داسې معتدل شخص شه چې په سمه توگه د یوه بريالي انسان له صفتونو گټه اخیستلی شي، همدا حکمت دی، پر ثبات د باور پل جوړ کړه؛ ستا د ژوند ډېرې چارې باید پر دغه پله

تپري شي چي خپل هدف ته ورسې.. پر خپلو حكيमानه پرېکړو باوري شه، چي د
خدای جَلَّالُ په مرسته خپل هدف ته پرې ورسېدی شي.

تل په یاد لره چي (مثبت فکر – خوشبيني – پر ځان باور).. د بريا پر لوري ستا د
خوځېدو تر ټولو قوي انگېزې دي.

4

تنظیم او ترتیب

تنظيم او ترتيب په ژوند کې د بريا يو لامل دی، چې دلته د هر شي تنظيمول پکې شاملېږي، د خپلو افکارو له تنظيمولو او ترتيبولو نيولې ان د لومړيتوبونو تر ټاکلو پورې.

الف: د افکارو تنظيمول

تنظيم او پلان، تر ډېره د عملي ژوند او نورو ډېرو برخو کې دا کلمې اورو، خو ايا يوه ورځ دې له ځانه پوښتلي چې د خپل ژوند لپاره پلان جوړ کړې؟ باوري يم چې دا پوښتنه درسره پيدا شوې ده او د پلي کولو هوډ يې هم لرې، خو نه پوهېږې له کوم ځايه يې پيل کړې، دلته درته ويلی شم چې د ژوند لپاره دې پلان جوړونه د هغې کړې لارې يوه مستقيمه کرښه ده چې ته پرې روان يې، کله چې د دې لارې پای ته ورسې هلته يو څه شته چې ستا په تمه دي، ستا خوب، د پای ټکي ته د رسېدو لپاره بايد لومړی د سمې پيلامې ټکی مشخص کړې، بيا لار کې د مخامخېدونکو خنډونو څرک ولگوي، بايد دغه کرښه وپلټې او د خپل هدف پر لوري پرې روان شي، د خپل ژوند په ټولو چارو کې د پلان جوړولو پر هنر پوهېږې، ځکه چې دا کار نه وپشل کېدونکی دی، د خپلو کوچنيو چارو لپاره ستا تنظيمول او پلان د لويو چارو لپاره ستا د تنظيم او پلان په شان دي، که ناگاره او کوچني يې وگنې نو د فکر له اصلي مغز نه دې لرې کوي، د خپل کار په ډگر او يا شخصي چارو کې غوره پایلو ته د رسېدو لپاره، بايد ځان ته يو سم علمي مېتود جوړ کړې، د پلان او تنظيم لپاره ستا بې اختياري د بې هدفانه غوراوي په مانا دی او بې هدفې د گډوډۍ پيل دی، ډاډه يم چې هېڅوک هم په شخصي کچه دا نه غواړي، له شک پرته ته د بريا هڅه کوي او په عمومي کچه که غواړې خپله ټولنه راپورته کړې، نو باوري اوسه چې دا ټولنه له تا، ما، هغه او هغې جوړه شوې ده او دا ټول يې د پرمختگ مسؤل دي.

- خپله هره ورځ په دې پيل کړه:
- يوه پاڼه او دوه (سور او زرغون) قلمونه راواخله.
- د خپلو ورځنيو دندو او موخو مهالوېش جوړ کړه.
- له اهم نه تر لږ اهميت لرونکي پورې خپل ورځني هدفونه وټاکه.. (دوه مهم هدفونه په سره رنگ وليکه بيا نور په زرغون).

- هر نظر چې درته پيدا شو ويې ليکه.

- غوره نظر اختيار کړه.

- دا ټول نظرونه په منطقي ډول تحليل کړه.

- د پلي کولو لپاره يې تر ټولو غوره لار پيل کړه.

په ذهن کې چې هر يادښت درغی، ويې ليکه او ځان ډاډمن کړه چې دا به لږترلږه د ستونزو په نښه کولو کې مرسته درسره وکړي او بيا حل لارې ورته وټاکه، له دغه ډول خنډونو ځان وساته : (لټي، دوام نه ورکول، ځنډول)، لږ ارام وکړه چې نشاط درکې پيدا شي، تل په ياد ولره چې ستا چارې بل څوک نه شي کولی.

ب: وخت (وشو – پرېښودل شو)

"که وغواړو موږ تل کافي وخت لرو، خو چې سمه گټه ترې واخلو" ..

(ولفگانج فون گوته)

۲۴ گری، ۱۴۴۰ دقیقې، ۸۶۴۰۰ ثانيې، د ځمکې په گره کې ثابت شی دي، چې پر زنداني او ازادو انسانانو دواړو تېرېږي، پر شتمن او بې وزله هم يوډول تېرېږي، پر قوي او کمزوري هم تېرېږي، پر هغه هم تېرېږي چې د بريا خوا ته درومي او پر هغه هم تېرېږي چې په حیرانۍ د ناکامۍ خوا ته ځي، د ټولو همدا وينا ده، خو زه تر يوه حده ورسره مخالف يم، سمه ده چې دا دقیقې او ثانيې پر ټولو انسانانو تېرېږي، خو پر بريالي تېرېږي چې يوې بلې بريا ته يې بوځي او پر ناکام هم په داسې حال کې تېرېږي چې ضايع شوی وخت ملامتوي، پر قوي تېرېږي او پوښتي چې څنگه يې قوت ډېرېږي او پر کمزوري هم تېرېږي او پوښتي چې څنگه له خپلې نړۍ وتښتي، خو پر تا دغه دقیقې او ثانيې څنگه تېرېږي؟ او کومه لاسته راوړنه دې پکې لرلې ده؟

ضايع شوی وخت، داسې وانگېره چې ته هره ورځ دوه پونډه گټې، د کال په پای کې به له تا سره ۷۳۰ پونډه وي، ته دا نه احساسوې چې دوه پونډه ډېر شی دي، خو د کال په پای کې ته ۷۳۰ پونډه لرې، وخت هم داسې دی، داسې وانگېره چې هره ورځ ۲۰ دقیقې وخت ضايع کوې، هېڅ گټه ترې نه اخلې، نه د خپل روح په غذا کې او نه هم په خپله نېکبختۍ او يا کوم بل شي کې، دا مازې وخت ضايع کول دي، نو په اصل کې ته په کال ټوله کې ۷۳۰۰ دقیقې وخت ضايع کوې، که دا باور وکړې چې دا خو بې ارزښته دی، نو ته په غلطه يې، که تر ټاکلي وخت يوه دقیقه ناوخته کېدو سره

اورگاډی رانه تېر شي، داسې ده لکه همدغه وخت مو چې ضایع کړی وي، د ژوند اورگاډی هم امکان لري څو ساعته وخت مو ضایع کړي، چې بیا د زمانې له کاروان نه ډېر زیات شاته پاتې کېږو.

اوس دلته گړۍ او دقیقې ولیکه /.....، څنگ ته یې ولیکه چې وخت یې راورسېد، په سمه توگه له دقیقو او ثانیو د گټې اخیستو وخت راورسېد، دا وخت راورسېد چې سبا ته پر پرون پنبېمانه نه شم؛ ځکه چې بې گټې ضایع شوی، دا وخت راورسېد چې د پرون ورځې لاسته راوړنه نن ولیکم، دا وخت راغی چې راتلونکې کلمې ولولې او بیا ته په خپله ووايې چې رښتیا هم وخت راورسېد.

حسن البصري - رحمه الله فرمایي: "د ادم زویه، بېشکه ته ورځې (وخت) یې، هره ورځ چې تېره شي، له تا یوه برخه کمه شي".

ایا له ژوند سره مینه نه لرې؟ نو خپل وخت مه ضایع کوه "ځکه وخت هغه ماده ده چې ژوند ترې جوړوي". (بنجامین فرانکلن).

د وخت تنظیمول د بريالي کس نښه ده، ځکه هره دقیقه چې تېرېږي بیا یې نه شو راستنولی.

ددې لپاره چې خپل وخت په ښه توگه سمبال کړې، لومړی باید مشخص کړې چې په دغه وخت کې ته څه کول غواړې، بیا یې د لومړیتوب په کچه پر څو برخو ووېشه؛ بېړنۍ، عادي او ځنډنۍ.

د دغو شيانو د پای ته رسولو لپاره وخت وټاکه، هغه که اوږدمهالي وي یا لنډمهالي، پام کوه چې یو پر بل اغېز ونه کړي، د ناڅاپي ځنډونو او ستونزو پیدا کېدو تمه هم ولره، د خپل رب عبادت ته کافي وخت ورکړه، خپل ځان ته پرې د روږدي کولو لپاره هم وخت ورکړه، خپلې کورنۍ ته هم کافي وخت ورکړه، هغه له دې سره مه گډوه، د کار وخت یوازې کار ته ورکړه او د کورنۍ وخت د دوی ملکیت دی، هره ورځ ځان ته خپلې دندې او هدفونه در په زړه کوه او هره ورځ خپل نوملړ گوره، چې کوم شيان دې کړي او کوم د کولو په حال کې دي، په دې وخت کې به د خپل وخت پر ارزښت پوه شې چې په دې سره د خپل ځان په اهمیت هم پوهېږې، همدارنگه د خپلې ژمنتیا له قوت نه خپلو هدفونو ته د رسېدو پر لوري به چټک ودرومي.

له وخته د سمې گټې اخیستو فهم

حَينې خلك په دې اند دي چې د كار خومره والى د وركړل شوي وخت له مودې سره برابر دى، خو زه په ټينگار سره وایم چې د كار خومره والى له وركړل شوي وخت سره مساوي نه دى، بنايي په ډېر وخت كې په ښه توگه يو كوچنى كار وكړې، امكان لري په هماغه وخت كې لوى كارونه هم وكړې، خو په سمه توگه نه، لكه د اوږدمهال لپاره چې موقتې حل لارې سمې نه دي، نو كله چې د وخت په اړه غږېږو، په سمه توگه د كار كولو په اړتيا بايد سترگې پټې نه كړو، چې دا كارونه يوازې د كاغذ پر مخ ليكلو لپاره نه وي، بلكې په سمه توگه يو بشپړ شوى كار وگڼل شي.

زموږ د كارونو ارزښت وخت ته زموږ د اهميت وركولو د درك كولو په ارزښت كې نغښتى دى، نو خپل هدفونه لومړيتوب وگڼه، هېڅ شى مه پرېږده چې دا وخت درنه غلا كړي؛ ځكه ځنډ دې په نا ارادي ډول دې ته اړباسي چې سور قلم راواخلې او پر خپل هدف دا توري وليكې چې (پرېښودل شو)، ايا همدا غواړې او كه دا ليكل غواړې چې (وشو)، دواړه غوراوي دي، همدا ته يې چې يو پكې غوره كړې او پوره ازادي پكې لري، پرېكړه ستا ده، خو دا نصيحت درته كوم كه بې شعوره (پرېښودل شو) غوره كړې، همدا توري ستا ژوند ته درننوت، چې په دې وخت كې نو ...

نه غواړم ووايم چې په دې وخت كې به يوڅه پېښ شي، ځكه غوره بولم چې ته دا اراده ولرې، په خپل وخت واكمن شې او له كومې گټې پرته پكې مخته د تللو خطر درك كړې، دا هم غوره گڼم اوس چې ستا په ذهن كې كوم څه چورلېږي، هغه (سور قلم - زرغون قلم - خط كش - او حَينې پانې) دي..

ايا رښتيا هم گومان كوې چې د نوي ژوند لپاره د خپل وخت مهارولو وخت رارسېدلى؟

5

له ناکامی مه وپرپړه

"ژوند یا زړور جسارت دی.. او یا هېڅ".

هیلېن کېلر

ناکامی نړۍ رڼا کره!

گومان کوې دا به ټوکه وي چې درته ووايم (ناکامی نړۍ رڼا کره)، نه ملگره دا حقيقت دی، کيسه د امريکا متحدو ايالتونو له اوهايو ايالته پيلېږي، دقيقاً په ميلان کلي کې، ماشوم په ښوونځي کې درې مياشتې تېرې کړې، ښوونکي يې په اړه وويل چې ډېر غبي دی، ښه به دا وي چې کور ته واستول شي، خو هغه بل ځای غوره کړ، د لويانو په ليست کې، دا ماشوم لوی مخترع توماس اډيسن و، چې تر ۱۰۹۳ د ډېرو اختراع گانو ملکيت لري.

يوه ورځ يې مور ناروغه وه، چې جراحي عمليات ته يې اړتيا وه، ډاکټر بايد تر سهار او رڼا پورې انتظار ايستلی وای، چې ټوله نړۍ رڼا شوې وای، له ماشوم سره فکر پيدا شو چې د گروپ جوړولو کار پيل کړي، همدا وو چې د اختراع يوه دفتر ته واستول شو چې گني دی پر يوه شي کار کوي، داسې ځواب ورته راغی: "رښتيا هم دا ډېر کمعقل فکر دی ځکه خلک معمولاً د لمر په رڼا کفايت کوي". .. اډيسن ځواب ورکړ چې: "يوه ورځ به د خپلې برېښنا د بېلونو پيسو ورکولو په کتار کې ودرېږئ". .. رښتيا هم هغه ورځ راغله که څو دقيقې هم برېښنا پارچاو شي، ټول به د برېښنا د بېلونو پرې کولو لپاره بانک ته منډې وهو، اډيسن پر دغه ځواب باک رانه وړ او د خپل خوب رښتيا کولو ته يې دوام ورکړ، دی ټيک ۹۹۹ ځله پاتې راغی! حيرانېږه مه، پوره ۹۹۹ ځله او کله چې هغه ته وويل شول چې ته خو ۹۹۹ ځله ناکام شوی يې، ځواب يې دا و چې: "۹۹۹ طريقې مې کشف کړې چې گروپ پرې نه روښانېږي". ..

هغه غوښتل د دوی په ذهنونو کې دا تلپاتې خبره ځای ونيسي چې: "د ژوند ډېرې ناکامۍ د هغو خلکو دي چې نه پوهېدل خپلې بريا ته څومره نژدې شوي دي". .. رښتيا هم اډيسن نړۍ رڼا کره، ان تر دې چې امريکا په ۱۹۳۱ کال د دغه لوی سړي د مړينې په ویر کې گروپونه گل کړل، هغه انسان چې زموږ عقلونه يې په مبارزه او ټينگ هوډ رڼا کړل، هغه سړي چې د بشريت قوانين يې بدل کړل .. دا توماس اډيسن

۰۹

ښايي له ناکامۍ نه وېره به بريا ته ستاسې د رسېدو لامل وگرځي، چې ښايي همدا د کاميابۍ لار وي، خو وېره مو د بيا هڅې فرصت درنه وانخلي، ان که سمه هڅه هم نه وي، خو ته ارومرو گټه ترې اخلي او دا تېروتنه بيا نه تکرارېږي، نه.. بلکې امکان لري

د بریا پیلامه وي؛ ځکه سم ځای ته د رسېدو لپاره نورې لارې درته پرانيزي، نو ډاډه اوسه ناکامي - لکه ته چې په کوم نظر ورته گورې - د بریا ضد ده، باید په اړه یې سر له ننه د سوچ لار بدله کړې، باید ځان ته قناعت ورکړې چې همدا ناکامي د بریا یوه برخه ده، یا اقلًا د بریا پر لور خوځښت او یا پر سم لوري د تللو الهام.

جان گارډنر وايي: "مور د ناکامۍ له وېرې ډېر زیات څه پرې کوو.. دا د پرمختگ یو لوی خنډ دی چې د شخصیت لیدلوری تنگوي، ابداع او ازموښت محدودوي، هېڅ پوهه له رېرې پرته نه شته او هېڅ تجربه تېروتنه او صحت نه لري، که غواړې پوهې ته دوام ورکړې باید ټول ژوند د ناکامۍ خطر سره مخامخېدو ته چمتو اوسې".

ایا مخکې یوه شي کې پاتې راغلی یې!؟

اوس نو تم شه او د وخت حافظه دې شا ته وگرځوه، یوه پاڼه او قلم راواخله، ددغې پاتې راتلنې نښې ووايه چې څه پېښ شول، بیا یې ولیکه او اوس وخت یو گام شا ته کړه، وبه گورې چې یوه تېروتنه شوې، ویې لیکه اوس خپل اوسني وخت ته ستون شه، باوري يم که دغه چې ته اوس پکې لوېدلی دريځ تکرار شي هېڅ ناکام به نه شي؛ ځکه د گټې اخیستو په نظر دې ورته کتلي او په عقل دې سوچ ورته کړې چې نه به تکرارېږي، د ناکامۍ او پاتې راتلو نظر نه.. نو مه وېرېږه، ځکه چې په هر حالت ته بایلونکی نه یې او څه چې تېر دي نه ورباندې پښېمانه کېږي، نو له دغه لنډمهالي شي ولې وېرېږي!؟

ډېره طبیعي ده چې له ځینو ستونزو سره به مخامخېږي، ځکه چې له ستریا پرته بریا نه شته او دغه پای له پیل وړاندې نه شي راتلی، خو ډاډه اوسه که خدای جَلَّالَهُ كَوْل پای ته به یې رسې، مه نهیلي کېږه، ښایي څو ځله پاتې راشې، خو ته لومړی پر خدای جَلَّالَهُ او بیا پر خپل ځان باور لرې او خپله ښکارنده هدفونه دې له سترگو نه وځي، همدا دې بریا ته وربولي، زما ملگریه! بریا مازې یو څو توري نه دي، بریا خپل هدف ته د رسېدو په لار کې ریښتینې مبارزه ده، بریا د خپل هدف په لور د ټول ځواک کارول دي، بریا دا ده چې نه پوهېږي د ناکامۍ توري په څه مانا دي، څوکې ته د رسېدو لپاره باید خپلې پښې ټنکې کړې، خو کله چې ورسېدې خلک به په ویاړ ستا نوم یادوي، کله دې چې د کمزورتیا احساس کاوه، پر خپل هدف تمرکز کوه، د خپلې پیاوړتیا پر ټکو تمرکز کوه، کله چې تیاره خپره شي، د ځلانده رڼا په لټه کې شه، که

دې ونه مونده په خپله رڼا جوړه کړه، په یاد ولره چې ټول لویان همداسې نه وو، خو د خدای ﷻ په خوښه او د دوی په خپل هوډ دوی لویان شول، د خپل قوت پر ټکو تمرکز وکړه او د خپلې کمزورۍ چاره وکړه، کله چې د لرلید په یوه شېبه کې پاتې راشې، خپل هدف در په زړه کوه، راپاڅه او په ډاډ پر خدای ﷻ، پر خپل ایمان او عقل باور کوه، یوه شېبه ودرېره بیا فکر وکړه او بیا سمې لارې ته ځان سیخ کړه، ډاډه اوسه چې ژر تېرېږي، که ته بريالی شې او یا پاتې راشې ژوند روان دی، که ته وغواړې او یا ونه غواړې د ژوند کاروان روان دی، تل د نورو له خوا د بریا تمه مه کوه او د خپل ځان ژغورلو لپاره د بل چا د لاسونو در اوږدېدو تمه مه کوه چې ډېر وروسته پاتې نه شې او ډاډه اوسه په دې نړۍ کې له خدای ﷻ پرته یوازې یو بل کس شته چې له تا سره مرسته کولی شي او تا ته قوت درکولی شي، دا کس همدا "ته" خپله یې.

او اوس راځه د بریا یوه کیسه درته وکړم "یوه کس په خپل ژوند کې هېڅ ناکامي نه لرله" او پاتې راتلل یې نه پېژندل، تل به دی په لوړه پورې کې و، د بریا له کلمې پرته یې بل څه نه پېژندل، د هغه په ژوند کې د ستونزو او خنډونو توري هېڅ نه وو، ښایي د خوشالی خبر وي چې درته ووايم دا ډول کس د بشریت په تاریخ کې نه دی تېر شوی.

سر له اوسه ډاډه اوسه که په یوه شي کې پاتې راتلې، دا به پای نه وي، بلکې پیلامه به وي، که یو پړاو درنه تېر شو نو ډېر نور پړاوونه راتلونکي دي.. پاتې راتلل دې د خوب وژلو په مانا نه دي.. باید موږ ټول د بریا مفهوم بدل کړو، چې همدا د بریا د پړاوونو یوه برخه ده، تا ته مې سپارښتنه دا ده چې: "که غواړې ناکام نه شې، نو باید هېڅ کار ونه کړې".

علمي ناکامي او درس کې ناکامي

"له ژونده تمه مه لرئ چې کوم اهمیت به درکړي، ژوند هېڅکله انصاف نه درکوي، تاسو باید نړۍ ته خپل اهمیت ثابت کړئ" ..

بېل گېتس

ښایي دا لاند توري مو خوښ شي، خو باید درته ووايم چې دا یو حقیقت دی.. د یو چا وضعیت په خرابېدو وي، فرصت له لاسه ورکوي، خو دی کولی شول چې د ژوند مسیر بدل کړي، خو د فرصت ضایع کول د ژوند ضایع کولو په معنا نه دی.

د يوه فرصت ضايع كولو احساس ځينې وخت په ژوند كې د نورو لويو فرصتونو رامنځ ته كېدو يوه قوي انگيزه گرځي، بنايي په دې زمانه كې د يوې علمي ډيگري ترلاسه كول يو اسانه كار وي، نو زه په درس كې بريا او پاتې راتلل له دغو كاغذي ثبوتونو سره نه پرتله كوم، بلکې له دغو پاڼو نه د گټې اخيستو له څومره والي سره يې پرتله كوم، ددې لپاره چې د بريا توري پټ نه كړو، بايد ووايو چې رښتيا هم دا بريا ده، خو ظاهري بريا، چې يوازې ژبه پرې وياړي، خو بريالي كس دا كلمې چې () نومرې يې ترلاسه كې پر () كار يې وكړ او په () كې يې دومره خلاقيت درلود.

له دې ځايه بايد وويل شي چې د لوړو زدكړو بريليك هر ترلاسه كوونكی په علمي ژوندانه كې د برترۍ پړاوونو ته نه لوړوي او نه هم هر هغه څوك چې دغه بريليك نه لري، په علمي ژوندانه كې د بريا ځای نه لري، په مور كې داسې نور څه هم شته چې د ښوونځي او پوهنتون د درسونو له لارې نه ترلاسه كېږي، بلکې يوازې پياوړي كوي يې، لكه فطرت، خدای ورکړه، چارو ته سمه كتنه، د خلاقيت توان لرل، خو درته وايم چې "ان كه له ما سره هم اختلاف لري، كه دغه شيان ولري او له خپل خوب او هدفونو سره يې دې يوځای كړي، نو ته د پوهنتون ډيگري ته اړتيا نه لري؛ ځكه چې هغه وخت يې پر داسې شهادتنامه بدلوي چې د بريا په نړۍ كې امتياز لري".

خدایي ورکړه هغه څه دي چې د ژوند په چارو پرمختيا مومي او په پوهه يې ملاتړ كېږي، خو د هر ضايع شوي څيز له لاسه لاسته نه راځي، دا د خدای ﷻ له خوا انسان ته ورکړه ده، چې په سم ځای كې ترې گټه واخيستل شي او درناوی يې وشي، خدایي ورکړه هغه لوی ځواک دی چې د اثبات لپاره يې ډيگريو ته اړتيا نه شته، خو كه ناگاره او بابيزه وگڼل شي، ډېرې زياتې شهادتنامې ورته اړتيا لري.

كه دا گومان كوي چې دا توري په زدكړه كې د ناکامۍ لپاره توجيه ده، نو تېروتي يې، سمه خبره دا ده چې د بريا لپاره په هر حالت كې ځان چمتو كړي او پر هېڅ خنډ تم نه شي.

د توماس اډيسن بېلگه مې درته وړاندې كړې وه، چې د ناکامۍ پروړاندې ودرېد، دا هماغه كس و چې په ښوونځي كې يې يوازې درې مياشتې تېرې كړې اوس د يوه بل كس يوه بېلگه درته وړاندې كوم، چې د اختراع پايله يې كابو د نړۍ هر كور كې شته، ان كه د هغه دا اختراع له ما سره هم نه وای، نو د دغه كتاب په چاپولو كې به له ستونزو سره مخامخ شوی وای.

امریکایی بېل گېټس یادوم، ۱۳ کلن و چې په Lakeside اکاډیمي کې یې له لومړني ښوونځي وروسته محاسبه او پروگرام جوړونه وپیلې، هلته یې خپل ملگری پال الان وموند، دواړو ملگرو له خپل عقل نه په گټې اخیستو د سیستم د خونديتابه او د یوې لویې وسیلې د پروگرامونو د ساتنې لپاره مټې بدوولې، په اکاډیمي کې تر دوه کاله وروسته هغه شرکت د مالي سرچینو د کمېدو اعلان وکړ چې د دغې وسیلې د تمرین لپاره یې د دواړو ملاتړ کاوه، د پال الان پلار چې په واشنگټن پوهنتون کې کار کاوه، له دواړو سره مرسته وکړه، هغه وخت د Lakeside اکاډیمي زدکونکو د پوهنتون پر دستگاوو تمرین کاوه، خو دې کار ډېر دوام ونه کړ، وروسته بېل گېټس پوهنتون ته د یوه کال لپاره ولېږدېد؟ او پوهنتون یې پرېښود، له خپل ملگري پال الان سره یې په گډه هوډ وکړ چې یوې بلې نړۍ ته ننوځي، د محاسبې د ماشین د پروگرام لپاره یې ژبه جوړوله، دغه پروگرام یې په ډېرو لوړو او ژورو تېر شو ان تر دې چې د شرکت نوم (مایکروسافټ) په نړۍ کې هر گوټ ته ورسېد او بېل گېټس په نړۍ کې تر ټولو شتمن سړی شو، یوځل یې د دوکتورا د یوې افتخاري ډیگری ترلاسولو پرمهال په ټوکامیز انداز وویل: "په پای کې.. خپلې سي وي ته د پوهنتوني شهادتنامې په ورزیاتولو وتوانېدم". رښتیا هم د برتانيا ملکې الېزابت هغه ته د یوه وتلي 'اس سپاره' لقب ورکړ.

دا د ناکامۍ د توجیه لپاره کافي توري نه دي، خو ددې ثابتولو توري دي چې هېڅ ناکامي نه شته، که یو فرصت له لاسه ووځي، د خدای جَلَّالٌ په خوښه نور فرصتونه هم شته.

6

خلاق اوسه

"د هر شي سم بشپړولو لپاره تل يوه غوره لار شته،
يوازې موندلو ته يې اړتيا لرې".

اډيسن

ايا ابداع د ابتكار په معنا دی؟!

ځينې بنسټونه د (ابداعي تفكير خانگه) لري، چې زه هم اوس پکې کار کوم، ددغې خانگې ريښتيني ارزښت هغه څوک درک کولی شي چې د ژوند په ټولو برخو کې د پرمختگ لپاره د بشري عقل د پياوړتيا کچه ورته معلومه وي، دغې پياوړتيا ته اشاره ضروري ده، په ټينگار سره که په سمه توگه يې سمبال کړې نو خامخا به ستا د ژوند ټول اړخونه د غوره والي لوري ته بدلون ومومي.

پوهان د يوې داسې نوې الې په جوړولو وتوانېدل چې د نړۍ تگلوري يې بدل کړ، خو بايد ووايم چې ته هم يوه داسې نوې مفکوره زيږولی شي چې د ژوند تگلوري دې پرې بدل کړې، يوازې د خپلو افکارو کارخونه کې ستا زيار ته اړتيا ده، داسې زيار چې ابداعي تفكير وزېږوي، داسې نوی فکر او اوږدمهاله نظر چې د ستونزو د حل طريقه پکې ومومي.

ايا باوري يې چې د غوڅو تورو حل ابداع دی؟!

او که دا ابداع دی چې شطرنج لوبه دې سمه زده وي؟!

د ابداع لپاره لويه انگيزه هغه څه ته زموږ پام دی چې پکې وتلي يو، سمه ده چې خپل هدف ته دې اهميت ورکول مهم دي، خو ځان ډاډمن کړه چې ته ابداع رامنځ ته کولی شي، تر ټولو لنډه لار جوړولی شي يا خو لږترلږه تر ټولو غوره لار نيولی شي، بنايي ځينې کسانو ته د ابداع مفهوم له افکارو سره تړاو ولري، خو زما په اند ابداع د ژوند بشپړه کړنلاره ده، ستا ژمنتيا ابداع دی، ستا بريا ابداع دی.. بنايي حيران شي که درته ووايم چې ان ناکامي هم ابداع دی!! خو په دې خبره بنايي حيران نه شي چې درته ووايم هغه ناکامان چې ددغو کلمو هر توری يې په بريا ژباړلی دی، هم له خپل ناوړه وضعيت نه په گټې اخيستو کې مبدعين وو.

ايا له خپل ځان سره د ژمنې ماتول دې اندېښمنوي؟! ستا د ژوند په تړاو ژمنه.. چې بايد مبدع شي، په کوچنيو چارو کې ستا ابداع ستا د ژوند په ټولو اړخونو کې د ابداع پر لور يوه لار ده، دا چې موږ د ژوند ټول اړخونه ياد کړل، نو ته پر خپل هدف تېرېږې، که ژمن ورته پاتې شوی شي، نو ته د خپل هوډ قوت هم پياوړی کوې، خپل فکر ته وده ورکوې؛ داسې چې د مبدع کېدو چاره درته يو عادت گرځي، هغه وخت به ستا د ننه د لويانو يو پټ راز په ډاگه شي، مه اندېښمنېږه.. ته هم لوی يې؛ ځکه

چې دغه چارې په بشري نفس کې ثابتې دي، خو يوازې لويان يې په خپل ځان کې په رامنځ کولو توانېدلي، نو که ته يې هم په خپل ځان کې رامنځ ته کړی شې، ته هم لوی يې، نه يوازې دا، بلکې په ښه توگه دا کار کولی شې، ژر به درته روښانه شي چې دغه ابداع تا ته څومره وخت او هڅه درکړې؛ ځکه ته به نه يوازې کار په سمه توگه سرته رسوې، بلکې تر ټولو غوره به يې کوې، نابېره نوې پوښتنې وکړه، ځان د نورو کسانو په موقف کې کړه، له بيا هڅې مه وپېرې، هغه وخت به داسې وانگېرې چې هره ورځ دې خپل ځان ته دا ډول ارزښتناکې ډالۍ وړاندې کړې دي او په دغه ژوند کې ستا شتون څومره په زړه پورې دی او هغه ارزښت يې څومره لوړ دی چې کله د امتياز په سمه معنا پوه شې.

"ځينې خلک چارو ته په هغه سترگه گوري لکه څنگه چې دي او پوښتې چې ولې؟! خو زه د هغو شيانو تصور کوم چې هېڅ پېښ شوي نه دي او وايم چې ولې نه؟!"

جورج برنادشو

په داسې نويو څيزونو کې فکر وکړه چې مخکې دې هېڅ په ذهن کې نه دي درغلي، له يوه نادود بېل باب نه له خپله عقله کار واخله، هره ورځ ۵ دقيقې د هغو نويو څيزونو په اړه سوچ کولو ته ځانگړې کړه چې مخکې دې نه دي تجربه کړي، داسې مه کوه چې د عقل يوه برخه دې فعاله وي او نورې ناگاره؛ ځکه چې ناگاره برخه دې يوه نوي او نادود شي ته سوق کوي، چې دا نوي افکار دي، ځان د يوه بل چا په شان کړه او د هغه د تفکير طريقه وکاروه، ستا په اند د هغه ځانگړتياوې وليکه، يوڅه خپلې ځانگړتياوې ورافافه کړه، اسحق نيوتن وايي: "که زه لوی ليد ولرم، دا ځکه چې زه د لويانو پر اوږو ولاړ يم".

اوس درته وايم چې ځان دې د خپل ځان له اسارته ازاد کړه، دا هم درته وايم چې ستا د ننه د افکارو يوه لويه کرونده ده چې بايد کار ورباندې وکړې، د معمول پرتله دې له خپل عقله د فکر کولو په تېزه طريقه کار وکړه، د حقيقتونو او قواعدو بدلولو فکر وکړه، د نويو شيانو په اړه سوچ وکړه، ښايي دا غوره وي چې په غوره طريقه بيا وکارول شي، خپل ذهن ته پوله مه ټاکه او پوه شه چې دا مازې تفکير دی، ته ۱۰۰ نظرونه ليکلی شې او په پای کې يې يوازې يو نظر سم وي، خو دا نظر هوايي نه دی راغلی، ترې مخکې دا ټول ناسم نظرونه تېر شوي؛ ځکه چې تا تېروتنه سمه کړې او داسې نوی شی دې ورافافه کړي چې له هماغې تېروتنې دې رايستلی دی، د واقعيت له

بریده تصور ته ووځه، د تصور په نړۍ کې به داسې افکار ومومي چې د واقعیت په نړۍ کې د ایسارېدو مستحق دي، ایا داسې تصور دې کاوه چې ستا په ښي جیب کې به یو کوچنی شی تا له گردې نړۍ سره په اړیکه کې ساتي؟! دا گرځنده تیلېفون (موبایل) دی، دا مفکوره له لیکلو سره سمه ومنل او عملي شوه، نو نن موږ گرځنده تیلېفون او د موبایل شرکتونه، انټرنېټ او نور اختراعات لرو، ښایي ځینې هغه پوهان به لېونیان بلل شوي وو چې دا ډول نوي نظرونه یې وړاندې کړي، خو لومړی زه بښنه درنه غواړم او بیا دې لېونی بولم چې تل خپل افکار د معمول افکارو تر اغېز لاندې ساتې، زما له خوا تا ته دا بلنه ده چې د خپل ذهن په چاپیریال کې راووحې.

امریکایي ډاکټر ریچرډ وینام وايي: "که غواړو هغه مشکل حل کړو چې مخکې مو نه شو حلولی، باید ناشنا حل لارو ته دروازه پرانیستې پرېږدو".

لیکوال ټام موناهان لیکي: "نوي نظرونه په کار کې د ودې او بریا انگیزه ده، هغه که د بازار موندنې لپاره ابداعي افکار وي او یا د کمپاین او د مشتریانو د خدمتونو یا په نورو زرگونو برخو کې د تفکیر، په کار کې ډېری بریالي کسان په دې زیاته خطرناکه خو ډېره ارزښتناکه لوبه کې فعال لوبغاړي دي".

خو زه درته وایم: "خپل ابداع دې د ژوند تگلاره کړه، ژر به درته ښکاره شي چې دا تگلاره څومره ښکلې ده".

ستا د ننه ډېر نا ژباړل شوي افکار شته او اوس یې وخت رارسېدلی، تل پوښته، پوښتن ښه کاروه، ولې؟ که؟ دا پوښتنې دې داسې قېمتي ځوابونو ته رسوي چې د موندلو پر وخت یې پټ راز نغښتی دی.

زه له تا نه غواړم چې یوازې د خپل فکر په پولو کې سوچ ونکړې، بلکې له حدودو واوره د تفکیر له موانعو ځان تېر کړه چې نوی واټن ځان ته جوړ کړې او خپل نوي افکار پکې وکړې او مېوه یې په محسوسه پایله کې موندلی شې، سر له اوسه مه تمېره چې ووايې زما په ذهن کې خو مخکې داسې افکار نه دي راگرځېدلي، بلکې ووايه ددغو نویو افکارو په کشفولو سره زه څومره ښکېخته یم.

د عقل یادښت

په کور کې کاري پروگرام لرم چې د خپل ژوند یوه برخه یې گڼم، ما (د عقل یادښت) نوم ورته غوره کړی، هرڅه چې په ذهن کې راوگرځي پکې لیکم یې، دا زما د ژوند د

چارو يوه برخه ده، همدارنگه زما د عملي چارو برخه هم ده، بايد ووايم چې دې کار په ډېرو شيانو کې له ما سره مرسته کړې ده، نوي افکار يې راپکې پيدا کړي او تل يې هڅولی يم، بنايي اهميت يې په دې کې وي زه پوره باوري يم چې لږ رنگ تر قوي حافظې غوره دی، په دې مفکورې سره دې توري يو نظر زيږولی، کار ته پر لاره زما په ذهن کې داسې مفکوره هم راوټوکېږي چې خپل مشر ته يې له ويلو وروسته ستايل کېږم، دغه مفکوره مې پر څو برخو وېشلې ده:

✽ **(د تورو حاشيه):** هغه ځانگړې برخه ده چې يوه کلمه په کې د يوې موضوع د کيلې په توگه ساتم، يا داسې کلمه چې د يوه هدف لپاره کيلي وي، دا توری مې په ذهن کې د گهيځ په ۴ بجو ناڅاپه راوگرځي؛ لومړی يې زه هم ليکلو ته پښه نيولی کېږم نه او بيا سوچ ورباندې کوم.

✽ **(د لاسته راوړنو کتاب):** دلته پټ راز نغښتی، ځکه کله چې له ستونزو سره د مخامخېدو پرمهال منفي احساس راته پيدا شي، دا راته ډېر قوت راکوي، هغه که په عملي برخه کې وي يا حياتي کې، دا برخه تر ډېره زما د يوې لاسته راوړنې ځای وي، دا يو ډېر ښه احساس وي.

✽ **(حياتي سپارښتنې):** په دې برخه کې د خپل ژوند د موقف په اړه سپارښتنې ليکم، داسې تېروتنې چې بايد ځان ترې وساتم او هغه حالات چې له ملگرو نه مې گټه پکې اخيستی ده.

✽ **(نفس هم حق لري):** په دې برخه کې د خپل ژوند هغه حالات ليکم چې زه يا مې ملگري پرې تېر شوي دي، دا يادونه رښتيا هم څومره ښکلي دي، دلته موسکا او هلته ښکلی احساس.

دغه احساس څومره ښکلی دی، خپل کابو هېر کړي افکار دې په مخ کې راڅرگند شي، د خپل عقل پانې دلته په يوه کلمه او هلته په يوه جمله پسې اړوې، دلته يوه مفکوره وي او هلته يوه سپارښتنه، که ما د خپلو انځورونو البوم درلودی، نو دا به مې د ليکلي ژوند يو البوم وای، هو پوهېږم چې دا يوه نوې مفکوره ده، نه ملگريه زه تا ته د خپل فکر په اړه بخيل نه يم، خو ته خپله بايد ځان ته پروگرام جوړ او قلمونه واخلي، ته هم د عقل يادښت نوم ورکړه او بيا خپل عقل ته نوې بڼه ورکړه، لومړی دا لاندې تجربه کړه:

د خپلې خوښې يوه پيالو څښاک راوړه، په يوه آرام ځای کې کېنه، خپل تصور دې د لانهایت پر لوري خوشی کړه، نه نه لږ نور هم ليرې، زما سپارښتنه درته دا ده چې هېڅ حد ورته ونه ټاکې، ښايي وډار شې چې د جوسو يوه بله پيالو هم درنه وغواړي؟ نه.. مه وېرېږه، کله چې بلې نړۍ ته والوتې، نو ته ان خپل ځای هم هېرې، تا ته به نوي افکار رانښکاره شي، چې ځينې وخت به ناشنا هم وي، که هرڅه وي خامخا يې وليکه، ډېری افکار همداسې ناشنا پيلېږي، خپل ځان ته دې گویا شه، څه دې چې په عقل کې درگړځي ويې ليکه، بايد پوه شې چې همدا د خپل ځان په اړه د پوهې يوه غوره لار ده..

اوس که ځان ته مېوه راوړې او په يوه مېکسر کې يې واچوې، شربت او جوس ترې راوباسې، د افکارو په اړه هم داسې تجربه ده، خپل افکار دې راغونډوې او بيا يې د عقل په يادښت کې ليکې او تر ټولو غوره جوس ترې راوباسې او ملموسې پایلې ترې لاسته کوې.

خپل باورونه بدل کړه: د يوه کامياب نظر د ابداع مفهوم د واقعيت پر اړولو نه دی ولاړ، د ابداع مفهوم يوه نارينښتيني مفکوره پر يوه بريالۍ او رينښتيني مفکورې اړول دي، ځکه ضروري نه ده چې ټول افکار بايد بريالي وي، ښايي ځينې وخت مو خپل افکار خيانت راسره وکړي، خو د افکارو کارخونه بايد ونه درېږي او توليد يې جاري وي، بايد ووايم چې د عقل دوام هم بې پايه خزانه ده، بلکې هرڅومره چې ترې واخلي هومره يې خزانه زياتېږي.

بايد د څيزونو په اړه خپل نظر بدل کړې، له نوي ليدلوري ورته وگوره او نور اړخونه يې هم مالوم کړه.. د. وين ډاير وايي: "کله چې د څيزونو په اړه خپل نظر بدلوي، هرڅه بدل شوي وينې". دا بيخي سمه خبره ده؛ ځکه ښايي موږ پر يوه داسې شي روږدي شوي يو چې د بل اړخ ليدل يې رانه پټوي، چې ښايي د انځور بشپړېده پکې نغښتي وي او يا لا نور ابداع پکې وي.

علمي بڼه ورکړه: "د خبرې او عمل ترمنځ ډېر بوتان زړېږي" [ايتاليایي متل].

تفکیر يو ټاکلي هدف ته د رسېدو لپاره د عقلي هڅې پايله ده، که دا هدفونه د پرمختگ لپاره وي او يا تکميلي بڼه ولري، خو عملي کول يې د ژوند لپاره د يوې جدي

او مثمرې مفکورې پایله گرځي، اړینه نه ده چې دا افکار دې په لویه بڼه پیل شي، خو غالباً همداسې پای مومي، د زیاتره ښو افکارو پای پر شونډو ویل وي، دا ځکه چې موږ عادي گڼلي خو دا بیخي غلطه ده چې ځان پوه نه کړو ډېری لوی افکار د یوه کوچني نظر زیږنده وي او تر ټولو مهم پړاو په تفکیر کې نه، بلکې په عملي کولو کې دی؛ څه دا پړاو د دغې مفکورې د اهمیت کچه راته روښانه کوي، نوي افکار وپنځوه، تحلیل یې کړه او له گټې یې ځان ډاډمن کړه، د عملي کولو لار یې وټاکه او پیل یې کړه، ځان ډاډه کړه چې دا افکار تر دې ډېر مهم دي چې ویې ځنډوې او یا یې د انتظار په لیست کې وساتې، گاندي څومره ښه خبره کړې ده: "نېکمرغي هغه ده چې خبرې له اعمالو سره یو شان شي". نو همداسې وکړه چې د داخلي نېکمرغي او رضایت یوه برخه ترلاسه کړې.. بابیزه یې مه گڼه چې په تدریجي ډول دې مفکوره مړه نه شي.

د ژوند شعار: ریښتینولي د ټولو خلکو د ژوند شعار دی، مینه د هر هغه چا د ژوند شعار دی چې زړه ولري، انسانیت د هر انسان د ژوند شعار دی، که ددغو شیانو کچه کمه وي یا ډېره، خو حتماً موجوده ده، مگر ځینې نور شیان شته چې باید پخپلو ځانونو کې یې پیدا کړو، یا په بله وینا، په ځانونو کې یې راویښ کړو، په خپله زما د ژوند شعار دا دی: "د هڅې خوند او تر خپله وسه هڅه د بریا له خوند سره برابره ده".

ته هم باید ځان ته شعار وټاکې او پر هماغه ولاړ شي، هره ورځ ځان وهڅوه، خپل ځان ته تگلاره وټاکه او پرې روان شه.

خپل ځان ته دې د خپلو اهدافو د واقعیت او امکاناتو په رڼا کې لید او رسالت وټاکه، خپل لید واضح کړه چې په تگلوري کې دې هېڅ شی ځنډ نه شي، رسالت دې دا کړه چې خپل هدف ته ورسې، د ژوند شعارونه څومره ډېر دي، خو هغه څومره کم دي چې د یو کس له بل سره برابرښت ولري، شعار لرونکی مبدع د افکارو په اسمان کې ځلېږي او شعار لرونکی قوي د هوډ او عزم په کلمو توري توري، ټول غواړي فکر وکړي.. څه نظر لرې که ځان ته دا شعار وټاکې: "فکر وکړه چې نتیجه ورکړي، نتیجه دې ثمره ولري او ثمره دې دوام ومومي، مخ پر وړاندې ولاړ شه چې ووايې رښتیا هم زه ژوندی يم، یوازې ژوند کول نه غواړم... ابداع د ځان عادت وگرځوه چې ان په عادت کې هم ځان مبدع ووينې".

7

په نېکو عادتونو ځان روږدی

کړه

"عادت یا غوره وي او خدمتگار وي، یا ناوړه او

بادار وي."

ناتانېل ایمونز

خان په نېکو عادتونو روږدی کړه او ډاډه شه چې نېک عادت به په نورو نېکو عادتونو کې مرسته درسره وکړي، بلکې له بدو عاداتو به دې لرې وساتي او يا به دې ترې خلاص کړي، د پرېکړې کولو قوت دې اندېښنه او زړه نازړه توب درنه لرې کوي، چې ورو ورو خان د انسانیت فضیلت ته رسولی شي، دا چې ته انسان یې او د نورو په مخ کې د انسانیت تظاهر کوي، خو نېک عادتونه په خان کې راوله، بیا یې که ته ومنې او یا یې رد کړې ریښتیا به دې خلک درناوی او تقدیر وکړي، په دې سره به دې خان ته احترام او درناوی هم ډېر شي او د ابداع قوت به دې زیات او خپلو هدفونو ته رسېدل به دې، چې د ریا، کینې او اندېښنې گرد پرې نه وي ناست، روښانه شي.

ریښتینولي - له نورو سره مینه - له ښېگڼې سره مینه... به ستا په نفس کې بارزښته معناگانې راولي، نړۍ ته به په داسې سترگه وگورې چې گني دا خو مازې یو ناوړه تفکیر نه دی، هغه وخت به د هغه قوت پټ راز درته روښانه شي چې (فضیلت) یې بولي او په مهمو شیانو کې د عقل ارامي څنگه راتلی شي، له نورو نه ښه او عفوه زده کړه، خپل زړه دې ټولو خلکو ته پراخه کړه، خای پکې ورکړه، د خیر کار وکړه چې ژوند دې خوږ شي، لومړی یې د خدای ﷻ د رضا لپاره او بیا د خپل خان د ښکلا ظاهرولو لپاره وکړه، د خپل خان او په خپل ژوند کې هدفونو ته د رسېدو لپاره یې وکړه.

"په حقیقت کې د هغو کسانو چې ناکام شوي او هغه چې کامیاب شوي ترمنځ توپیر د دوی د عادتونو توپیر دی.."

اوج ماندینو

❁ د عادت ماتول:

زه دا کار نه شم کولی، دا د عادت خبره ده، زه 'بل خان' نه شم اوسېدلی ځکه چې دلته زه عادت شوی يم، زه سیگرت نه شم پرېښودی ځکه چې پرې عادت شوی يم، عادت شوی يم، عادت يم... دا ډول خبرې زموږ په ژوند کې څومره ډېرې دي، ایا یوه ورځ دې سوچ کړی چې د انسان ژوند ته په زور دغه ننوتلې قاعده ماته کړې؟!

ایا ریښتیا هم څوک چې په ځوانۍ کې په یوه شي عادت شي چې بوډا هم شي عادت یې وي؟

خو ایا که دغه عادت شوی شي چې د راتلونکي ژوند او کار مخالف وي یا داسې منفي عادت وي چې تل ورسره مل وي؟!

ایا ریښتیا هم همدغه قاعده موږ د دغه عادت د ماتولو له هڅې راگرځوي؟! او که دا زموږ د ژوند د روټین ساتل دي؟!

یا دا چې ددغه عادت د ماتولو توان نه لرو؟!

له بده مرغه، په ټولو حالاتو کې ځواب یو دی، (تېروتنه).

په گهڼخ کې باید یوه پیاله چای وڅښې، که دا کار ونه کړې کړۍ ورځ به سردرد یې، دا نو څه دي؟!

اوس د عقل یادابنتي کتابچه او دوه قلمونه – یو سور او بل زرغون – راواخله او په لومړۍ خانه کې یو جدول رسم کړه، هغه شیان پکې ولیکه چې پرې عادت شوی یې، خو ښه کارونه دي، ترې لاندې هغه شیان ولیکه چې پرې عادت نه یې خو غواړې چې ترلاسه یې کړې، په بل اړخ کې یې منفي شیان ولیکه چې پرې عادت شوی یې، خپل پلان ولیکه چې ورو ورو ترې ځان خلاص کړې، ترې لاندې وقایه ولیکه چې ناسم عادات له ځانه لرې کړې.

له یوه داسې عادت نه د خلاصون لپاره چې نابیره ځان ترې نه شي خلاصولی، په تدریجي ډول دا کار وکړه، ځکه که هوډ وکړې او په نابیره توگه او ژر ځان ترې خلاص کړې نو په اصل کې دې عادت مات کړ، خو په موقت ډول؛ ځکه چې دا کار دې یوازې د عادت ماتولو لپاره کړی، نه د غوره والي خوا ته د دغه عادت پرېښودلو لپاره، خو په تدریجي ډول د عادت ماتولو پر اهمیت پوهېږې چې ځای یې غوره عادت ونیسي.

🌸 بل اړخ:

ورځ دې تکرارېږي.. سبا پرون گرځي.. او پرون نن، ښایي ځینې کسان دا باور ولري چې دا خو لزوم شو، خو د لزوم حقیقي معنا دا ده چې په ژوند کې موږ د پرمختگ په تړاو ملتزم او ژمن پاتې شو، د خپل ژوند په نوي کولو کې ځان ته ژمن پاتې کېدل دي، نه دا چې د تکرار بنديوان شي.

او اوس باوري يې چې يوه اله غوندې يې چې په خپل سر هر څه تکراروي؟! که همداسې و اوسو نو زموږ د ژوند په اداره کولو کې د عقل رول بابيزه گڼو؟! طبعاً نه، د هغه څه په ماهيت کې له تفکیر پرته تکرار عقل (له کاره غورځوي)، نو بايد دې چارو ته پوره پام وکړو، خپلو نېکو عادتونو ته وده ورکړو او په دوامداره قوت يې ملاتړ وکړو او هغه ناسم عادتونه مات کړو چې زموږ د بريا په لار کې خنډ گرځي او ان ځينې وخت پر نېکو عادتونو بابيري هم کوي.

"زما په پوځ کې يو بې زړه د دښمن په پوځ کې تر لسو زرورو ډېر خطرناک دی."

ناپيليون

ښايي ته په دې نظر يې چې دا عبارت په نامناسب ځای کې قرار لري، خو درته وايم چې په مناسب ځای کې دی؛ ځکه چې ناوړه عادت هم په هماغه قاموس کې شته چې د بې زړه توب صفت ترې راوتلی دی، نو بايد ځان ترې خلاص کړې چې نېک عادتونه دې ويجاړ نه کړي، دا د زرورو په څېر دي چې د فضيلت له قاموسه راوتلي، غوښتنه مې درنه دا ده چې: خپل لسگونه فضایل په کوچنيو بديو له منځه مه وړه.

🌸 له بد عات ځان خلاصول:

په لاندې ټکو تش ځای کې خپل هغه دوه عادتونه وليکه چې پرې عادت شوی يې:

..... ،

او اوس لاندې توري وليکه:

(ولې؟ او ولې؟)

ولې دا کار تکراروم؟

له تکرارولو يې څه گټه اخلم؟

که ځواب ستا په گټه وي، نو ته په سمه لار روان يې، درنه غواړم چې دې لارې ته دوام ورکړې، قوي يې کړې او وده ورکړې او که ځواب ستا پرضد وي، بايد يوه بله پوښتنه ور زياته کړې: (که د ځان ترې خلاصولو پرېکړه وکړې نو څه به پېښ شي؟!)

ايا دا به گټه درته ورسوي؟ نو دا شی ستا پر ژوند پورې تړلي؛ بايد له دې عادت ځان خلاص کړې چې غوره ژوند ولرې..

عادت - پرېکړه - پوښتنه (څنگه) - عملي کول - له خدای ﷻ مرسته او دوام
غوښتل - بدلول یې - زور عادت هېرول.

8

د زمانې کڅوړه

ماضي، حاضر او راتلونکې..

- ايا ماضي هغه څه دي چې مړه شوي او بايد ځان ترې خلاص کړو؟
- ايا حال (حاضر) هغه څه دي چې پر ماضي پورې تړلي او په راتلونکې کې يې ازادول ممکن نه دي؟
- ايا مستقبل (راتلونکې) پر حال ولاړه ده؟

درې پوښتنې يو ځواب لري؛ (ښه گټه اخيستل)، زه له تا دا نه غواړم چې له ماضي خلاص شي او دا هم نه درنه غواړم چې ټول وخت حال ته پلان جوړ کړې، بلکې دا درنه غواړم چې د ماضي، حال او راتلونکې ترمنځ تړاو جوړ کړې، دا هم درنه غواړم چې د ماضي بنديوان نه شي يا پر خپلې راتلونکې پورې ځان وټومبې او يا دا چې له خپل حال سره ودرېږي او خپله ماضي هېره کړې، بښنه غواړم دا کلمې په يوه جمله بدلوو: "بايد په ښه توگه خپل ژوند درک کړې او په سمه توگه گټه ترې واخلي".

❖ **ماضي** هغه څه دي چې تېر شوي، مړه نه دي خو لږ دي، ښايي په همدې ماضي کې د رغبت احساس ولري، له خپل ځان سره کېنې او ووايي چې هغه څومره ښکلې شپې وې، په دې شپه کې خپل تصور مه وژنه، د زمانې کڅوړه درسره واخله او خپلې ماضي ته ولاړ شه، دا چې تا ته د تېرو يادونو او مرگ ترمنځ کړنښه ښه مالومه ده، دې کڅوړې ته لا ډېر نور حقيقتونه راستنوي؛ ځکه چې سختې شپې دې لا پسې مخته تللو ته اړباسي او ښکلې شپې دې ځان ته نه خانتما کوي چې په يوه خوله خدا دې خپل ژوند ودروي، خپل ځان د زمانې پر پولو پورې مه تړه، بلکې د عقل او له چارو نه د ښې گټې اخيستني پر حدودو پورې يې ونښلوه، له خپل ځانه وپوښته.. که وخت بېرته شاته وگرځي بايد کوم کارونه بيا تکرار کړم؟ او کوم تکرار نه کړم؟ پوه به شي چې دا پوښتنه به څومره ډېره مرسته درسره وکړي، زمانه له يوه معين موقف سره نه درېږي نه ته هم له خپل تفکير سره درېږي او ژوند هم يوازې يو موقف نه لري، ته هم بايد خپل ژوند پر يوه موقف پورې محدود نه کړې، افسوس هغه انسان ته چې له لاسه وتلې ماضي کې گير پاتې دی، بلکې مسکين دی چې له خپلې ماضي را ونه وت او خپل حال (حاضر) يې پرې ويجاړ کړ.

دا د افسوس وړ جمله نه ويل تجربه كړه: "كه داسې شوي وي نو داسې به واي". پر دې يې بدله كړه: "حقيقت دى چې داسې ونه شول، خو زه به يې څرك لگوم چې ولې داسې ونه شول، ان تر دې چې اوس يې كولى شم". يا دا چې: "ځكه دا كار خو شوى زه به يې هغه لاملونه وڅېرم چې د پېښېدو سبب يې شوي او بيا تکرار نه شي".

● **حال (حاضر)** د ماضي او هغه څه چې د خداى جَلَّالٌ عَزِيزٌ په امر پېښېدونکي دي ترمنځ محوري ټکى دى، حال هغه دى چې همدا اوس دې پل پرې اېښى او پکې اوسې، نه يوازې دا، بلکې هغه چې سبا ته دې ماضي گرځي، هماغه شى دي چې د خداى جَلَّالٌ عَزِيزٌ په امر سره به ستا حال (حاضر) هم جوړوي، حال يوازې هغه شېبې نه دي چې موږ پکې اوسو، بلکې تاريخ ترې جوړېږي او د راتلونکې لاسته راوړنې پيلامه ده، پخپل حال کې د راتلونکې لپاره په خوبين نظر ژوند وکړه چې له سبا نه هم پکې گټه واخلي.

● **راتلونکې....** ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِيْ اِنْ فَعَلْتُ ذٰلِكَ غَدًا﴾ . د الكهف سورت ۲۳ ايت

(او ته د هېڅ شى په باره کې له سره داسې مه وايه چې بېشکه زه سبا ته ددغه کار کوونکى يم).

د خپلې دنيا لپاره داسې عمل وکړه لکه تل چې ژوندى يې او د خپل اخرت لپاره داسې عمل وکړه لکه سبا ته چې مري..

سبا زموږ د برياوو دوام او د اوسني پلان ژباړه ده، داسې پلان چې پر ملموس واقعيت بدل شي، حال د ابداع په نړۍ کې د لا نهايت پر لوري دې لارې ته دوام ورکول دي، حيرانېږه مه چې وايم لا نهايت، جسمي او روحي مرگ د لاسته راوړنو د مرگ په معنا نه دى، ويليم جيمز وايي: "له ژونده لويه گټه اخيستل دا دي چې تر ژوند وروسته د يو تلپاتې شي لپاره يې ولگوو".

لوى او خوبين اوسه، د خپلې ورځې په پاى ته رسېدو خپل عقل پاى ته مه رسوه، تل د نورو لپاره يوه بېلگه اوسه، د خپلې راتلونکې جوړولو په اړه فکر وکړه، د بريا پر لوري يون ته دوام ورکړه او مه تمېږه، له لاسه وتلو څيزونو پند واخله، ښکلې شېبې يې په ياد ولره، خپلې راتلونکې ته په خوبين نظر وگوره، د حال (حاضر) پر ځمکه دې پښې ټينگې کړه او پيل يې کړه.

انتوني روبنز وايي: "د بريا راز دا دی چې پوه شې درد او خوند ته د اجازې ورکولو پرځای له درد او خوند نه څنگه گټه واخلي، که دا کار وکړې نو په خپل ژوند به لاسبری یې، که نه نو ژوند به پر تا لاسبری وي".

نو خپل ژوند دې د بدو شېبو ترڅنگ درېدو ته مه پرېږده، له خپلو ښکلو شېبو خوند اخله او د زمانې کڅوړه له مثبتو شيانو ډکه کړه، په خپل ژوند کې دې له هدفونو سره له هر موقف گټه واخله، زه نه درته وایم چې ترې وتښته، بلکې گټه ترې واخله، د خپلې زمانې کڅوړه کې دا تېروتنه بیا تکرارېدو ته مه پرېږده، په دې هیله به د خدای په خوښه سبا ته ښکاره حقیقت ووينې، همدا تجربه ده، چې ما د زیان پر تله ډېره گټه ترې اخیستې ده، د خپل ژوند له هر موقف نه گټه واخله او د خپلې زمانې کڅوړه کې یې زېرمه کړه.

د زمانې د کڅوړې معادله:

خپله ماضي مه هېروه چې راتلونکې پرې هېره کړې، حال کې راتلونکې ته په خوښبین نظر و اوسه.

حال = له ماضي نه د گټې اخیستو په هدف + هغه چې موږ نن پکې اوسو.

راتلونکې = اوس چې څه کوو په ښه توگه د کولو په هدف + ښه پلان جوړول.

9

د ستونزو حل

"ان لوی ورونه هم کوچنی کیلیانې لري".

چارلز دیکنز

ټينگار - هوډ - ستونزه - تفکیر - حل .. دا داسې ژوند دی چې په خپل طبیعت کې له ستونزو خالي نه دی، د انسان طبیعت چې پرمختګ غواړي خامخا له ستونزو سره مخامخېږي، د انسان ژوند لار کې ځینې ستونزې ددې پرېکنده دلیل دی چې په دې لار کې به مخ ته ځي او پر یوه ځای به نه درېږي، دلته د هغه بریالي کس چې د ژوند ستونزې یې نه شي درولی او د هغه کس ترمنځ توپیر شته چې تر ډېره د ستونزې په حالت کې درېږي او د خپل ژوند شرایط ملامتوي.

کله کله د یوه داسې شي په لټه کې یو چې زموږ په لاس کې دی خو نه یې وینو؛ ځکه د یوه داسې شي په سوچ کې یو چې زموږ تفکیر یې مشغول کړی، کټ مټ لکه د حل پر ځای چې د یوې ستونزې په اړه ډېر فکر کوو، د افسوس ځای دی ډېری خلک وینو کله چې یوه ستونزه ورته پېښه شي، بل چا ته شکایت کوي، نه ددې لپاره چې حل ومومي، بلکې په دې خاطر چې دې ستونزې ډېر تنګ کړی دی، ایا په یوه ستونزه کې سوچ کول له ستونزې د وتلو لار ده؟! طبعاً نه، په ستونزه کې سوچ کول د انزوا (ګوښه کېدو) او ورته د تسلیمېدو په مانا دي، چې یوازې پر انسان عصبي او رواني فشار ډېروي او په دې حالت کې که د ستونزې حل د سترګو په مخ کې هم وي د سړي له ذهنه تښتي.

ستونزې، سختی او په اصطلاح د زمانې اوښتون، د بریا اړتیاوې، په ډاګه باید ووايم چې دا ډول نومونه را ته مهم نه دي او نه مې اندېښمنوي، خو تر ډېره زه منځپانګې ته پام کوم.

﴿ ستونزې چې وي ښې دي ﴾

'نو ستونزې چې ښې دي'، ښايي دا خبره دې حیران کړي، خو راځئ وپې ګورو ښايي ته یې هم را سره ومنې، ستونزې هغه څه دي چې عملاً پېښ شوي خو موږ یې پېښېده نه غوښتل، خو اوس په ستونزه کې یو، مخکې مې وویل ددې پرځای چې د ستونزې په حل کې فکر وکړو، په ستونزه کې سوچ کول ستونزه لا ډېروي، خو یو بل شی شته چې ښايي ځینو خلکو هېر کړی وي، هغه دا چې ستونزه په لویه او پراخه کچه د سوچ

ذهني مجال پرانيستو ته لا ډېره لار هواروي او زموږ په ذهنونو کې د ابداعي تفکیر کچه پراخوي، سربېره پر دې موږ ته د لا ډېر فشار او ستونزو زغملو توان راکوي، تام موناهن وايي: "زما په باور، له ستونزې پرته نه شي مبتکر کېدلی، موږ هغه وخت ښه مبتکر کېدلی شو چې د ستونزو حل ومومو"، نو همدا د غوره فکر کولو د فکر لار ده چې مطلوبې پایلې ترې لاسته کولی شو. کله چې ژوند درته گران شي او په يوه ستونزه کې ایسار شي، نو ستا په اند به ترې د وتلو لار کومه وي؟! ایا حل وړاندې کوې او عملي کوې يې؟! او که خای پر خای درېږې او خپل بخت ملامتوې؟!

ښايي دا د افسوس خبره وي چې گني دواړه خوابونه يو خواب دی، خو پړاوونه يې توپير لري او پایله يې په حل کې د توان نیمگرتيا بلل شوې ده، د حل وړاندې کول او سم لاسي يې عملي کول ښايي درد ارام کړي، نو ښه سوچ، غور او د غوره حل لپاره بدیل وړاندیزونه موندل پکار دي، خو که پر خپل خای ودرېږې او خپل بخت ملامت کړې نو بیا هېڅ بل شي ته اړتیا نه شته، راخته چې يو بل حل درته وړاندې کړم:

زما له نظره ستونزه او حل يې دا دي:

- ستونزه: يوه ټاکلي هدف ته د رسېدو په لار کې يوه خنډ او سختی ته وايي.
- حل: ددغې ستونزې د لاملونو او د ستونزې په عمق د پوهېدو کچې ته وايي.

د ستونزې د حل پړاوونه

① د ستونزې مشخصول: ضروري دي، ایا ستا د پرمختگ په لار کې خنډ دی او که د يوه مشخص کار کولو پر وړاندې ستونزه ده، دا کار موږ ته اسانه او عيني حل موندل اسانوي، ځينې ستونزې شته چې حل يې يوازې په هڅوونکو خبرو کې نغښتی، ځينې نورې ستونزې بیا عيني حل ته اړتیا لري، نو په ښکاره ډول د ستونزې مشخصول ځکه ضروري دي چې مناسب حل ورته ومومو.

② د ستونزې د لامل پېژندل: ولې؟ دا گام د ستونزې په حل کې د يوه مهم گام اخیستلو او مهمې برخې په مانا دي، که د ستونزې د لامل په مشخصولو وتوانېږې او په مطلوب ډول يې درک کړې، نو په اصل کې دې نيمايي حل موندلی او بیا په

ستونزه کې له ایسارېدو ژغورل کېږي، باید سوچ وکړې چې ایا دا تېروتنه د یوې پرېکړې له کبله رامنځ ته شوې او که د یوه ناسم کار له امله او که دا ناڅاپي ستونزه ده، یا د کوم پخواني شي له کبله پېښه شوې، همدا ده چې په ښه توګه د ستونزې لامل مشخص شي، ښه ځان پرې پوه شي او بیا پکې د ایسارېدو مخه ونیول شي.

③ **حل وړاندې کول:** ډېرې داسې حل لارې شته چې ستونزه کمولی شي، خو ټولې یې د ستونزې د حل تر کچې پورې نه شي رسېدلی، نو ټولې حل لارې باید راغونډې او ښې وڅېړل شي.

④ **غوره حل لارې ټاکل:** کله مو چې ممکنه حل لارې وټاکلې، غوره هغه یې باید لومړیتوب وګرځول شي، ځینې داسې حل لارې شته چې لنډمهالې وي او یا هم جانبي اغېز لري یا د یوه پړاو یا یوه ځای لپاره مناسبې وي، نو هغه غوره حل لارې باید وټاکل شي چې د مثبتو او منفي اړخونو له ټاکلو وروسته یې د ستونزې له حجم سره عملاً تناسب ولري او بیا نه یې حل وموندل شي.

⑤ **د هغه حل تصور چې عملاً ګټور وي:** د ستونزې د حل په تړاو له ګامونو اخیستو وروسته، د هغه حل په اړه فکر وکړه چې له ګټې او جانبي عوارضو نه لرلو یې ډاډمن یې.

⑥ **عملي کول:** د مناسب حل تر غوره کولو وروسته، په ثابتو قدمونو د حل پر لوري د خپل پلان عملي کولو کې زړه نازره کېږه مه.

⑦ **له ستونزې د ګټې اخیستو څرنگوالی:** باید کوم شیان په پام کې ونیول شي چې بیا په ستونزه کې ایسار نه شي، پر هغه وضعیت پوهېدل چې د ستونزې پېښېدو سبب شوی، هغه وقایوي لاره غوره کول چې بیا په ستونزه کې ایسار نه شي، په دې وروستي پړاو کې چې د حل له موندلو وروسته راغلی او د عملي کولو پړاو یې رارسېدلی، تا ته یو عجیب احساس پیدا کېږي، داسې انگېرې چې دا ستونزه ګټوره وه؛ ځکه چې تا د کمزورۍ ټکي ترې راویستل چې د خدای **جَلَّ** په مرسته به پرې

لاسبری شی، د قوت ټکي دې هم پکې وموندل چې لا ډېر ملاتړ یې دې وکړ، تر ټولو غوره دا چې په ښه توګه دې له ستونزو سره د تعامل او حل لار ومونده چې دې کار دې پر خپل ځان باور ډېر کړ.

د ستونزو حل کې سپارښتنې

- 1 **ارامي:** احساساتي کېدل د آرامۍ ضد دی او اندېښنه د احساساتو پایله ده، طبیعي ده چې اندېښنه له مور نه د سوچ کولو توان اخلي.
- 2 **پر ټولو اړخونو پوهېدل:** باید ستونزې ته له ټولو زاویو هر اړخیز وکتل شي چې په دې سره د ټولو اړخونو لپاره هر اړخیزه حل لارې هم موندلې شي.
- 3 **وضعیت لا مه پېچلې کوه:** کله چې ستونزه لویه شي او تاسو یې هم تر خپلې کچې لویه وګڼئ، ټول کارونه مو لا پسې پېچلي کېږي، اندېښنه او زړه نازړه توب مو ډېرېږي او د تمرکز توان مو کمېږي او ښايي چې بیخي حل ته ونه شئ رسېدلې.
- 4 **بېرته مه کوه:** د ستونزې لپاره دې حل د درد اراموونکي په شان مه کوه، بلکې اوږدمهاله درمل یې وګرځوه، باید مناسبې حل لارې وټاکې؛ ځکه چې یوازې حل بس نه دی، بدیل هم وړاندې کړه او په ښه توګه له څېړلو وروسته یې غوره هغه وټاکه.
- 5 **په حل لارو کې مشخصه کړې مه ټاکه:** باید داسې بېلابېلې حل لارې وټاکې چې یوازې پر دودیز حل تکیه ونه کړي، ښايي دا کار د تقلیدي حل پرتله یوه نوي غوره حل ته ورسوي یا خو لږترلږه د حل داسې یو اړخ ومومي چې د یوه لوی حل په موندلو کې مرسته درسره وکړي.

له لاندې شیانو ډډه وکړه:

الف: غمونه

"غمونه (کړاوونه) دې په څیرې جیب کې واچوه چې ترې خلاص شي" (چینایي متل). لاس پر خپل انګې ږدي او هېڅ نه مني، غموړی، تیت پرک، اندېښمن وي. ایا گومان کوې زه او ته دا کارونه خوښوو، باور لرو چې همدا حل دی؟ اصلاً مې ددې موضوع په اړه لیکل نه غوښتل، خو ځینې پوښتنې درنه کوم..

- ستا د غمونو (اندېښنو) پایله څه ده؟!

- که غم دې ټول عمر اوږد شو، نو له واقعیته یو شی بدلولی شي؟!

- ایا غم بهتره غوراوی دی؟!
- ایا حل لارې ته دې رسولی شي؟!
- ایا داسې شی پکې موندی شې چې مرسته درسره وکړي یا گټه درته ورسوي؟!
- ایا خپل احساسات داسې مهارولی شې چې ستا ژوند ته گټه ورسوي؟!
- په حقیقت کې د هغو چارو لپاره یو سوری جیب باید ولرې چې ستا ژوند گډوډوي.

ب: اندېښنه

"اندېښنه دا ده چې د نن لمر د سبا تر ورېځ لاندې کړې".

هېتوباديسا

د ازموينو او يا يوه شي ته د انتظار پاتې کېدو په څېر وختونو کې د اندېښنې احساس کوو، خو دا اندېښنه د څار او اهمیت لپاره وي، دا خو طبيعي کار دی، خو نا طبيعي هم شته، چې رواني اندېښنه ورته وايي، هغه څوک چې له دوامداره اندېښنې او رواني ځور کړېږي په اصل کې د توليد توان نه لري، له بهرنۍ نړۍ سره نه شي مخامخېدی، د خپل ژوند ماموریت په پوره زړورتيا مخ ته نه شي بېولی، د ابداع روح پکې نه وي، د تمرکز توان نه لري، گرومجن وي، له بده مرغه درته ویلی شم چې دا کار يې تر ژور خپگان او تيارې پورې رسوي.

کله چې اندېښنه درته پيدا شوه له ځانه وپوښته...

- ددغه احساس لامل څه دی؟

- ایا ددغه احساس ريښتيني سبب شته؟

که د اندېښنې لامل له ستونزې څخه وېره وي، ایا باوري ياست چې دا اندېښنه بهتره غوراوی دی؟ طبيعي ده چې نه، يو بل څه هم شته، په بې گټې اندېښنه او ځور د وخت ضايع کولو پرځای په جدي توگه فکر وکړه.

خو که اندېښنه سبب ونه لري، نو "أغوذ بالله من الشيطان الرجيم" ووايه، بيا د قرآن شريف ځينې اياتونه ولوله، بيا د خپلې خوښې يو کار وکړه لکه فوټبال يا بهر ته له ملگرو سره چکر ته ووځه، يا کوم بوختوونکی پروگرام وگوره، په حقیقت کې موسکا د اندېښنې طبيعي درمل هم گرځي.

خو که د سبا په اړه دې اندېښنه وي، تل له خدايه مرسته غواړه، د نن لپاره ژوند کوه او د سبا چارې دې خدای ته سپاره، خو که کوم داسې کار وي چې خامخا يې بايد

سبا ته وکړې، ایا په دې ارزي چې نن او سبا ته یې په باب اندېښنه وکړې او که په حال (حاضره زمانه) کې ژوند وکړې او د سبا په فکر کې شې.

ایا اندېښنه واقعیت بدلولی یا یو څه ترې کمولی شي؟

هېڅ داسې څه نه شته چې اندېښنې ته زموږ د مایلېدو لامل وگرځي، بلکې د انگیزې او لامل په اړه یې فکر وکړو او ځان ترې خلاص کړو. ځکه چې اندېښنه نه یوازې د یوه نېکبخته ژوند یو ریښتیني مانع دی، بلکې طبیعي ژوند ته هم یو خنډ دی، کله چې اندېښنه درته پیدا شوه نو فکر هم نه شې کولی، له بده مرغه باید ووايم چې دا زموږ ژوند گډوډوي او د زړه د ناروغۍ، فشار او دوامداره سردردی په څېر د ډېرو ناروغیو لامل گرځي؛ نو له دې لعنتي شي باید ځان لیرې وساتې.

تل د خدای ذکر کوه او پر خدای توکل کوه، تل مثبت او عقلاني اوسه، موسکي اوسه، یوازې مه کېنه، یوازې په حکمت او فکر د سبا سوچ وکړه، خوبین اوسه، پر خپل ځان د کنټرول لرلو توان درکې پیدا کړه او سر له اوسه اندېښنې ته "نه" ووايه.

10

د خوب مخ ته درپدل

"که هدف ته رسېدو کې ستونزو سره مخامخ شوې او مخ کې مو-لار تړلې وه، هېڅکله مه درپره، نرم اوسه او خپله لار بدله کړه".

انتوني روبنز

راځی لږ تم شو.. راځی د خپل سوچ پلان بیا تکرار او ټینګار پرې وکړو.. ځان ډاډمن کړو چې په سمه لار سالم ګامونه اخلو، خپلې لیکلې پاڼې منظمې کړه، لیکلي شیان پرانیزه، تېروتنو ته وګوره، مثبتو ټکو ته هم وګوره، یو څو دقیقې تم شه او وګوره چې لاهم په سمه لار روان یې، د خپل خوب رښتیا کېدو کې مخامخ شوې ستونزې در په زړه کړه، ژر به د خپلو لیکلو شیانو اهمیت درته روښانه شي، خپله لاسته راوړنه وارزوه، د خپلې بریا لپاره یو معیار وټاکه، کوم شی چې بدلون ته اړتیا لري بدل یې کړه، کوم څه چې زیاتول غواړي وراضافه یې کړه، بې ګټې شیان ترې وباسه، یو څو دقیقې تمېدل مو د خپل یون بشپړولو کې ډېره مرسته در سره کوي.

خو خپلو لاسته راوړنو ته باید غره نه شې، دومره ځان ته مه خانتما کېږه چې نور څه درنه هېر شي، له خپل خدایه مننه وکړه، بیا له ځانه مننه وکړه، بیا پر سمې لار تللو ته دوام ورکړه.

● نیمه لار

"کلونه په مخ کې ګونځې پیدا کوي، خو د تلوسې ورکېدل روح ګونځې کوي".
والټرسن

تمبلي د انسان په نفس کې طبیعي خبره ده، خو دوام ورکول او نه راپاڅېدل نا طبیعي کار دی، که د لارې منځ کې ودرېږې، لکه هېڅ دې چې نه وي پیل کړي او یا ښايي غوره به دا وه چې هېڅ دې پیل کړي نه وای؛ ځکه چې بې ګټې دې خپل وخت ضایع کړی، نو سپارښتنه مې دا ده چې مه تمېږه، د خپل هدف پر لور دوام ورکړه؛ ځکه که د لارې منځ کې ودرېږې او د خپلې بریا خنډونو ته فرصت ورکړې یا به پر خپل ضایع کړي وخت پښېمانه شې او یا له لاسه وتلي هدف، د زمانې اوښتون دې باید خپل هدف ته د رسېدو له خونده راو نه ګرځوي، خپله مکررې هڅې د مخ پر وړاندې تلو انگیزه وګرځوه، ودرېږه، خپلو پښو ته مه ګوره بلکې د سترګو تر لید پورې مخته وګوره، پخپلو لاسونو حقیقت لمس کړه او د خپلو وهمونو پر خیال تکیه مه کوه، د خپل هدف پر لوري که لږ واټن هم وهې، نو په اصل کې دې اوږد واټن وهلی، ځکه مخ پر وړاندې تګ ته ستا ژمنتیا د بریا پر لوري ستا د اوږد واټن وهلو په معنا ده، خپل ځان وهڅوه او د ځان ریښتینې انگیزه دا وګرځوه: پر خدای ﷻ باور لرې چې د

نېکانو ښه کارونه نه ضایع کوي، زه دې نه تېرباسم، ځینې وخت ډېر اوږده انتظار ته اړ کېږې چې د خپلو هڅو مېوه ترلاسه کړې، خو په هر حالت کې دا ثابت ده کله چې په جدیت سره کار کوي ارومرو به د خوشحالی پایلې ومومي، خپله بریا دې ستومانه کوي، ځکه ته په اسانه نه ناکامېږې، خپل ځان هله گټلی شې چې د ځان ارزښت دې درته مالوم شي، په ژوند کې دې هغه ارزښت چې ستا په مبارزه او ټینګ هوډ رامنځ ته شوی، په دې اړه ډېر بحث نه درسره کوم، یوازې دا خبره چې در په زړه کړې "هدف دې د سترگو په مخ کې دی، که د خدای رضا وه ور رسېږې به، خپله ټوله هڅه وکړه، ځې به ځې به نه به ایسارېږې، هرڅه به توان او ځواک درکړي"، ددغو رازونو پربنسټ به مخته ځې: (هوډ – ژمنتیا – پر خپل توان باور لرل). او اوس څه نظر لرې چې داسې وړاندیز درته وکړم: (لارښوونه راته بس ده، بحثونه نور بس دي، هرڅه کافي دي، خپل ارزښتونه او خپل هوډ ساتو او سر له اوسه د لا نهایت پر لور خوځېږو).

● خپل ځان تحریک کړه

"کله چې د الوتلو تحریکونکی احساس ولرو باید په سینه ونه ښویېږو".

هیلمین کېلر

موږ هر یو په خپل ژوند کې یوه انگیزه لرو، کارگر سهار وختي پاڅېږي چې یوه گوله ډوډۍ ومومي، زدکوونکی خپل درسونه وایي او هڅه کوي چې نومرې یې لوړې شي، ځغاستونکی څو میله منډې وهي چې اتلولي وگټي، ته هم خپل هدف ته د رسېدو په لار کې یوه انگیزه لرې، هېڅ یوه ورځ یې هېره نه کړې، هدف ته د رسېدو لپاره همدا انگیزه یو قوي موجب وگرځوه، هره ورځ یې در په زړه کوه. هغه کس چې د ایورسټ د غرونو څوکو ته په ختلو توانېدلی، یو هدف یې درلود خو له سختیو سره سره خپل هدف ته ورسېد، ایا د دې پټ راز په څه کې دی؟

ایا هغه سحر وکړ چې وختلی شو؟ او که خوب و موږ ریښتیا وگانه او داسې هېڅ نه دي پېښ شوي؟ طبعاً داسې نه ده.. راز د خدای جَلَّ جَلَالُه په اراده کې نغښتی، باوري یم همدا یې انگیزه وه، سربېره پر دې نور شیان هم شته چې باید خپل یې کړم خو موږ یې نه پېژنو، انگیزه د مخ پر وړاندې تلو لپاره یو قوي سبب دی، په بله وینا، داسې یو

ساحرانه توان دی چې سم یې زد کولی شو او یو ځای گټه ترې اخلو، ستا په اند، که د انګیزې دا ځواک د خپل ژوند په قوانینو کې پلي کړې څه به وشي، د خپل لمانځه لپاره ځان ته یوه انګیزه پیدا کړه؛ ځکه چې له خدایه وپېرېږي او له هغه سره مینه لري او غواړي هغه درنه راضي شي، د خپل کار لپاره یوه انګیزه په ځان کې پیدا کړه ځکه چې کار کول عبادت او د روزی سرچینه ده، گهیځ د وختي وینېدو انګیزه درکې پیدا کړه؛ ځکه چې دا د فعال او نشیط انسان ځانگړنه ده، ځان کې له خلکو سره د نېکیو کولو انګیزه پیدا کړه؛ ځکه چې ته هم انسان یې، په هر شي کې انګیزه ځان ته پیدا کړه چې خپل هدف ته پرې ورسېږي، د لویانو کیسې در په زړه کړه چې څنگه پر سختیو بریالی شوي دي، له خپل عقل، افعالو او هوډ گټه واخله او د خپل خوب د ریښتیا کولو لپاره دا ټول سره یوځای کړه، هغه وخت به پټ راز درته ښکاره شي.

"باید خپل ځان وننگوي" .. دا خبره مې یوه نژدې ملگرې ته هغه وخت وکړه چې د شپې تر ناوخت ناست وو، هغه رایاده کړه چې غواړي له یوه شي ځان خلاص کړي، یو وخت ما هم د هغه په شان ستونزه لرله خو پرته له هغې لارې چې ده ته ووايم په بله لار مې ځان ترې خلاص کړ، وروسته راته روښانه شوه چې دا خو سمه لار نه وه.

"گهیځ د وینېدو لپاره به مې زنگ برابر کړ، کله به چې زنگ ووهل شو، له خوبه به نه راوینېدم، همدا وو چې پنځه - تر لسو دقیقو به مې بیا وخت ورکړ، ددې ستونزې د حل لپاره له ما سره دودیزه حل لاره وه، که منفي هم وه خو ما باید منلې وای، که به مې غوښتل گهیځ اوه بجې وینس شم، گړی به مې لس دقیقې کمې اوه بجې برابروله، ستونزه په لسو دقیقو کې نه وه؛ ځکه چې دا لس دقیقې به مې د زنگ په برابرولو عوض کولې، زه دوو شیانو اندېښمن کړی وم، لومړی دا چې دا کار به مې ژوند ته راننوخې، دویم دا چې د خپل نفس پر وړاندې به کمزوری شم، له ځانه سره مې وویل چې ولې خپل ځان ونه ننگوم؟ او ولې دا ډول منفي حل لارې غوره کوم چې د درد اراموونکو درملو په څېر دي؟ له خدایه شکر چې اوس دا ستونزه نه لرم او ځان نېکمرغه بولم ځکه چې د خپل نفس پر وړاندې بریالی شوم".

انګیزه په موږ کې هوډ او اراده پیاوړې کوي، دا هغه رازونه دي چې موږ د بریا او پرمختیا لوري ته بیایي، ځینې وخت داسې کیسې اورې لکه تصور او خیال کې چې جوړې شوې وي او د کیسو اتلان او ستوري اصلي انسانان نه وي، خو زه په ډاډه زړه درته ویلی شم چې ته هم د کیسو د دغو اتلانو په څېر کېدی شي، هوډ او اراده

استعداد نه دی، بلکہ د هر انسان په فطرت کې شته، مور هر یو هوډ او عزم لرو چې
د اړتیا په وخت کې ورته رسېدلی شو.

11

ته د خوب خښتن يې

"مور بايد د هغه بدلون استازولي وکړو چې
غواړو پخپل څم گاونډ کې يې راوستل غواړو".

گانډي

زموږ په ژوند کې ځينې داسې شيان شته چې بڼايي تر هغو يې حس نه کړو چې خپلسري پړاو ته نه وي رسېدلي، هغه وخت نو زموږ عادت گرځېدلی وي، غواړم درته ووايم دا شيان که څه هم تا ته ساده ښکاري، خو په حقيقت کې زموږ د هدفونو پر وړاندې هېر شوي موانع دي، نو غوره به دا وي چې خپل ځان ترې خلاص کړو او د خپلو مثبتو اړخونو لا ډېر ملاتړ وکړو.

❁ له خدای ﷻ سره اوسه

تل او په هر موقف کې د خدای ﷻ شکر وباسه، له خدايه مرسته وغواړه، مه وپېرېدې يوازې خدای تعالیٰ په هر شي قادر دی، د ژوند د نعمتونو مننه ترې وکړه، د اسلام نعمت مننه ترې وکړه، يو څو ثانيې د خپلو سترگو پټول وازمويه، درته جوته به شي چې دا تياره څومره سخته ده، هغه وخت به ته رښتيا هم د خدای د يوه لوی نعمت احساس وکړې، څو ثانيې بيا سترگې پټې کړه چې دا بې رحمه تياره بيا ووينې، خپل زړه ددغې تيارې غوندې مه سختوه، له خدای ﷻ سره اوسه هر څه به په خپل ژوند کې خوندي ومومې، له خدای ﷻ سره اوسه وبه وينې چې نړۍ ته ښه نظر لرې، له خدای ﷻ سره اوسه خدای به تل درسره وي او مرستندوی به دې وي، له خدايه مرسته وغاړه، تل خدای ته د شکر سجده کوه، هره شېبه په خشوع هغه يادوه، تل پر خدای توکل وه، له خدايه تل په دې ډاډ سره سوال کوه چې هغه به ارومرو ستا سوال قبلوي.. د ژوند په هره چاره کې استخاره کوه او ځان ډاډمن کړه چې هغه ستا په ټولو چارو کې غوره لارښود دی.

❁ هدف ستا هدف دی

زه تل له خپل ځانه پوښتم او ځواب يې ځان ته يوه خاصه قاعده گڼم او عمل ورباندې کوم، هغه دا چې که د خپل ژوند پر چارو پام ورتول نه کړم، ايا له ما پرته به بل څوک پام ورته وکړي؟ طبيعي ده چې نه، که د خپل ژوند چارو ته پام ونه کړم نو زما د سترگو مخ کې به ضايع شي، پایله او گټه دواړه يې ستا دي او ځينې وخت د نورو کسانو په مرسته راځي، تل نورو ته د مرستې د لاس غځولو لپاره چمتو اوسه او د نصيحت منلو ته تيار اوسه، له خپلو ملگرو سلا مشوره اخله، د نورو له تفکير گټه اخله، خو خپل تفکير هم ورزياتوه، پر نورو خلکو ښه گومان کوه، خو له هېچا تمه مه

کوه چې مرسته به درسره وکړي، خپلې هیلې پر نورو پورې مه تړه، خپل هدف ته دې د تللو لار د بل چا پر پله مه تېروه، باید خپله پرې تېر شي چې هدف ته ورسې، ته د خپل ژوند ځانگړې لار لرې، باید هره ورځ یو نوی ارزښت ور اضافه کړې، له خپل ځان سره په خپله مرسته وکړه، پر ځان باور وکړه او له نورو د همکارۍ تمه مه کوه، مگر چې عملاً همکاري درسره وشوه، ته د خوب څښتن یې او هدف ستا هدف دی، د دغه هدف لپاره خپل ټول توان وکاروه، خپله هیله د ځان داسې ملگری کړه چې مرسته درسره وکړي، ته د خپل ځان رهبر اوسه، د نورو له تجربو گټه واخله، ددې لپاره مه تمېره چې مرسته وغواړې ته ولاړ یې او نور خلک مخ ته روان وي، پوه شه چې ستا نن درېدل سبا شا ته د تللو په معنا دي، هره شېبه او هره ورځ د دوامداره زدکړې حالت ته ځان چمتو کړه.

مه هېروه... ته په نړۍ کې یو کس یې، چې له دوی پرته دې گوزاره گرانه ده، ټولنیز اوسه او له خلکو سره راشه درشه کوه، له خپل ځان سره هم اجتماعي اوسه، له خپل ځان سره خبرې وکړه او دا خبرې ولیکه، پوښتنې او ځوابونه وړاندې کړه چې نوي مفاهیم روښانه شي، مه وېرېره په دې حالت کې څوک لېونی نه درته وایي، ان که لېونی هم شي مه خپه کېره، له ځان سره خبرې کول د (لویانو د جنون) تر کتگورۍ لاندې راځي، په پای کې د یوې تجربې په اړه خپل یو نصیحت درته کوم، پر نورو خلکو ډېر باور مه کوه چې خپل خوب دې له منځه ولاړ نه شي، نور خلک هم مه پرېرېده چې بیخي ډېر باور درباندي وکړي او د دوی خوبونه خراب شي، په ساده ټکیو: ته د خپل ژوند رهبر یې.

✽ خپل ځان له بل چا سره مه پرتله کوه

"که غواړې پخپل هوډ د راپورته کېدو پرمهال غوره و اوسې، باید د شمال ستوري په شان شي، پر خپل ځای پاتېږي او نور ستوري ترې چورلېږي".

کونفوشیوس

ځینې خلک وینې چې تل خپل زوی له یوه بل کس سره پرتله کوي، خو د دې کار په زیان نه پوهېږي چې ورته ووايي: "فلانی گوره تر تا ښه/غوره دی..". په دې حالت کې معناوې برعکس برداشت کېږي، غوره به دا وي چې د نصیحت په بڼه ورته وویل شي

چې د هغه په شان شي، له نورو سره د خپل ځان پرتله کول د خپل ځان پر وړاندې د ځان کم گڼلو په معنا دي، نو باید کښېني او سوچ وکړې چې څنگه ځان مخته بوځي چې د برترو کسانو له کاروان سره يوځای شي، خپل وخت له نورو سره په پرتله کولو مه ضايع کوه، نورو کسانو ته يوازې ددې لپاره وگوره چې ښه عادتونه او نظر ترې ترلاسه کړي او د دوی په اړه دې نظر ليرې کړه؛ ځکه چې تر خداى جَلَّ وروسته خپل ځان ډېر درته نژدې دى.

د نورو له تجربو گټه واخله، مينه ورسره وکړه او ورسره و اوسه، خو ځان مه ورسره پرتله کوه، له خپل ژوند او پرمختگ دې راضي اوسه، وده ورکړه ژر به حس کړې چې دا رضایت ستا په نفس کې څنگه وده کوي او مخ پر وړاندې د تلو انگيزه درکوي، سترگې تر هغو ډېر اوږد ليک ته ځير کړه چې نور اوس پکې دي، ځان ډاډمن کړه چې همدا د اوږده واټن وهلو لپاره انگيزه لرونکې لار ده، خپل ځان له هغه کس سره مه پرتله کوه چې خداى تعالى د ژوند ډېرې اسانتياوې ورکړې، په ځان کې د قناعت مفهوم پيدا کړه او د خپل هدف لپاره خپل ټول امکانات وکاروه، موږ هر يو عقل لرو چې د برياوو لارې پرې رڼا کېږي.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾.

(الله جَلَّ د هېڅ قوم حالت نه بدلوي تر هغه پورې چې هغوى (پخپله) د خپلو نفسونو حالت بدل کړي). د الرعد سورت ۱۱ ايت.

هېڅ داسې څوک نه شته چې په دې دنيا کې له عیبونو خالي وي (يوازې خداى جَلَّ کامل ذات دى)، خو ځينې کسان دا نه مني چې گني عیبونه او (خو) لري، گومان نه کوم چې ته دې ددغو کسانو له ډلې يې، نو دا عیبونه بايد روښانه او په يوه پاڼه کې وليکې او "بايد له،.....،..... ځان خلاص کړم" سرليک ورکړې. چې ستا په ځانگړنو اغېز ونه کړي، ځان ښه پوه کړه کله دې چې خپل عیبونه وموندل نو اصلاً دې ترې د ځان خلاصون پيل کړ، وگوره ايا زه ډېر احساساتي يم؟ نو بايد خپله غوسه قابو کړم او د غوسې په شېبو کې موسکى شم، ايا زه چابک او عجله کې يم؟ که يم نو بايد (أغوذ بالله من الشيطان الرجيم) ووايم او په خپلو چارو کې سوچ وکړم، ښايي په پيل کې له دې عادتو ځان خلاصول گران وي، خو تر ټولو گران کار دا دى چې له دغو عیبونو د ځان خلاصول دې په وس کې نه وي او عیبونه

درباندې زورور شي، دا هم گران کار دی چې عیبونه دې د سیوري غوندې هرځای درسره وي او درېدو ته دې اړباسي، (اړباسي دې!!!) گومان کوم دا زما په حق کې ناسمه خبره ده، ځکه چې خپل هدف ته د رسېدو لپاره دې خپل ټول ځواک خپل قوي هوډ ته سپارلی، دا عیب نه دی چې په یوه شي کې موږ نیمگړتیا ولرو، خو دا رښتیا هم عیب دی چې د عیب له لرلو منکر شو او د ځان خلاصولو لپاره لاس په کار نه شو، ځان ته رښتیا رښتیا ووايه، مه وپېرېره او مه شرمېرېره که دا کار نه شي کولی.

"ټول خلک د نړۍ بدلولو سوچ کوي، خو هېڅوک هم د خپل ځان بدلولو فکر نه کوي". دا ښکلې خبره 'لیو تولستوی' کړې ده، چې په حقیقت کې موږ ټول غواړو پته یې کړو، خو له بده مرغه نه، بلکې له نېکه مرغه موږ یې نه شو پتولی، گن کسان د نړۍ بدلولو فکر کوي، بلکې مخکې له دې چې وپلټي دوی څه عیبونه لري نور کسان ملامتوي، نو لومړی ولې د خپل ځان لپاره ځان نه بدلوو، ددې لپاره ځان بدلوو چې مخته ولاړ شوی شو.

✽ پرمختگ وکړه

رسول الله ﷺ فرمایلي: "له زانگو تر لحده (قبره) د علم په طلب کې شه". له ناپیلون وپوښتل شول چې: "د خپل پوځ په نفسونو کې د باور په پیدا کولو څنگه وتوانېدې؟ ځواب یې ورکړ چې: درېو ته مې درې ځوابونه ورکول، چا به چې ویل نه شم کولی ورته ویل مې بیا هڅه وکړه، چا به چې ویل نه پوهېږم، ورته ویل مې چې زده کړه، چا به چې ویل ناشونی دی، ورته ویل مې (بیا هڅه وکړه)".

فیلسوف ډیموسنیس د خپل سر یوه خوا وخرپيله چې ځان خندنې وښيي، په دې سره بهر ته له وتلو خجالت کېده همدا وو چې لوستلو ته یې ځان فارغ کړ!

ښايي دا کار درته د خدا وړ وي، خو رښتیا هم کله چې د ژوند د لوړ ارزښت معنا لپاره نوی شیان زده کوې، د خدا له هستېریا په خود کې شې، نو د تقدیر احساس به وکړې، موږ هر څه نه شو زدکولی، هغه که په کلتوري کچه وي یا فکري او انساني یا د ژوند په نورو برخو کې، خو علم ته تنده هغه وخت لا ډېرېږي چې یو څه ترې وڅښې، هرڅومره چې د خپلې پوهې کچه ډېرېږي، د نور څه زدکولو لپوالتیا دې ډېرېږي، باید ځان ډاډه کړې هغه وخت چې ته یو شی پکې زدکوې، یو څوک شته

چې د خپلې زدکړې پایله کې یوه نوي شي ته رسېدلی او سبا ته یې موږ ته په پانډو لیکي.

د براین تریسي دا خبره کلکه په غوږ کې درسره وساته چې وایي: "له کارپوهانو زده کړه، ځکه ته دومره اوږد عمر نه لرې چې هرڅه په خپله زدکړې".

د ژوند ټولې اسانتیاوې ځان ته برابرې کړه، په پوهې سره عقل رڼا کېږي، پرانیستل کېږي او د ژوند په چارو کې لا ډېره وده کوي، هرڅه چې درنه تېر شوي سر دې مه پسې خوږوه "ځان دې پرمختللی کړه او مه درېږه"، سر له اوسه په ژوند کې یو ځای درته مشخص کړه او ډاډه اوسه چې زدکړه په هېڅ زمانې او ځای پورې نه ده محدوده او نه هم موانعو ته غاړه ږدي.

د امریکا کلیفورنیا پوهنتون اعصابپوهانو د یوې څېړنې له مخې، "زدکړې او ذهني فعالیت ته دوام ورکول د دماغ روغتیا پیاوړې کوي او پر حافظې او عقل د بوداتوب اغېز کموي" هره ورځ یو شی زدکول د هغو عصبي ژونکو فعالیت ډېروي چې په سمه توګه د دماغی ژونکو د دندې له دوام سره مرسته کوي.

هره ورځ یو څه زده کوه، خپل ځان ته وده ورکړه او هېڅ مه درېږه چې تل د پرمختګ په حال کې شې.

✽ د خپل ژوند شرایط مه ملامتوه

د عذر وړاندې کولو پلمه څومره اسانه ده، زموږ په اوسنۍ زمانه کې څومره ډېر ماهر عذر وړاندې کوونکی شته، (شرایط / وضعیت) دا توری په نننۍ زمانه کې څومره ډېر شوی، زه پیسې نه لرم، دنده نه شم موندلی، خو زه په جدي توګه دنده نه لټوم، بلکې د ژوند شرایط/وضعیت ملامتوم، کله مې چې لټون وکړ او دنده مې ومونده، نو مناسبه تنخا نه لرم، که څه هم زه د لارې په سر کې یم، خو له خپلو چارو راضي نه یم، ان په دې هم سوچ نه کوم چې د لوړې تنخا موندلو لپاره په کومه لار ځان ته وده ورکړم، خو بیا هم د ژوند شرایط ملامتوم، ماښام کور ته ستړی ستومانه او نهیلی ته تسلیم شوی ستنېږم، ایا څه فکر کوې دا د ژوند لپاره سمه سناریو ده؟ ایا منې چې ټوله ملامتیا پر شرایطو/وضعیت ورواچوو؟! ایا رښتیا هم دا مبارزه او سم تفکیر دی؟! طبیعي ده چې نه، د ژوند وضعیت هم یو خنډ دی چې باید ورته تسلیم نه شو، که چارې خرابې شوې نو په زغم او هڅې سره کوچني ګامونه یوه ورځ لویېږي او په یوه

شي ښه پانگونه ترڅنگ لسگونه نور شيان راپيدا كوي، تل په ياد ولره چې زموږ د ژوند
وضعيت پخپله زموږ د كړنو او يا لږ ترلږه زموږ د باورونو زيربنده دي.
"كله چې د ښكمرغۍ يو وړ بند شي، بل وړ پرانيستل كېږي، خو ډېر كله بندو ورونو
ته ډېر تمېرو حال دا چې راته پرانيستل شوي ورونه نه وينو".

دا خبره 'هيلېن كېلر' كړې ده، داسې ښځه چې نه وينې، نه اورې، نه غږېږي، اې زما
خدايه! ايا له سترگو، ژبې او غوږ وروسته بل شي هم شته؟ هو.. درته ويلی شم چې
نور شيان هم شته، نه يوازې يو شي، چې هغه د الله ﷻ اراده ده، د هوډ قوت دی،
هيله ده، اراده ده، مثبتوالي دی او ډېر نور څه دي.

امريكايي هيلېن كېلر په ۱۸۸۰ ز كال زېږېدلې، په يو نيم كلنۍ كې د اورېدو، ليد او
خبرو كولو له نعمتونو بې برخې شوه، د ږندو په برکېنس انستېتوت كې يې زدكړې
وكړې، ښوونكې ان سولېفان يې هرڅه پر غاړه واخيستل او د هغې پر ورغوي به يې
هرڅه ورته ليكل او وړ زدكول، د لمس له لارې يې نور شيان وښودل، په يوه كال كې
هيلېن كېلر په ۹۰۰ كلمو زدكولو وتوانېده، ښوونكې ان سولېفان هم هيلېن ته د "برېل
ليك" په مټ په ورزدكولو وتوانېده، چې زدكوونكې يې لوستل زدكړي، هيلېن كېلر د
'راگنيهلډ' له كيسې ډېره متاثره شوې وه، هغه نجلۍ چې خپله چوپتيا يې ماته كړه او
خبرې يې زدكړې، نه يوازې له هغې متاثره شوې وه، بلكې هيلېن ته يې د خبرو زدكولو
قوي انگيزه وركړه، هيلېن به د خپلې ښوونكې پر خوله لاس كېښود او په گوتو به يې د
هغې د ژبې حرکت (د تادوما نصاب له مخې) احساساوه، ورو ورو يې د خبرو تلفظول
زدكړل چې پای كې يې ويناوې هم كولى شوى.

هيلېن پوهنتون كې شامله شوه په ساينس كې يې ليسانس بشپړ كړ او ان په فلسفه
كې يې دوكتورا واخيسته، فرانسوي، جرمني، لاتيني او يوناني ژبې يې زدكړې او د
معلولو كسانو علومو ته يې ډېر پام كاوه، همدا وو چې له اړوندو بنسټونو سره يې كار
پيل كړ، هيلېن غوښتل بهرنۍ نړۍ ته په قوت سره رابهر شي، گڼ كتابونه يې وليكل،
لكه: (زما د ژوند كيسه - هغه نړۍ چې پكې اوسم - له تيارې وتل - خوښيني)، گڼ
مدالونه او جايزې يې وگټلې، لكه: (اوسكار - د ازادۍ نښان). هيلېن په ۱۹۶۸ كال
ومره خو راتلونكو نسلونو ته يې د داسې الهام ښوونكې مبارزې كيسه پرېښوده، چې
هېڅكله د ژوند سختيو ته تسليم نه شوه، لوى كسان رښتيا هم د خپلو لاسته راوړنو په
ليكل شويو تورو كې نه مري.. لكه د هيلېن دا خبره چې هېڅكله نه ده مړه شوې:

"ږوندوالی هېڅ نه دی، کونوالی هم هېڅ نه دی، په حقیقت کې مور ټول ددغو لویو کایناتو د تلپاتې برم په اړه رانده او کانه یو".

ایا رښتیا هم دا گومان کوې چې د "حالاتو" په نامه یو څه شته، که نه د خدای ﷻ په خوښه هرڅه کېږي؟!

شخصاً زه په دې اند یم چې "حالات" توری تل د کارولو لپاره سمه کلمه نه ده، ډېر کله ترې له مسؤلیته د تېښتې په اړه گټه اخیستل کېږي یا دا چې په کافي اندازه د هڅې نه کولو لپاره پکې توجیه لټوو، دا سمه قاعده هم نه ده، بې وزلي سړی له بریا نه راگرځوي، زښت ډېر داسې کسان شته چې ژوند پرې ډېر تنگ شوی، خو خپل "حالت/وضعیت" یې د بریا تر پورې رسولی دی، دوی پرښتې نه دي او مور هم نه یو، خو دوی چې څه غوښتل پر هغه ښه پوه شوي، همدا ده چې د بریا په مخ کې یې خنډونه له منځه وړي، ته هم که رښتیا وغواړې چې موانع لیرې کړې، نو خامخا به خپله هیله پوره کړې.

سوچ وکړه خو په تدبیر سره او د خپل ژوند "حالت/وضعیت" مه ملامتوه، د خدای ﷻ په مرسته د خپلې ارادې او هوډ مطابق هرڅه ته مفهوم ټاکه، خپل ژوند مه ملامتوه، بلکې حرکت وکړه، مور د ژوند په سفر روان یو ځینې شیان د نورو شیانو ترلاسه کولو لپاره له لاسه ورکوو، خو د هغو نورو شیانو ترلاسه لپاره ددې پرځای چې په ضایع شویو شیانو وژاړو، باید د ترلاسه کولو لپاره یې بله لار ولټوو.

✽ ځان قوي کړه چې ووايې (نه)

(نه) ښایي د یوه داسې شي د ردولو لپاره وکاروې چې خنډ درته گرځي، (نه) دداسې کار لپاره ښایي وکاروې چې له لاسه ورکولو کې یې رغبت ونه لرې، ښایي ځینې وخت (نه) ویلو ته اړ شې، خو په ډاډ سره ځینې داسې نور وختونه شته چې (نه) پکې ووايې، دا توری ښایي زموږ ژوند بدل کړي، ددې کلمې په ویلو پورې لویې پېښې تړلې دي. سر له اوسه ژمنه وکړه کله چې ددې کلمې ویلو ته اړ هم شې، (نه) به نه وایې، د تیارو لپاره 'نه' ووايه، د ستم لپاره 'نه' ووايه، د "غلامی" لپاره نه ووايه، د هر هغه شي لپاره 'نه' ووايه چې ردوې یې.

کله چې په ۱۹۵۵ کال امریکا ته د ازادۍ هېڅ لار نه وه، هغه وخت د لېږد رالېږد وسیلو د اړوند قانون له مخې، تور پوستو ته د بسونو له شاتنۍ ځانگړې شوې برخې

پرته په نورو څوکیو کېناستلو ته اجازه نه ورکول کېده، ان د دوی بښځو، سرو، ماشومانو او بوډاگانو ته هم په نورو څوکیو د کېناستو اجازه نه وه، یوه ورځ یوه تورپوستې خیاطه بس ته انتظار وه، خو د دوی لپاره د بس په شا کې ځانگړې شوې تشه څوکی نه وه، لږ مخې ته راغله چې د سپین پوستو په یوه څوکی کېښېني، په یوه تمځي کې چې نور کسان بس ته وختل، یو سپین پوستی راوخوت چې دې باید څوکی ورته پرېښي وای، خو "روزا بارکس" بېل نظر درلود، کله چې هغې (نه) وویل؛ همدا په نړۍ کې د ازادۍ او توکمپاله تعصب د بدلون پیلامه وگرځېده، په حقیقت کې قوت او حکمت په (نه) کې نه دی، بلکې هغه وخت پکې لوی حکمت او قوت دی چې د اړتیا په وخت کې یې ووايو؛ ځکه چې کله کله پرې ژوند بیخي بدلېږي، نو سر له اوسه ژمنه وکړه چې په ویلو کې به یې پښه نیولی نه کېږي.

✽ ځنډول

دا کار به سبا ته وکړم، یو ساعت مې پرېږده، نه نه همدا اوس سبا دی، ځنډول.. دا کار فعالیت وژني، عزم له منځه وړي او هدف ته رسېدل ټکنی کوي، په حقیقت کې هدف ته رسېدل ټکنی کول څه چې ورو ورو یې وژني، ځنډ د تمبلی ملگری دی، تل مو دې ته هڅوي چې ثابتې خبرې وکړو، لکه: "تر اوسه ډېر وخت شته".

نو اوس ولې خپل کار نه کوي؟

ددې ځواب په ویلو سره ځورېږم، هغه ده چې که موږ هر کار ځنډولو ته دوام ورکړو، نو خپل هدف ته په رسېدو کې کافي زړورتیا نه لرو.

ولې خپل خوبونه په سیند لاهو کړم؟

ځکه چې ته په خپله یې وړانوي خو حس کوي یې نه.

ولې همدا پخوانۍ پوښتنه؟

ځکه چې ځنډول مو دغو نا مطلوبو پوښتنو ته اړباسي، که لامل یې ستړیا وي، نو آرام کولی شې، که سبب یې دا وي چې دا خو مهم کار نه دی په یوه بل مهم به یې بدل کړم، په دې حالت کې نو ځنډول ارزوي، خو که سبب یې د همت نشتوالی، تېښته او مازې ځنډول وي، نو په حقیقت کې ته د خپل ژوند وخت ضایع کوي، ډاډه اوسه که په دې نیت یو شی ځنډوي چې دا خو اسانه کار دی او ډېر وخت نه اخلي، نو په حقیقت کې ته لویه تېروتنه کوي، ما مخکې همدا تېروتنه کړې ده، ځینې شیان په

ناڅاپي ډول د خنډ په توګه درته راڅرګند شي، پر ځان فشار راوړې چې دا کار وکړي خو اندېښنه درته پيدا کېږي، يا يې په بېرته وکړي خو پوه شي چې په سمه توګه دې دا کار ونه کړ.

✽ پر طالع تکیه مه کوه

طالع هغه توری دی چې تمبل کسان يې د رسېدو لار ګڼي، دوی باور پرې ولري او هر وخت يې په تمه وي او د واقعیت پر تله ډېره تکیه ورباندې کوي. 'امپرسن' وايي: "بريا د يوې کوچنۍ مرغې په شان ده، چې په دېوالونو چارچاپېره لوړه ځاله کې ننوځي، مور ټول مرغۍ غواړو، خو څوک به ورته رسېږي؟! ځينې د دېوالونو مخې ته په دې تمه درېږي چې مرغۍ والوځي او د دوی په لاسونو کې ولوېږي، د دوی انتظار اوږدېږي خو په پای کې نهيلي کېږي او بېرته ځي، ځينې نور بيا د دېوال شاوخوا ګرځي راګرځي او د يوه داسې سوري او لارې په لټه کې وي چې مرغۍ ته ځانونه ورسوي".

د هغه چا حالت هم دې ته ورته دی چې په طالع تکیه کوي او خپل هدف ته د رسېدو لار يې ګڼي، کټ مټ د هغه چا په شان چې د ونې له ښاخونو په لاسونو کې د منې د لوېدو په تمه وي، خو دا فکر نه کوي چې منه به په کومه طريقه له ونې رالوېږي، تمه يې دا وي چې باد ولګېږي او منه رالوېږي، سمه ده چې له طالع انکار نه کېږي، خو ټول بريالي کسان دا نه مني چې ګني بريا هم په طالع راځي، نو موږ پر طالع په بشپړه توګه تکیه نه شو کولی، بريالي کسان دا هم نه مني چې طالع د بشپړې بريا سبب ګرځي، خو د لويې بريا د يوې کوچنۍ همکارۍ کار ورکولی شي، زه هم پر طالع باور لرم، خو يوازې د همکارۍ په چوکاټ کې، د بېلګې په توګه، د خدای ﷻ له ارادې وروسته بخت او طالع په سم وخت کې له يوه شي سره مخامخ کړم، طالع عامه قاعده نه ده، بلکې يو تېرېدونکی او نه تکرارېدونکی شی دی، بايد د خپل ژوند له هر فرصته – که ډېر کوچنی هم وي ګټه واخلي، بايد له دې کوچنۍ دروازې نه يوې لويې نړۍ ته ننوځي.

✽ د نورو له منې پرته خپل کار نه کوي؟!

"که د تقدير په انتظار شي نو له بشپړې نهيلۍ سره مخامخېږي" .. وېليم جېمز

تل په خپل هر کار کې د خدای رضا هدف ګرځوه، له خپل ځانه مننه کوه، ځینې کسان خپله بریا یوازې د نورو کسانو له خوا د تقدیر وړاندې کولو کې ویني، خو د بریا ریښتینې معنا د خدای رضا او د خپل ځان راضي کول دي، له ځان سره له مینې ډېر شیان راوځي، خو نور شیان خپل لومړی هدف مه ګرځوه، بلکې د خدای رضا او بیا د خپل ځان راضي کول خپل لومړنی هدف وګرځوه، چې نورې ټولې چارې دې په خپله ورته تابعداره کېږي.

✽ د کلمو اصلي معنا مه وژنه

پر لار یوه سړي د یوې لارې په اړه رانه وپوښتل: "بښنه غواړم، مېترو ته څنگه ځان ورسوم؟" پوهېدم چې ده د ادب په پار دا خبره وکړه، خو ایا باور نه کوې غوره به دا وی چې راته ویلي یې وای: "مهرباني وکړئ، مېترو ته څنگه ځان ورسوم؟" .. یوه کلمه چې بدله شي ډېرې معناوې ورسره بدلېږي، له بده مرغه شخصاً زه په دې اند یم چې د یوه کس شخصیت کمزوری کوي، همدارنګه تکرار هم او یوه خبره ډېره کول هم معناوې وژني.

ښایي ته هم راسره موافق یاست، همدارنګه هغه ښځه چې له خپل مېړه سره ډېره مینه لري او هره ورځ او د هرو خوږو پرسر ورته وایي چې مینه ورسره لري، په دې سره دا خبره عادت ګرځي او خپله اصلي معنا نه ورکوي، په هرڅه کې منځلاریتوب غوره دی، نو هر توری باید په خپل سم او سالم ځای کې وکارول شي، چې تکرارېدل یې معنا ضایع نه کړي.

د فکر دایره: کله چې په یوه داسې شخصي کار کې فکر کوو چې په اړه یې باید قاطع پرېکړه وکړو، لومړی باید له دایرې ځان راوباسو، داسې فکر وکړو لکه دا کار چې پر یوه بل چا پورې اړه لري، له خپل عقل او زړه نه فکر ورباندې وکړو او تر هرڅه واقعیت ته ځان ډېر نژدې کړو، په دې کار کې خپل نژدې کسان هم درسره شریک کړه، چې په پای کې یوه بشپړ انځور ته ورسېږي.

خپلې لاسته راوړنې ولیکه: په ژوند کې داسې کس نه شته چې لاسته راوړنې ونه لري، هغه که په مسلکي کار کې وي او یا شخصي هغه کې، یو ګام مخ ته اخیستل وي او یا مخته د تللو پر وړاندې له یوې ستونزې ځان خلاصول وي، لاسته راوړنې که هرڅومره کوچنۍ وي لویې دي، خو که ستا لاسته راوړنې کوچنۍ او هیلې دې هم

کوچنی وی، نو دا بېل مفهوم لري، حيران به شی که درته ووايم ستا لاسته راوړنې هم لويې او هيلې دې بې گټې کوچنی دي؛ ځکه چې په دې حالت کې ته په يوه لاسته راوړنه د خپلې هيلې پای ته رسېږي، خو د ژوند د هغه يون په اړه دا بيا برعکس ده چې هره ورځ او هره شېبه له مور نه زيار او هڅه غواړي، رونالد اسبورټ وايي: "که تر خپل وس هاخوا د يوه کار هڅه ونه کړې، هېڅکله به پرمختگ ونه کړې". .. سر له اوسه ژمنه وکړه چې پر يوه مشخص ځای به نه درېږي، ځکه چې د بريا نړۍ هېڅ حد نه لري، هغه ځای ته چې ته اوس رسېدلی يې په اصل کې يو بل کس پروڼ ورته رسېدلی، سبا ته ځان داسې يوه ځای ته ورسوه، چې بل څوک له سبا وروسته ورته ورسېږي، همدا د ژوند او د انسانانو طبيعت دی، په ارزښتونو کې سيالي وکړه، د خپلو لاسته راوړنو لپاره حد مه ټاکه، بلکې تل يې پرانيستې پرېږده، د لاسته راوړنو تشې پانې دې ډکې کړه، خو په ياد ولره چې ډېرې تشې پانې هم شته، هره ورځ د يوې نوې لاسته راوړنې ثبوتولو ته دوام ورکړه او ورباندې ووياره.

هغوی ته مه گوره: "په پيل کې دوی بابېزه گڼلې، بيا يې د ملنډو کړې، بيا درسره وجنگېدل او بيا ته بريالی شوې". گاندي.

ښايي ځينې داسې خلک پيدا کړي چې تل پر نورو په نيوکه کې ماهر وي، نيوکه يې د سمون په موخه نه وي، بلکې هغوی ته د خنډ جوړولو په هدف وي، ښايي له هغوی سره کينه ولري چې ولې تر دوی غوره دي، همدا د دوی د ژوند دنده ده، دا چې دوی په دې نړۍ کې يوازې په جسمونو د ژوند کولو لپاره دا دنده مخته وړي، نو دوی ته مازې په کتلو هم بايد موږ خپل وخت ضايع نه کړو، زه دا نه وایم چې دوی د بريا دښمنان دي، بلکې د ناکامۍ ملگري دي، په دې خاطر هم بايد ته ورته ونه گورې، پر خپل ربّ ستا باور، بيا دې پر خپل کار باور، د حکيمانو، ريښتینو خلکو او تا ته په نژدې کسانو باور تا ته مهم دی، نور هېچا ته مه گوره، دغه ويجاړوونکی نقد ته مازې په يوه داسې موسکا ځواب ورکړه چې د خپل ځان په مخ کې ښه خجالت شي.

د هغه چا چې ريښتیني حکمت لري او تا ته نصيحت کول غواړي او هغه چا ترمنځ بايد-توپير وکړی شی، چې له تا څخه حکمت اخلي، دا ډېر ساده توري دي: "ښه کار کوه او ری مه وهه". .. سمونگره نيوکه ښه کار دی ځکه له تا سره مرسته کوي، د "البرټ هوبارټ" له دې خبرې بايد گټه واخلي چې وايي: "له نيوکې د خلاصون لپاره، هېڅ کار مه کوه، هېڅ مه وايه او هېڅ مه کېږه". .. امکان نه لري چې تل دې ته هم په سمه روان يې او دا هم ممکنه نه ده چې تل دې ستا کار سم وي، کله داسې هم

پېښېږي چې خپل فعالیت ډېر کړې، د ټولو خوښ نه وي، نو په دې وخت کې باید نیوکه وشي، د هغې نیوکې چې تا سمې لارې ته سمول غواړي او هغه نقد ترمخ چې له تا څخه لار ورکوي، توپیر وکړه او تل په یاد ولره چې همدا ته د خپلو اعمالو پایله زغمې.

✽ شکایت او د خپل ځان په اړه خبرې کمې کړه

ته خپل خوب رښتیا کېده غواړې، ته یو هدف لرې، ته ستونزه لرې، حل یې هم له تا سره دی، همدا ته دا هر ډول احساس لرې، نو تل یې پر خپله ژبه مه بیانوه، بل چا ته شکایت مه کوه، یوازې خپل ملگري او ډېر نژدې کس ته یې ویلی شې، خو یوازې د حل موندلو په موخه، دا باید ومنې چې بل چا ته ستا مکرر شکایت هېڅ گټور نه دی، نور کسان درنه ستړي کېږي، چې په دې حالت کې ته په مناسب موقف کې نه یې، زما سپارښتنه دا ده چې دا لار نوره مه نیسه.

ما .. ما، دا کار وکړ، کوم یې، دا ډول خبرې کمې کړه، ځینې وخت چوپتیا او پټه خوله کار کول تر خبرو ډېر قوي وي، ځینې وخت له هغه چا سره ډېر بحث کېږي چې د خپل ځان په اړه ډېرې خبرې کوي، داسې مه انگېره چې گني پر ده باور کوي او یا یې له خبرو متاثره دي، بلکې دوی غواړي چې د هغه خبرې پای ته ورسوي، د ځان په اړه خبرې کوونکي دوه ډوله دي: لومړی هغه چې د ځان لوی گڼلو غرور یا ناروغي ولري، پوهېږي چې له داسې خلکو سره خبرې کول ضرور نه دي. دویم هغه دي چې د نیمگرتیا حس لري، بلکې کله کله دوی د همدې لامل لپاره مبالغه کوي او دروغ هم وايي.

✽ څو ثانيې فکر وکړه، بیرته مه کړه

دقیقې نه، بلکې څو ثانيې د سم او غلط ترمخ توپیر راوړي، دا د فکر د اعادې شېبې دي، ځینې وخت موږ په یوه ستونزه کې ایسارېږو چې حل یې د همدغو ثانيو له کبله ډېر وخت غواړي، دا د تفکیر د اعادې لپاره د ځنډ ورځې هم دي، لکه د بېرې د ثانيو پرتله چې ښه سوچ ته اړتیا ده؛ ځکه چې موږ ددغې تېروتنې د سمولو لپاره ورځې څه میاشتو ته اړ یو، فکر وکړه خو په تدبر او هوښیاری سره.

حَينې وخت په يوڅو ثانيو کې لوی لوی فرصتونه له لاسه وځي، د کولو په شمار ثانيو کې موږ خپل نژدې ملگري له لاسه ورکولی شو، حَينې وخت په څو ثانيو کې دومره زيان وکړو چې بيا کلونه کلونه افسوس کوو، يو څو ثانيې د څو کلونو تگلوري بدلولی شي، ايا کومه ورځ دې دا تجربه کړې چې له خولې نه دې د يوې خبرې تر رايستلو مخکې څو ثانيې فکر کړې او چوپ پاتې شوی يې؟ ايا کوم وخت دې د يوه کار له پيلولو مخکې د ښه سوچ کولو تجربه هم کړې، يا دا چې له يوه کار تېر شي، يا يوه پاڼه وليکې او خيرې يې کړې او يا يو شی وپېرې او وپلورې.

✽ خپلې روغتيا ته پام کوه

"سليم عقل په سالم بدن کې دی".

کله چې جسماً نشيط او فعال ياست، عقل په سمه توگه خپل فعاليت کوي، د آرامۍ او نشاط احساس ورسره کولی شې چې په چابکۍ او انرژۍ سره د يوه کار د کولو قوي انگيزه گڼل کېږي، همدارنگه سپورت او سالم خواړه او ورسره د خدای تعالیٰ خوښه د سالمې روغتيا او بدني پياوړتيا له لاملونو څخه دي، همداشان ورزش په طبيعي ډول د وينې د فشار کچه نورماله ساتي، کله چې د خپل ژوند ټولو هدفونو ته ورسېږې خو روغتيا دې ښه نه وي نو ژوند دې ورسره خرابېږي، ټولو ته بايد پام وشي.

"د نېکمرغۍ هورمون" انډروفين هورمون، د رواني نارامۍ کمولو کې مرسته کوي، ذهن هوسا کوي، اعصاب آراموي او انسان د تسکين او خوشالۍ احساس ورسره کوي، د خپگان خبره دا ده چې دا په هېڅ کوم درملتون کې نه شې موندلې، په حقيقت کې دا مازې ټوکه وه، هېڅ بد خبر نه شته، بلکې ستا لپاره ښه خبرونه دي، هغه دا چې انډروفين هورمون چې زموږ د ډېرې زياتې اړتيا وړ شيان راته اسانه کوي، يوازې د خدای تعالیٰ په ورکړه کې موجود دی؛ ځکه دا په تا کې موجود دی او په پيسو نه شي اخيستل کېدای او ته يې د ورزش له لارې ترلاسه کولی شې، داسې وانگېره چې بيخي ارزانه او اسانه دی، نو څومره ضرورت به ورته ولرې؟

خپله نېکمرغي له لاسه مه ورکوه: موږ هر يو د ساتېري يو کار لرو چې د نېکمرغۍ لامل مو گرځي، ښايي ستا د خوښې کار فوټبال وي، يا بهر ته په چکر له خپلو حينو ملگرو سره وتل، خو حينې خلک وينو چې په خپلو کارونو کې دومره ډوب شوي وي چې د ساتېري او تفريح وخت بيخي ترې هېر شوی وي، همدا ده کله چې په دې اړه

خبرې ورسره کوي، د خپکان نښه يې په ټنډه کې له ورايه ليدل کېږي، دلته بايد درته ووايم چې خپله نېکمرغي له لاسه مه ورکوه، که له فوټبال لوبې سره مينه لرې نو ولې له خپلې رسمي نړۍ تفريح، ساتېري او د خپل روح او روان تازه کولو ته وخت نه بېلوي، ملگره تل په چارو کې ستا ډوبېدل او د بريا د داعيې لپاره په پانو او د کار په حجم کې خپل ځان هېرول يوازې د لنډمهاله بريا لامل گرځي، ستا له داخلي انرژۍ سمه گټه نه شي اخيستی، له بده مرغه که دې کار ته دوام ورکړې نو دا انرژي به دې هم ختمه شي او ډېر څه به له لاسه ورکړې.

✽ هڅه وکړه چې دوام وکړې

"نه شم کولی" .. کله چې د يوه معين شي پر وړاندې د خنډ رامنځ ته کېدو پرمهال د ځينو کسانو له خولې دا خبره واورم حيران شم، ځينې کارونه شته چې بيا هڅه گټه پکې نه لري، خو ډېرې نورې داسې چارې شته چې تر (نه شم کولی) ويلو مخکې بايد بيا هڅه پکې وکړو، ډېر داسې کارونه - که هغه ديني وي يا نور- شته، چې فتوا پکې غوښتل ناسم کار دی، خو په ځينو کارونو کې بايد له (نه شم کولی) ويلو مخکې له خپل عقل کار واخلو، ولې د خپل تفکير حد ته د نورو کسانو خبرې يوه عامه قاعده وگرځوو او دغه روټين مو له تفکيره نه راگرځوي، نه يوازې دا، بلکې بايد په نويو لارو خپل هدف ته د رسېدو هڅه وکړو، بايد ددغو لارو موندلو هڅه وکړو، بايد داسې نوي کارونه وکړو چې موږ يې کول گران بلل، بيا هڅه وکړه او گومان نه کوم چې ډېر څه به له لاسه ورکړې، خو که د خدای خوښه وه ارومرو به بريالی کېږي؛ ځکه چې تل بيا هڅه کول په هر حال کې ښه پايله لري او که نور نه وي نو د نور لارو موندلو لپاره خو پيلامه درته معلومېږي، هر ملگري ته زما دا تلپاتې قاعده چې وایم: "هڅه وکړه چې دوام وکړې" .. د دې کتاب پانو کې دا هم ورزياتوم: "هڅه وکړه چې دوام وکړې - او دوام ورکړه چې ورسېږي".

✽ متناقض اوسه او مه وپېرېه

يو حقيقت دی چې ترې منکرېدل امکان نه لري، هغه دا چې تناقض توری د يو چا پر غوږونو ولگېږي نېغ په نېغه يې ذهن نفاق ته ورگرځي او يا دا چې ځينې وخت کار تر

لېونتوبه ورسېږي، خو يو بل اړخ شته چې ښايي کارول يې کران وي، خو د سرو کرښو په پېژندلو سره له موږ سره ډېره مرسته کولی شي، لکه دا لاندې:

په ذهن کې بايد ډېر ستاينومونه راغونډ کړي او هر صفت يوازې د اړتيا په وخت کې وکاروي، کله چې زړورتيا ښيې بايد يو څه وېره هم ولري، چې په عقلانيت سره شجاعت خپل کړي او کله چې د خپگان احساس کوي بايد د خوښۍ احساس هم ورسره ولري چې سم فکر وکړي شي، خو دا لار دوه سره توره غوندې ده، چې له يوې خوا يې لويه گټه اخلي او دويمه غاړه يې هېڅ نه غواړي، همدا سره کرښه ده که ترې تېر شي نو ډېر څه به له لاسه ورکړي، خو له دې غاړې هېڅکله هم گټه نه اخلي، ښايي ما لېونی وبولې، خو بايد خپله يې تجربه کړي او يو ځل بيا په دې کار له سره سوچ وکړي.

له لاندې ځان وساته:

- اندېښنه: ځکه ستا تفکیر گډوډوي.
- پر نورو نيت بدې: ځکه چې ستا انسانیت وژني.
- زړه نازړه توب: ځکه چې ستا افکار وژني.
- تردید: ځکه چې ژوند کې دې خنډ پیدا کوي.
- خلک: زده کړه چې څنگه احترام درته وکړي.
- ژور خپگان: ځکه چې ژوند دې ويجاړوي.
- شک: ځکه چې حقیقتونه ويجاړوي.
- شرم: مبالغه مه پکې کوه ځکه چې له ټولني دې گوبنه کوي.
- ځنډول: ځکه چې ورو ورو دې هوډ وژني.
- فشار: ځکه چې تمرکز دې ختموي او افکار درنه غلا کوي.
- په هره برخه کې وسواس ته مه تسليمېږه: ځکه دا بهرحمه احساس دی چې د خپل ځان مخ کې د کمزورۍ احساس وکړي.
- د نورو ملامتول: ځکه دا احساس بل کس ته منفي پیغامونه استوي، نو په مهربانه نصیحتونو يې بدلولی شي.

12

ستا موخې او ستا له رواني

حالت سره يې تړاو

الف: موسکی شه

عبدالله بن الحارث (رضي الله عنه) ويلي: "تر رسول الله ﷺ ډېر موسکی څوک مې ونه ليد".

ايا موسکا نېکمرغي ورکوي؟!

طبعاً نه، کله چې مازې د موسکا لپاره موسکی شي، نو نېکمرغي نه راوړي، خو که د خپل زړه د رڼاکولو لپاره موسکی شي او موسکا دې د دې لپاره وي چې په سمه توگه دې سوچ کړي او ددې لپاره موسکی کېږي چې په دې حالت کې خپگان ته اړتيا نه شته، نو همدا نېکمرغي راوړي.

د ښه کار لپاره بايد نېکمرغه و اوسې، له تشويشه د خلاصون لپاره بايد وموسې، که ځان له اندېښنې خلاصول غواړي نو وموسه، که غواړي بښنه زدکړي، بايد خپل زړه دې نېکمرغه وساتي او وموسې، په خپل احساس سره لکه ماشوم داسې و اوسه، خپله لار په موسکا پرانيزه، په دې موسکا سره خپل ژوند ته خوشحالي ورکړه، ښايي باور به ونه کړي چې موسکا د ذات خپلولو يوه لار ده، خو درته وایم چې سر له اوسه بايد دا ومنې چې موسکا د ذات د خپلولو يو پټ راز دی، هر وخت خپلې شونډې په موسکا عادت کړه، په سختۍ کې يې تجربه کړه چې څنگه د ژغورنې لار درته پرانيزي، په خپلو خبرو کې يې تجربه کړه و به مومې چې لا نوره ښکلا درکوي، په چوپتيا کې يې وازمويه و به مومې چې ستا تمرکز ډېروي او ژور فکر درکوي، تجربه يې کړه خو مازې په شونډو نه، د زړه له تله وموسه او په شونډو يې ښکاره کړه..

د ژوند غمونو په کيسه کې مه کېږه، ستونزو ته يې تن مه ږده، د خپل ژوند لار دې په موسکا سره ومومه ځکه چې هيله درکوي، مثبتوالي درکوي، خپله ورځ په موسکا پيل کړه او خوب دې هم په موسکا پيل کړه، ځکه چې خپگان او موسکا په يوه وخت کې نه سره يوځای کېږي، لکه اندېښنه او موسکا چې په يوه وخت نه سره يوځای کېږي، نو وموسه، ژور فکر وکړه او ری مه وهه، وموسه او خپله ابداعي وړتيا وښيه.

ايا پوهېږي چې خپل مزاجي حالت دې پر روغتيا منفي يا مثبت اغېز کوي؟!

مصری ليکوال احمد امين وايي: "که خلک عدالت وکړي نو په خدا سره به په درملتونونو کې له درې پر څلورمه برخه درملو بې غمه شي، يوه خوله خدا د اسپيرين له يوه کوتي گوليو زر ځلې غوره ده".

کارپوهان وايي، موسکا د رواني فشارونو پرضد د بدن معافیت پياوړی کوي، د وينې فشار کموي او همدارنگه د وينې د جريان فعاليت چټکوي.

نو کله چې د موسکا په اړه غږېږو، په اصل کې د رواني روغتيا په اړه خبرې کوو، د نوښتي وړتيا په اړه خبرې کوو او د ژوند په چارو کې د ډېر بدلون په اړه گڼو (غږېږو)، لکه چې وايي همدا د موسکا پټ راز دی او اوس بايد ددغه پټ راز په اړه ځان پوه او ښه ژور فکر وکړي او په معنا يې ځان او نور وپوهوي او زما دا خبره چې تل يې تکراروم خپل شعار وگڼه چې: "موسه چې ژوند در ته وموسي".

که فرصت درنه ضايع شي، نو وموسه، ډېر نور فرصتونه ستا په انتظار دي، که مينه درنه ورکه شوه نو وموسه ځکه مينه داسې نه ده چې پرې خپه شي، که د خپل ژوند په کتاب کې کوم مخ درنه ورک شو، نو موسکي شه، ځکه چې کتاب نه دی درنه ورک شوی او ډېر نور مخونه هم لري، تر هغو چې له خدای ﷻ سره يې، تل وموسه.. تر هغو چې لمر راختونکی وي، موسکا مه پرېږده او اوس درته ويلی شم وموسه چې نېکمرغه شي، نېکمرغي بيه نه لري، خو زموږ د اړتيا او هڅې په اندازه راته راځي.

ب: د ژوند بنسټ پر ناکامه تجربه مه ږده (ناکامې تجربې عامه قاعده نه ده):

"په انسانيت کې بايد هيله ضايع نه کړو.. انسانيت يو سمندر دی، که د سمندر يوڅو څاڅکي مردار وي نو ټول سمندر نه ککړېږي" .. (مهاتما گاندي).

تل اړ يو چې د دې جملې معناوې هر وخت خپل مخ ته کېږدو او په هېڅ ډول يې معنا ضايع نه کړو؛ ځکه په دې وخت چې شخصيتونه اوږي را اوږي تر هر بل وخت يې د معنا سپړلو ته ډېره اړتيا لرو.

هغه کس چې خپل خوږ ملگری يې پرېښی، له دې تجربې سره عادت شوی چې له بده مرغه ناکامي يې تکرار کړي ده، دې ناکامی يې پر ځينو کړنو اغېز کړی، نو پر هر هغه چا بې باوره دی چې ورته وايي مينه درسره لرم، لومړی يې په ذهن کې ناکامې تجربې ورگرځي او دا معمول جمله اوږو چې "نه غواړم يوځل بيا زړه ماتي شم".

او هغه کس چې ملگری يې له بده مرغه او يا د ناوړه غوراوي له کبله فرېبکاري ورسره کړي، تل وايي چې دنيا فرېبکاره ده.

او ډېر نور داسې مثالونه شته، دلته يوه پوښتنه راپورته کېږي: ايا باور کوې چې څلور کسان بايد يو شان وي؟

د هغې خبرې اورېدو په اړه څه احساس کوې چې تل تکرارېږي: "په دنیا کې ارامي نه شته"؟!

هیله ده خپل ځواب دلته ولیکې:

کله دې چې ځواب ولیکه، باید زما ځواب هم ولولې: "په انسانیت کې باید هیله ضایع نه کړو.. انسانیت یو سمندر دی، که د سمندر یوڅو څاڅکي مردار وي نو ټول سمندر نه ککړېږي" .. دا د گاندي هماغه خبره ده چې په پیل کې مې راخیستې ده، باید زما عذر ومني ځکه زما په باور داسې توري نه لرم چې ددې جملې په اندازه معنا افاده کړي.

که خپل ډېر نژدې خلک هم زیان درته ورسوي، لاهم انسانیت شته، که ملگری دې خیانت درسره وکړي، لاهم انسانیت شته، که دا او هغه دروغ درباندي ووایي لاهم انسانیت شته، که پر دې باور یاست چې لاهم انسانیت شته، دا نو د انسانیت لوړه پوړۍ ده، پر نورو خلکو نېک گومان کوه، تل "بښنه غواړه، له نورو د گټې رسولو تمه ولره او پر دې ځان ډاډمن کړه چې لاهم په خلکو کې خیر شته" .. همدا ستا د ژوند مهمې لارې دي، مخکې له دې چې دوی تا ولټوي، ته دوی ولټوه، داسې معامله ورسره وکړه لکه ته چې غواړې نور خلک همداشان معامله درسره ولري، داسې معامله مه ورسره کوه لکه نورو چې له تا سره کړې ده، په دې سره ته رښتیا هم د هغه انسانیت هڅه کوې چې د فضیلت یوه برخه ده نه د انسانیت اوج.

ج: هسکېرلی (متواضع) اوسه

﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾. (او خپل وزر د مؤمنانو لپاره ښکته کړه).

د الحجر سورت ۸۸ ایت.

تواضع د مسلمان یوه لویه نښه ده، زموږ خوږ دین په ډېرو ایاتونو او حدیثونو کې موږ تواضع ته هڅوي، تکبر د هغې خبیثې ناروغۍ په څېر دی چې یو انسان ونیسي او بیا یې نه پرېږدي، له متکبر کس نه خلک تښتي، په ورته وخت کې هغه ته په غوسه ناک نظر گوري، تکبر د انسانیت ښکلا له منځه وړي، که ددې لپاره تکبر کوي چې گني

په يوه شي کې له نورو نه لوړ دی، نو ډاډه اوسه چې د هغه شي لويي په اصل کې له لاسه ورکوي چې دی يې له کبله تکبر کوي، سربېره پر دې متکبر ته د خلکو درناوی او احترام هم له منځه ځي، خپل ځان ته خانتما اوسه دا د منلو وړ کار دی، خو چې د يوه شي په لرلو تر هغه حده وويارې چې يوازې خپل ځان وينې، دا نو د هېچا نه خوښېږي، ځينې قرآني اياتونه او مبارک حديثونه بسنه کوي چې له تکبر نه ځانونه وساتو.

خدای جَلَّ جَلَالُهُ فرمايي: ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾. (ايا په دوزخ کې د تکبر کوونکو لپاره ځای نشته!)

الزمر سورت ۶۰ ایت.

او رسول الله ﷺ فرمايلي: "د قيامت په ورځ په تاسو کې ما ته ډېر گران او ډېر نژدې هغه دی چې نېک اخلاق ولري او ډېره تواضع ولري او د قيامت په ورځ له ما نه ډېر لرې هغه کسان دي چې ډېرې خبرې کوي او متکبر وي".

13

ستا موخې او له نورو سره يې
تړاو (ټولنيزې اړيكې)

رسول الله ﷺ فرمایلی "په ډېره مینه، زړه سوي او همدردی کې د مسلمانانو بېلگه د یوه جسم په شان ده.. که یو غړی یې شکایت وکړي، ټول بدن ورسره بې خوبه او په تبه شي".

"له احساس پرته رښتیا هم هېڅ مهم نه دي، خو په احساس هرڅه مهم گرځي".

تومکنز

د سرلیک په لوستلو مه حیرانېږه، چې وپوښتې هدف ته له رسېدو سره یې څه تړاو دی، خو درته ویلی شم چې له تړاو یې سترگې نه شي پټېدلې، ځکه موږ په یوه داسې نړۍ کې اوسېږو چې موږ یې یوه برخه یوو، ترې اغېزمنېږو او اغېز ورباندې کوو او جلا کېدن مو ممکن نه دی.

"هر چېرې چې مینه وي هلته ژوند وي" .. دا خبره مهاتما گاندي کړې، ایا څه فکر کوې چې دا سمه خبره ده؟!
خپل نظر دلته ولیکه:

.....
خو زما نظر دا دی چې انسان ځینو نورو شیانو ته هم اړتیا لري، لکه دا: "هر چېرې چې مینه وي هلته ژوند هم وي او هر چېرې چې ژوند وي خامخا باید مینه هم وي" .. ځکه دا دواړه نه سره بېلېږي او نه بېلتون پکې راځي، په عام ډول د مینې احساس عام دی چې د اغېز قوت ترې راوځي، د موسکا قوت رامنځ ته کوي، د فکر ارامي راولي، ښايي مبالغه به نه وي چې ووايم موږ ته طبیعي ژوند رابښي، نو ددغه احساس معنا باید ولټول شي او د هغوی له سترگو مخکې په زړونو کې ولټول شي او له خبرو مخکې یې په لیدو کې ولټول شي.

له نورو سره دې اړیکه قوي کړه چې نېکمرغه شي، له دوی په مینې کولو خپله سینه ډکه کړه ذهن به دې آرام وي، نېک گومان ورباندې کوه او بښنه ترې غواړه چې نفس دې آرام او د مینې او اطمینان روح دې زیات شي، له دوی سره بحث وکړه، په ځان کې د ریښتینولۍ لوړې معناوې ومومه، دوی وبښه، په مخ کې یې وموسه او د دوی زړونو ته د خپلې موسکا رسولو هڅه وکړه، له نورو سره په معامله کې دا معناوې په

ښکاره زموږ پر نفس هم اغېز کوي، په موږ کې ښکلو معناوو ته وده ورکوي او مينه مو ډېروي، دا ټول موږ ته نېکمرغي راولي.

د. سکات بېک وايي: "د نفسي پوخوالي يوه لويه برخه د زغم د څرنگوالي زدکول دي". له رواني اړخه له ځانه په ټول برابر شخصيت جوړ کړه، له داسې نفسي گډوډيو ځان ليرې که چې د ناوړه احساس زيږنده وي، دوه غوراوي شته: يا به مينه ورسره کوې او يا نه، يا به يې زغمې او يا نه، يا به يې بښې او يا نه او پايله يې بالکل بېلابېل احساسات دي، خو نه يوازې د دوی د ناگارولو احساسات، بلکې داسې چې موږ ته هم ورسېږي؛ ځکه که له دوی سره د مينې د احساس نه لرلو او نه بښلو په صورت کې، ستا په نفس کې نور احساسات پيدا کېږي، چې بايد دلته يې ياد نه کړو، همدا حال ستا په خپه کېدو کې هم رامنځ ته کېږي چې ټوله نړۍ خپه وينې، خو کله چې نېکمرغه او خوشاله يې، غواړې د ټولو خلکو پر اوږو والوځې، نو ولې له دوی سره په مينې کولو سره دويم حالت نه رامنځ ته کوې، خو دا په دې معنا نه ده چې تل د دوی عيوب هېر کړې او ورته ووايې چې گني دوی پر سمه لار روان دي، په دې حالت کې اړيکه بيخي منفي گرځي، لکه داسې نشه يي مواد ورکړې چې له ټکان پرته په هوبښ کې را نه شي، زما په اند دا دردوونکې ده چې ته هم د دوی لامل وگرځې، خو باوري يم چې ته داسې نه غواړې، نو که کومه تېروتنه وي، نېکه مشوره ورکړه، بايد په مناسب ډول له تېپ جوړولو پرته ورته ووايې، ورته ووايه او ته په خپله د نورو له تېروتنو گټه واخله، سخي اوسه، هرڅه چې کوې ری مه وهه او د خدای جَلَّ جَلَلُهُ د رضا لپاره يې وکړه، د خپلو ملگريو د زوکړې نېټې په ياد ولره، يوه ورځ مخکې د کليزې د مبارکۍ پيغام ورواستوه، نه شم ويلی چې دوی به ستا په دې کار څومره خوشحاله شي او زړونه به يې وگټې، تل په مبارکۍ ورکولو کې مخکښ اوسه، دا ډېر ساده ټکي دي، خو ډېر ژور اغېز لري، ځان داسې روڼ شخصيت کړه چې خلک دې د ښکلو کړنو تر شا احساسات وويني.. او له دې ښکلو اعمالو پرته موږ انسانان نه بلل کېږو.

👤 نور خلک مه ملامتوه

نورو خلکو ته بد احساس مه ورکوه، هغه احساسات څومره ستوخ دي چې په نورو خلکو کې يې د ملامتيا توري پرېږدي، نو دوی مه اړباسه چې د گناه احساس وکړي، (دا ستا غلطي ده، ولې دې دا کار وکړ؟ نه.. بلکې دا ستا غلطي ده، بايد داسې او

هغسې دې کړي وای) .. ایا په دې کې کوم کټور څه وینې یا د ستونزې حل پکې شته، ان د غلطې سمول پکې موجود دي، طبیعي ده چې نه.. پرځای یې داسې ویلی شو چې: (دا یوه تېروتنه ده چې زموږ له منځه یو تن پکې ښکېل دی، راځئ په گډه یې د حل موندلو په اړه فکر وکړو).. دريځ یو دی، خو احساسات، تعبیر او تاثیر یې بېل دی، کله چې داسې نرمې خبرې وکړې چې زیان درته ونه رسوي، بل کس له شرمه یوه خبره هم نه کوي، ژمنه درسره کوم چې په دې حالت کې به هغه تر خپله وسه هڅه وکړي چې غلطې بیا تکرار نه کړي، نه، بلکې تل به یې پر ذهن ولیکل شي، کټ مټ د هغو والدينو ترمنځ د فرق په شان چې یو یې تل خپل زوی د تېروتنې په تکرارولو وهي خو نه پوهېږي چې کومه سمه لار ده او څنگه یې وروښيي، نصیحت ورته کوي او په هوښیاری یې سمې لارې ته سیخوي.

مسوول اوسه

باید د خپلو کړنو مسوول واوسې، په دې ویلو کې وېره مه لره چې ووايې دا زما تېروتنه ده، د تېروتنې منلو کې مه ډارېږه، ډېر داسې کسان شته چې له خپل مسوولیته تښتي، بلکې د یوه بل چا په لټه کې وي چې خپل مسوولیت او ملامتیا د هغه پر اوږو واچوي، ایا دې ته له مسوولیته تېښته وایي؟! که د مسوولیت زغملو د شجاعت له لاسه ورکول؟! او که د خپل ځان د درناوي او اهمیت د احساس نشتوالی؟! له بده مرغه دا ټولې خبرې یې ځواب کېدای شي، که داسې احساس درته پیدا شو چې گني د نورو پر اوږو د خپل مسوولیت اچول غواړې، نو یوازې د څو ثانيو لپاره په دې ازموینه سوچ وکړه؟! ایا موږ پرېښتې یو چې باید تېروتنه ونه کړو؟! طبیعي ده چې نه، دا سمه ازموینه نه ده، ددې لپاره چې ځان ډاډمن کړې، خپل ځان د بل چا په موقف کې کړه، له ملامتیا پرته هغه کوم بل احساس لري، په تېره بیا ستا په باب د کم ارزښتی احساس، نه بلکې تر دې هم ناوړه ستا په اړه د هغه نظر، دغه کس څنگه پر خپل ځان کافي باور او د اعتراف زړورتیا نه لري، دا عیب نه دی چې موږ تېروځو، بلکې لویه نیمگرتیا پر دغې تېروتنې سترگې پټول دي لکه هېڅ هم چې نه وي شوي.

انسان شه

ملگریه! دا دوی کلمې ډېرې معناوې لري، ځان په داسې احساس کې مه ورکوه چې هېڅ اهمیت هم ونه لري، له کرکجنو شيانو ځان خلاص کړه، شا ته یې وغورځوه، ته دې په خپلو هدفونو ډېر لوی یې، ددې پرځای چې پر بې اهميته احساس ځان بوخت وساتې، له نورو سره خپله اړیکه پیاوړې کړه، تر خپله وسه د خیر کار وکړه، ځکه هره نېکانه ډېرې لویې گټې لري، هم دنیوي گټې او هم اخروي، کله چې یو لوی زړه خپل کړی شي هغه وخت به خدای عَلَّامٌ درنه راضي شي او دا احساس به دې هم ډېر شي چې ته له خپل نفس نه څومره راضي یې، پر خپل ځان دې باور څومره ډېر شوی، خپله ذهني سپېڅلتیا دې څومره زیاته شوې او د 'انسانیت' ټکي معنا دې څومره روښانه کړې ده، هغه توری چې تا ته یې زښت ډېرې معناوې درکړې دي، سر له اوسه د خپل ټیلفون شمېرې وگوره، ملگرو ته پیغام واستوه، زنگ ورته ووهه، ژوند ډېر لنډ دی چې دوښمنۍ ته ډېر وخت کم پکې شته خو هغه څه ته پکې ځای نه شته چې ته له یو چا سره مینه لرې خو په خپله حافظه کې دې هېر کړی دی.

👥 د هېچا خبره مه غوڅوه

د متکلم خبرې غوڅول تر هرڅه ډېر زړه تنگوونکي دي، که څه هم زموږ هدف د خبرې کوونکي سپکاوی نه وي، خو د هغه خبرې ورغوڅول هغه ته ډېر ناوړه احساس پیدا کوي، ځکه داسې انگېري چې گني موږ یې درناوی نه کوو او خبرې ته یې نه پرېږدو، ځینې خلک دا یوه عادي خبره بولي، خو په حقیقت کې داسې نه ده، ځکه همدا عادي خبرې له نورو سره زموږ د اړیکو د ترینګلتیا د خطر زنگ کړنگوي، همدارنگه ښايي د متکلم خبرې ورغوڅول بابیزه وگڼل شي، په دې حالت کې د هغه په نفس کې دوه شيان ورگرځي چې یو یې غوره کوي، دواړه تر یو او بل بدتره دي، یا متبادل نادرنای کوي او د بل چا په باب یې ذهن کې ناوړه احساس پیدا کېږي او یا دا چې هغه په بشپړ ډول هېروي.

ځینې وخت موږ د یوه شي د توضیح لپاره خبرو غوڅولو ته اړ کېږو چې نورې خبرې باید وشي، په دې حالت کې د خبرو غوڅولو اجازې په اخیستو سره باید پر شونډو یوه نری موسکا هم ونخېږي، ته په دې حالت کې نه یوازې هغه څه روښانه کوي چې غواړې توضیح ورکړې، بلکې دا هم ورښيي چې ته نورو ته څومره درناوی لرونکی او

اهمیت ورکوونکی انسان یې، دا به څومره ښه احساس وي چې نورو ته خپل دغه احساس ښکاره کړي.

له یوه چا سره غږېدم، که رښتیا ووايم نژدې ملگری مې نه و، بلکې زما د ملگری ملگری و، له هېڅ مقدمې پرته ناڅاپه یې نه یوازې زما خبرې غوڅې کړې، بلکې له اجازې پرته یې له هغه سره خبرې پیل کړې، هغه وخت د نیویارک د لوی څارنوال الیوت سپایترز خبره را یاده شوه: "که یوازې په سر اشاره کولی شې نو خبرې مه کوه". او له خپل ځانه سره مې وویل کاشکي ده هم دا کار کړی وای، رښتیا هم زه حیران شوم، ایا رښتیا هم موږ چې کومې خبرې پرې کولې مهمه موضوع نه وه؟ خو داسې نه شي کېدای، ځکه ده خپله خبرې پیل کړې، ومې ویل ښایي له ما به خبره اوږده شوې وي؟ له ځانه مې همدا پوښتنې کولې چې د ځواب تېروتنه راته جوتنه شي، ایا ما تېروتنه وکړه، له بده مرغه هېڅ ځواب مې ونه موند، هغه ته مې کتل او د سترگو کسي مې تنگېدل او کوچنی موسکا مې وکړه، ښه تمثیل مې ونه شو کړی، وروځې مې پورته کش کړې او مخکې له دې چې بېرته یې رانښکته کړم نژدې وه چې دی خپل خجالت ظاهر کړي، زما پرځای بېرته ده خبرې پیل کړې، ښایي گومان به یې کاوه چې لږ یې وځځېرم، خو سملاسي یې خبرو ته دوام ورکړ، خو ما دا کار ونه کړ، ځکه ډاډه وم چې ځینې وخت چوپتیا تر ډېرو قوي خبرو هم اوچت غږ لرلی شي...

👥 د مرستې لاس

زموږ خواږه پیغمبر ﷺ فرمایلي: "چا چې له یوه مسلمان نه د دنیا یو کړاو لیرې کړ، الله ﷻ به د قیامت د ورځې یو کړاو ترې لیرې کړي او چا چې دنیا کې یوه تنگلاسي ته لاس ورکړ، الله ﷻ به په دنیا او اخرت کې اساني پرې راوړي او چا چې په دنیا کې د یوه مسلمان ستر وساته، الله ﷻ به په دنیا او اخرت کې د هغه ستر وساتي او الله ﷻ تر هغو د بنده مرستندوی دی، چې بنده د خپل ورور مرستندوی وي".

رښتیا هم زموږ مهربانه دین څومره ښکلی دی، هېڅ یې نه دي پرېښي مگر راته روښانه کړي یې دي، هرځل چې له یو چا سره مرسته کوم د خپل خواږه پیغمبر د دغه حدیث شریف ارزښت راته زیاتېږي، ځکه چې له هر نېک عمل وروسته داسې

انگېرم چې الله ﷻ به له دغه کس سره زما د مرستې له کبله پر ما اساني راوړي او چارې به مې اسانوي.

(ښېگڼه وکړه او اوبو ته يې واچوه). دا سمه خبره ده، خو داسې گومان مه کوه چې گني ډوبه به شي، ځکه هېڅ ښېگڼه نه ضايع کېږي، ځکه له چا سره چې موږ مرسته کوو، له هغه نه د مرستې بدل کې د تمې پرتله لوی ثواب او غټ اجر هم شته، د آخرت لپاره اجر لکه څرنگه چې زموږ رب له موږ سره ژمنه کړې ده.

هرکله چې زه له يو چا سره مرسته کوم، ځان بيخي ډېر نېکبخته احساسوم او په ژوند کې ځان راته د يوه فعال انسان په شان ښکاري او پر ځان مې باور ډېر شي او له هغه چا مننه وکړم چې ما مرسته ورسره کړې ده، ځکه چې په حقيقت کې دا زموږ ترمنځ يو ډول پټ راز دی، ځکه همدې راته د يوې لويې مرستې او اجر زمينه برابره کړې ده.

يوه ورځ لکه د نورو ورځو په شان يوه بوډۍ له سړک نه د تېرېدو په تمه وه، بخت ملگرتيا راسره وکړه او رانه ويې غوښتل چې هغې بلې غاړې ته يې پورې باس، د همدې بوډۍ په مټ د ځينو نېکيو څښتن شوم، له هغه وروسته به هرکله چې همدې ځای ته ورسېدم، د خوښۍ احساس به مې کاوه، داسې مې انگېرله لکه اوس هم چې د يو چا په تمه ولاړه وي چې له سړک نه يې پورې باسي.

روغتياپال امريکايي الن لېکس وايي: "له نورو سره مرسته کول تر ډېره انسان ته داسې احساس ورکوي چې په خپلو شخصي ستونزو کې لږ فکر وکړي، دغه احساس يې د ذهني آرامۍ لامل گرځي".

له نورو سره مرسته کولو کې ضرور نه ده چې زښت ډېره مرسته ورسره وکړي، ايا پوهېږي چې خلکو ته د احترام او درناوي په نظر کتل هم له دوی سره مرسته ده؛ ځکه په دې سره ته دوی ته باور او له خلکو سره مينه ورکوي، دا هم نېکي ده، چې موږ ټول بايد تر مرگه دوام ورکړو.

ﷻ د اغېز هنر

بايد پوه ياست چې کله خبرې وکړې او کله خبرې بس کړې، څه وخت د خپلو خبرو لار بدله کړې، کله نورو ته وموسې او کله يوازې په سترگو کې خبره ورته وکړې، په لږو خبرو ډېر مفاهيم ور ورسوه، هره خبره پر وخت په ساده ټکو وکړه، يوازې سر

ښورول په يوه مناسب وخت کې په درد خوري، همداشان سترگې چوملکول او رډول هم خپل وخت او معنا لري، ښايي دا ټول عادي کارونه درته ښکاره شي، خو په حقيقت کې داسې نه دي، کټ مټ لکه يو څوک چې درته غږېږي او ته بله خوا گورې يا مخ ترې واړوې.

14

نور يې چې ناشونى بولي

بریا حینې هغه میراثي ژونکې نه دي چې له پلاره زوی ته پاتې کېږي، خو د ژوند داسې 'داخلي حجرې' دي چې زموږ له داخل نه سرچینه اخلي، ویلی شو چې پر ځان د باور کولو، د دوام توان لرلو او د صفا لیدلو د ژونکو یوه ګډوله ده. هغه ښوونکي ته د توماس اډیسن د ابتکار او هوډ پټ راز څه مالوم و چې ده ته به یې تل د کم عقله زدکوونکي کلمه کاروله او دا یې غوره ورته بلله چې په کور کښېني، کټ مټ لکه همټولګیوالو ته چې باسکېټبال لوبه کې د مایکل جوردون وړتیا نه وه مالومه، دوی به ویل چې ډېر کمزوری دی او په خپله لوبډله کې یې نه شي اخیستی، همداشان لکه والټ ډیزني چې خپلې ښځې ته وویل: "ددغه مورک تر شا به میلیونونه ډالر وګټو"..
هغې ورغبرګه کړه چې: "دا یو ډېر ښکلی مورک دی، هیله ده چې دا خبره بل چا ته ونه کړې، ملنډې به درباندي ووهي". خو نن ټوله نړۍ - کوچنيان او بوډاگان- په میکي ماوس خبر دي، یا ښایي د هالنډي وان ګوخ په څېر د ټولو هېر شې، هغه کابو ۸۰۰ لوڅې رسم کړې، خو په خپل ټول ژوند کې یې یوازې یوه لوحه خرڅه کړه، خو نن د نړۍ په مشهورو رسامانو کې راځي، توپیر دا دی چې دغه وړتیا لرونکي کسان ښه پوهېدل څه غواړي او پر خپل ځان یې پوره باور و، چې دا دی نن تر ټولو لوړه پوړۍ کې دي، ځکه دوی نه غوښتل چې بل ځای وي.

ناشونی دی! دا خبره یې مخکې له دې کوله چې د دغو واقعي کیسو کسان ورسره مخامخ شول، که دا کسان مو خپلو هدفونو ته له رسېدو مخکې لیدلي وای، نو د نورو په شان به مو ویل چې دا کار ناشونی دی، خو تا به هم دا باور کاوه چې هغه وخت به موږ په حقه یو؟!

راځئ ددغو په زړه پورې کیسو دا ځواب وګورو چې ځینو خلکو د خدای په اراده د تاریخ په نه ښکېدونکو کړنو کې پرېښې دي، خپل ارمانونه یې پوره کړي دي:
حینې داسې کیسې شته چې د اتلانو په بریالیتوب یې موږ هک پک کېږو او ددغې بریا لامل په ګډه لټوو، حینې دا کیسې په لنډو کې درته را اخلم چې موږ خپلو اهدافو ته په رسېدو کې یو څه ترې زدکړو او خپل هدف ته غځېدلې لار پرې ومومو.

📖 هغه ځوان چې يو ميلیون ډالر هېڅ ورته بنکار بدل

"ښايي ډېرو خلکو ته د هغې شبکې د ارزښت څرک ونه لگېږي چې موږ پيل کړه، د خلکو ترمنځ د اړيکو عمليه ډېره مهمه ده، که د ډېرو خلکو ترمنځ اړيکې لږ نورې ښې کړای شو، نو دا به په گرده نړۍ لوی اقتصادي اغېز وکړي".

دا خبره د فېسبوک وېبپاڼې بنسټگر مارک زوکربرگ په ۲۳ کلنۍ کې وروسته تر هغه کړې ده، چې د يو ميلیون ډالرو په مقابل کې يې د خپلې وېبپاڼې پېرودلو وړانديز رد کړ، په حقيقت کې ظاهراً خلکو ته د حيرانتيا خبره وه، چې څنگه دغه ځوان دغه غوښتنه معامله نه کوي، په تېره بيا چې د استراليايي ميليونر 'روپرت مرډاک' له خوا يوازې په ۵۸۰ ډالرو د خواله رسنيو د "ماي سپيس" وېبپاڼې له رانيولو يو کال تېر شوی و.

د امريکا هارورډ پوهنتون کې مارک زوکربرگ د نورو محصلينو په شان نه و، له انټرنېټ سره يې بې شانه مينې ددغې نوې مفکورې څښتن کړ چې په برکت يې نن دغې وېبپاڼې د نړۍ تگلوری بدل کړی دی.

کله چې مارک د ۲۰۰۴ کال نومبر کې پر انټرنېټ د خپلې وېبپاڼې جوړول پيل کړل، هدف يې د پوهنتون د محصلينو ترمنځ د اړيکو يو پل جوړول وو، بيا يې د پوښښ کچه پراخه او د پوهنتونونو او نورو ښوونځيو ترمنځ اړيکو ته وغځېده، په ۲۰۰۶ کال مارک زوکربرگ د خپل پلان بدلولو هوډ وکړ او ټولو ته يې د فېسبوک کارولو حق ورکړ، همدا وو چې په ۲۰۱۱ کال د فېسبوک کارنو شمېر تر ۷۰۰ ميليون کسانو واوښت، دا کار د هغو تورو له لوستلو مخکې شوی و، خو اوس د فېسبوک کاروونکو شمېر تر ۲،۴۱ بيليون اوښتی دی. دا په ډېره لږ موده کې يوه لويه لاسته راوړنه وه، يوه ځوان وکړای شو چې خپل هدف ته ورسېږي او د مايکروسافټ په څېر يو لوی شرکت د ۳۰۰ او ۵۰۰ ميليون ډالرو مقابل کې د فېسبوک د پنځه سلنه ونډې اخيستو ته چمتو شو، مارک زوکربرگ ښايي هېڅ دا تصور نه کاوه چې د يوه عادي سړي په توگه ژوند به يې د يوه ميليونر پر ژوند اوږي، خو دا چې هغه خپل هدف ته په رسېدو ډاډمن و او هدف ته د رسېدو لپاره يې پلان جوړ کړی و، نن په هماغه لار خپل هدف ته رسېدلی دی.

کله چې موږ د خپل هدف پر ارزښت پوه شو او په ښه توگه پلان ورته جوړ کړو او راتلونکې ته په ښه نظر وگورو او پر دې هم پوه او باوري يو چې موږ به سبا ته د

خدای ﷻ په مرسته خپلو هدفونو ته رسېږو، نو دا به د نن له وسوسو ډېر لوی کار وي او کله چې د خپلو نویو اندونو پر اهمیت باور ولرو، هغه وخت پوهېږو چې موږ د خپلو هدفونو پر لوري پر سمه لار روان یو.

📖 کمزوری بدن او لوړه څوکه

په ۱۹۱۹ کال نیوزیلنډ کې یو کس وزیرېد چې نوم یې ادموند هیلري دی، کله چې شپاړس کلن شو او د ښوونځي په یوه سفر کې و، له غرختنې سره یې مینه پیدا شوه، چې همدې کار د خپل لوی هدف لوري ته ورمایل کړ (د نړۍ تر ټولو لوړې څوکې ایورسټ څوکې ته ختل).

د هیلري کمزوری بدن خپل هدف ته د رسېدو په لار کې خنډ ونه گرځېد، ځکه چې ځان ته یې یو ښکاره او قوي هدف ټاکلی و، هوډ یې دا و چې د مچيو له ساتلو لاس واخلي او د ایورسټ غره څوکې ته لومړی ختونکی وبلل شي. که څه هم ده او ملگرو یې څوکې ته د ختلو ډېرې ناکامې هڅې وکړې او خپل ډېر ملگري یې هم له لاسه ورکړل، خو خپل هوډ یې پیاوړی وساته، په لومړۍ هڅه کې یې ناکامي بابیزه وگڼله، خو د برتانيا حکومت یې د هوډ ستاینه وکړه، کله چې د ایورسټ غره څوکې ته وخوت وویل: "گټه مې وکړه... ته اوس دومره لوی یې چې تل به لوی پاتې کېږې، خو زه تل لوی یم." هغه ته خپلې دې ژمنې هدف ته په رسېدو کې د خوځښت ځواک ورکاوه، همدا وو چې هیلري د لویانو نوملړ کې خپل نوم ثبت کړ او په دې سره د نیوزیلنډ یوه مشهوره څېره شوه او لومړۍ وزیرې هیلين کلارک هم خپل اوڅار هېوادوال یاد کړ او په ۲۰۰۸ کال د زړه له حملې او مړینې مخکې یې د تل لپاره د ایورسټ غره پر څوکه د تل لپاره د خپلو گوتو نښې پرېښودې.

ناکامي یې د مخکې تللو انگیزه وگرځېده، په ناکامه هڅه هوډ نه ختمېږي، هدف که هرڅومره لوی هم وي پر خدای اعتقاد او پر ځان باور لرل انسان ور رسولی شي، ښايي خپل هدف ته د رسېدو په لار کې ډېر څه له لاسه ورکړو، خو په ډاډ ويلي شم چې خپل ځان هېڅکله له لاسه نه ورکوو؛ ځکه د خپل هدف لپاره مبارزه کوو، چې همدا د خپل ځان لوی تقدیرول دي، طبیعي ده چې پر لار به ډېر خنډونه وي، خو که د لیرې کولو توان یې ونه لرې، باید پښه پرې کېږدې چې نور خلک هم پرې تېر شي، د خدای

له ارادې پرته هېڅ شي ته غاړه مه ږده او مه ورته تمپېره، ځکه تر هغه مه درېره چې مبارز روح دې په تن کې وي.

📖 له اس کښولو يې ډډه وکړه خو لوکس گاډي يې جوړ کړل

"هېڅ په تصور کې مې نه راتله چې څو ساعته او ان څو ورځې به ستړي او ناغېره اسونه کښوم". دا خبره يې هغه وخت وکړه چې پلار يې هڅه کوله قناعت ورکړي د کروندې کار ته دې دوام ورکړه، هغه له دې کار سره ډېر سخت مخالفت درلود، چې پلار ته يې لوی سرخوږی جوړ کړی و.

(هېنري فورډ).. تل به يې پخپله زړه خونه کې کېناستل غوره بلل چې د ملگرو گړۍ پکې ورغوي، خو د گړيو جوړولو مينه فورډ ته بس نه وه، بايد يو بل شی هم ورزيات کړي، د ورځې به يې يوه ورکشاپ کې د ميخانيک په توگه کار کاوه او د شپې به يې ساعتونه جوړول، خو يو دم يې له دې معمول کار زړه پورته شو، د کار پرېښودو هوډ يې وکړ، له خپل پلار سره بزگري او د ونو وهل يې - چې مخکې يې سرسختی مخالف و- غوره وبلل، فورډ د ډېر زغم سپری نه و، همدا وو چې له خپلې مېرمنې سره يې (ديټرويت) ته د ستنېدو هوډ وکړ، هغه ښار چې مخکې يې د ميخانيک دنده پکې کړې وه، خو دا ځل بخت ملگرتيا ورسره وکړه او په اډيسون شرکت کې يې دنده ومونده، په نوې دنده کې د فورډ ذهن خلاص شو او مخ پورته روان و، خو په ذهن کې يې د خپل خوب ريښتيا کېده نه وو هېر کړي (يو وخت به راځي او فورډ به پخپله يو موټر جوړوي). په دې کار کې د هغه ملگري جېم بېشپ همکاري ورسره وکړه، دوه کاله يې کار وکړ چې خپل هدف ته ځان نژدې کړي، د ۱۸۹۶ کال په لومړۍ مياشت کې د گهيځ څلورو بجو د ساعت زنگ وکړنگېد، که څه هم هوا ډېره خرابه وه خو پر خپل څلور ټايره بايسکل سپور شو او د بايسکل د خرڅولو فکر ورسره پيدا شو، ځکه چې تر بايسکل غوره وسيله هم شته، بايسکل يې په ۲۰۰ ډالر خرڅ کړ، فورډ ته د عمومي مدير کېدو وړانديز وشو، چې تنخا به يې هم زياته شي، خو شرط دا و چې له رسمي کار وروسته به خپل شخصي کار (ځان ته د موټر جوړول) پرېږدي، فورډ اوس په دوه لاري کې حيران و، خو ناڅرگند کار يې غوره کړ، استعفا يې وړاندې کړه او د عمومي مديريت څوکۍ او د تنخا زياتوالی يې رد کړ، وروسته يې په يوه بل شرکت کې په لږ معاش کار پيل کړ، خو دې کار يې هم ډېر دوام ونه کړ، يوازې يو نيم کال

پکې و، شرکت دومره پورورې شو چې نور یې خپل کار ته دوام او کارکوونکو ته د تنخاوو ورکولو توان نه درلود، دا وخت فورډ بې روزگاره شو چې د ده د ژوند تر ټولو تنگ وخت و، خو ژر یې په ذهن کې یو نظر پیدا شو، د پخواني شرکت تمویلونکو ته قناعت ورکړل شي چې د موټر ځغلونې نوی شرکت جوړ کړي، یوځل بیا هیڅنې فورډ ته ژوند په موسکا شو، دی په خپل مسلکي کار بریالی شو، خو دې کار هم ډېر دوام ونه کړ او د پخواني کار په څېر یوازې یو نیم کال وچلېد، فورډ یوځل بیا له دغو تمویلونکو لیرې شو، تنگلاسی فورډ دې ته اړ کړ چې پر یوه بل کار فکر وکړي (که په هغه څه جوړولو بریالی شي چې خلک یې په ارزانه اخیستلی شي، نو د یوې لویې بریا لار دې ومونده).

د ۱۹۰۶ کال جولای کې، د گاډو جوړولو فورډ شرکت په ډیټرویت کې د ډبرو سکرو د یوه سوداگر الکسندر مالکولمسن په همکارۍ جوړ شو، د فورډ په ذهن کې د بازارموندنې چلونه پیدا شول، په ورځپاڼه کې یې یو اعلان خپور کړ چې "۱۰۰۰۰ گاډي جوړولی شو چې د یوه گاډي بیه به ۴۰۰ ډالره وي!"

له دې اعلانه د بریا لار وموندل شوه، کله چې فورډ د خپل هدف پر لار روان شو، له بده مرغه د دې دنیا لنډ ژوند نوره خدای پاماني ورسره وکړه او د ۱۹۴۷ جولای میاشت کې د ۸۱ کلونو په عمر ومړ، خو خپل نوم یې د نړۍ تر ټولو لوکس موټر جوړولو سره وساته، رښتیا هم ده خپل خوب رښتیا کړ. بدمرغي او خرابې طالع ځینې وخت د بریا پیل گرځي، خو په ټینګ هوډ او هڅو هدف ته رسېدل ممکن دي، یوه پرېکړه بنایي ستا ژوند له ختیځه تر لوېدیځه بدل کړي.

دا ټولې کیسې مو چې واورېدې، غواړم یوځل بیا د هغې پوښتنې ځواب درنه وغواړم چې پیل کې مې ستا مخې ته اېښې وه:

ایا هغه وخت موږ په حقه وو چې ویل مو دوی ناممکن کار کړی؟!!

ځواب یې دا دی چې: د خدای په اراده - زغم - هیلې - پیاوړي هوډ - مثبت فکر - د خپل ځان په اړه سم پوهاوي - روښانه هدف - صبر او دوام سره هر کار کېدای شي... او... د ناممکن په نوم هېڅ شی نه شته.

15

تسه ٲكول

د خپل نظر اضافه کولو لپاره تش خای پرېږده، خپل لومړیتوب پکې ولیکه، پر خپل سوچ بیا غور وکړه او ددې کتاب تېرې خبرې ډېرې خبرې یوه برخه وبوله، دا تش خای ستا لپاره دی، هرڅه دې چې زړه وغواړي پکې ویې لیکه، خپل ځان ته سپارښتنې ولیکه، د خپل قوت پټ راز پکې ولیکه، د خپل هوډ پټ راز پکې وټاپه، خپل ځان ته د ژوند لار وټاکه، ژوند ته دې خپل لیدلوری پکې روښانه کړه، له خپل ماضي له اوسنۍ زمانې سره وټړه او اوسنۍ زمانه دې د راتلونکې لپاره، خو په هېڅ یوه زمانه کې مه پاتېږه، بلکې د ژوند له اوښتون سره مبارزه وکړه، دا تېر ټکي ستا چوپتیا ده، مه یې هېروه، د خپلې چوپتیا پایلې دې پکې ولیکه او هغه څه چې له خپلو خبرو درته گټور برېښي، دا پانې د ژوند د پیلامې بلنه ده، هرڅه چې غوره بولې خپل ژوند ورسره وټړه.

.....
.....
.....

پای